

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ

факультет здоров'я людини
кафедра психології та соціології

Н. Ю. Сухар

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
ІНДИВІДУАЛЬНО ТИПОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЖІНОК
СЕРЕДНЬОГО ВІКУ З ДЕФІЦИТОМ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНІСТЮ
ТА ЇХ КОРЕКЦІЯ

**СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ**

Факультет здоров'я людини
(повне найменування інституту, факультету)
Кафедра психології та соціології
(повна назва кафедри)

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

магістра
на тему: «Індивідуально типологічні особливості жінок середнього віку з
дефіцитом уваги та гіперактивністю та їх корекція»

Здобувачка вищої освіти спеціальності 053 Психологія,
ОПП «Психологія», групи ПС-241зм

Н. Ю. Сухар

Керівник роботи: професор кафедри психології
та соціології, д. психол. н., проф.

О. Г. Лосієвська

Рецензент:
Доцент кафедри психології ВНПЗ
"Дніпровський гуманітарний університет",
к. психол. н., доцент

Г. Б. Панфілова

СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ

Факультет здоров'я людини
Кафедра психології та соціології
Освітній ступінь магістр
Спеціальність 053 Психологія
Освітньо-професійна програма «Психологія»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Завідувачка кафедри
Психології та соціології
Бохонкова Ю.О.

“03” вересня 2025 року

ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ
Сухар Наталія Юріївна

1. Тема роботи: «Індивідуально типологічні особливості жінок середнього віку з дефіцитом уваги та гіперактивністю та їх корекція»

Керівник роботи: О. Г. Лосієвська – д. психол. н., проф., професор кафедри психології та соціології, затверджений наказом по університету від «02» вересня 2025 року, № 141/15.04

2. Строк подання студентом роботи до захисту «10» грудня 2025 року_____.

3. Вихідні дані до роботи: обсяг роботи – 134 сторінок (1,5 інтервал, 14 шрифт з дотриманням відповідного формату), список використаної літератури оформлюється згідно з бібліографічними нормами з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015.

4. Зміст основної частини (перелік питань, які потрібно розробити): проаналізувати наукові джерела з зазначеної тематики; підібрати діагностичний інструментарій згідно проблеми дослідження; на основі проведеного констатувального експерименту розробити й апробувати програму соціально-психологічного тренінгу. Провести формувальний експеримент. Ефективність проведеного експерименту оцінити за допомогою математичних методів оцінки значущості відмінностей середніх величин.

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень): таблиці, рисунки (гістограми, діаграми, сегментограми, графіки)

6. Консультанти розділів:

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1.	Лосієвська О. Г. – д. психол. н., проф., професор кафедри психології СНУ ім. В. Даля	04.09.2025р.	16.10.2025р.
2.	Лосієвська О. Г. – д. психол. н., проф., професор кафедри психології СНУ ім. В. Даля	17.10.2025 р.	24.10.2025 р.
3.	Лосієвська О. Г. – д. психол. н., проф., професор кафедри психології СНУ ім. В. Даля	25.10.2025р.	03.11.2025р.

7. Дата видачі завдання: «03» вересня 2025 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Визначення проблеми, завдань дослідження та розроблення плану кваліфікаційної роботи.	04.09.2025 р. – 07.09.2025 р.	
2	Аналіз літератури за проблемою. Систематичний аналіз наукових джерел. Структурування огляду літератури. Робота над теоретичною частиною дослідження.	08.09.2025 р. - 16.10.2025 р.	
3	Узагальнення результатів констатувального експерименту.	17.10.2025 р. – 24.10.2025 р.	
4	Розробка та апробація програми соціально-психологічного тренінгу.	25.10.2025 р. – 31.10.2025 р.	
5	Обробка, графічне оформлення та психологічний аналіз результатів формульовального експерименту та оцінка ефективності корекційних заходів за допомогою методів математичної статистики	14.11.2025 р. – 03.11.2025 р.	
6	Узагальнення наукових фактів, написання висновків за результатами проведення дослідження. Технічне оформлення роботи.	04.11.2025 р. – 08.12.2025 р.	
7	Попередній захист роботи	09.12.2025 р. – 10.12.2025 р.	
8	Представлення роботи на зовнішню рецензію.	11.12.2025 р. – 14.12.2025 р.	
9	Перевірка роботи на академічний плагіат.	15.12.2025 р. – 17.12.2025 р.	
10	Підготовка кваліфікаційної роботи до захисту.	18.12.2025 р. – 21.12.2025 р.	

Здобувачка вищої освіти

Сухар Н. Ю.

Керівник роботи:

д. психол. н., доц.

Лосієвська О. Г.

РЕФЕРАТ

Текст – 134 с., рис. – 16, табл. – 23, літератури – 90 дж., додатків – 6

У кваліфікаційній роботі представлено теоретико-методологічні основи дослідження індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з розладом дефіциту уваги та гіперактивності (РДУГ) та розроблено корекційну програму для даної категорії осіб.

Розглянуто підходи до вивчення РДУГ. Проаналізовано специфіку проявів РДУГ у жінок та особливості функціонування жінок середнього віку з РДУГ на когнітивному, емоційному, особистісному та поведінковому рівнях.

Проведено емпіричне дослідження індивідуально-типологічних особливостей тридцяти жінок середнього віку з ознаками РДУГ. Здійснено діагностику поточних та ретроспективних симптомів РДУГ, особистісного профілю та об'єктивних показників уваги за допомогою стандартизованих методик. Розроблено та реалізовано онлайн-корекційну програму, що інтегрує когнітивно-поведінкову терапію, нейропсихологічний тренінг, практики майндфулнес та ресурсний підхід.

Результати дослідження підтвердили ефективність розробленої програми: статистично зниження симптомів РДУГ, депресивних станів, тривожності та покращення об'єктивних показників уваги в експериментальній групі при відсутності змін у контрольній групі.

Ключові слова: ГІПЕРАКТИВНІСТЬ, ДІАГНОСТИКА РДУГ, ДОРОСЛИЙ РДУГ, ЕМОЦІЙНА РЕГУЛЯЦІЯ, ЖІНКИ СЕРЕДНЬОГО ВІКУ, ІНДИВІДУАЛЬНО-ТИПОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ, КОГНІТИВНА КОРЕКЦІЯ, КОРЕКЦІЙНА ПРОГРАМА, НЕУВАЖНІСТЬ, РОЗЛАД ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ.

ABSTRACT

Sukhar N. Yu. Individual-typological characteristics of middle-aged women with attention deficit and hyperactivity and their correction. – Qualification work. – Kyiv, 2025.

The qualification work presents theoretical and methodological foundations for studying individual-typological characteristics of middle-aged women with attention deficit hyperactivity disorder (ADHD) and develops a correctional program for this category of persons.

Approaches to studying ADHD in adults in foreign and domestic psychological science are examined. The specificity of ADHD manifestations in women and the peculiarities of functioning of middle-aged women with ADHD at cognitive, emotional, personal and behavioral levels are analyzed.

An empirical study of individual-typological characteristics of thirty middle-aged women with ADHD signs was conducted. Diagnostics of current and retrospective ADHD symptoms, personality profile and objective attention indicators was carried out using standardized methods. An online correctional program integrating cognitive-behavioral therapy, neuropsychological training, mindfulness practices and resource approach was developed and implemented.

The research results confirmed the high effectiveness of the developed program: statistically highly significant reduction in ADHD symptoms, depressive states, anxiety and improvement in objective attention indicators in the experimental group with no changes in the control group.

Keywords: ADHD DIAGNOSIS, ADULT ADHD, ANXIETY, ATTENTION DEFICIT HYPERACTIVITY DISORDER, COGNITIVE CORRECTION, CORRECTIONAL PROGRAM, DEPRESSIVE STATES, EMOTIONAL REGULATION, HYPERACTIVITY, INATTENTION, INDIVIDUAL-TYPOLOGICAL CHARACTERISTICS, MIDDLE-AGED WOMEN.

ЗМІСТ

ВСТУП	8
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ РОЗЛАДУ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ У ЖІНОК СЕРЕДНЬОГО ВІКУ	13
1.1. Аналіз наукової літератури з проблеми дослідження в українській та зарубіжній літературі	13
1.2. Психологічна характеристика жінок середнього віку	17
1.3. Ознаки та прояви РДУГ на індивідуально-типологічному рівні у дорослих	24
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1.....	32
РОЗДІЛ 2. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-ТИПОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЖІНОК СЕРЕДНЬОГО ВІКУ З РОЗЛАДОМ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ	34
2.1. Індивідуально-типологічні особливості жінок середнього віку з РДУГ ..	34
2.2. Експериментальне дослідження індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ	38
2.3. Психологічні та статистичні результати констатувального експерименту	54
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2.....	74
РОЗДІЛ 3. КОРЕКЦІЙНА ПРОГРАМА ІНДИВІДУАЛЬНО-ТИПОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЖІНОК СЕРЕДНЬОГО ВІКУ З РОЗЛАДОМ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ	76
3.1. Методологічні засади розробки корекційної програми.....	76
3.2. Зміст та структура корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ	83
3.3. Аналіз результатів формувального експерименту та їх статистичне узагальнення.....	113
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 3.....	136
ВИСНОВКИ.....	138
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	140
ДОДАТКИ.....	150

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. У сучасних умовах глобальних соціально-економічних змін та військових викликів, з якими стикається українське суспільство, особливої актуальності набуває дослідження психологічного здоров'я та адаптивних можливостей жінок середнього віку. Ця демографічна група є важливою частиною населення, яка виконує значущі функції у професійній діяльності, сім'ї та суспільному житті. Водночас жінки цього віку нерідко зіштовхуються з комплексом труднощів, зумовлених не лише психологічними та соціальними трансформаціями, а й недіагностованими нейророзвитковими особливостями, що можуть істотно впливати на їхнє психічне функціонування та якість життя.

РДУГ ще донедавна вважали переважно дитячою проблемою. Сьогодні міжнародна наукова спільнота визнає його позитивним нейророзвитковим станом, який суттєво впливає на функціонування людини упродовж життя. Поширеність цього синдрому серед дорослих є досить високою. Водночас реальні показники можуть бути ще більшими через систематичне недостатнє виявлення, особливо серед жінок, що створює серйозну проблему для системи охорони психічного здоров'я.

Науковий інтерес до проблеми РДУГ у жінок зумовлений кількома ключовими факторами, які вимагають комплексного дослідження. Дослідження показують, що існують принципові відмінності у проявах РДУГ залежно від статі. Жінки частіше демонструють внутрішні прояви - неуважність, емоційну нестабільність та приховану гіперактивність. Натомість традиційні діагностичні критерії були зосереджені переважно на зовнішніх симптомах, які типовіші для чоловіків. Ця особливість призводить до того, що жіночі прояви РДУГ часто залишаються непоміченими або неправильно інтерпретуються як особистісні риси, наслідки стресу чи інші психологічні стани.

Особливого значення набуває українська специфіка дослідження, який характеризується соціокультурними та історичними особливостями. В умовах тривалої війни українські жінки стикаються з додатковими стресорами:

хронічним недосипом від нічних обстрілів, необхідністю швидко приймати рішення в екстремальних ситуаціях, постійною тривогою за безпеку близьких, економічною нестабільністю та руйнуванням звичного життєвого укладу. Ці фактори можуть як посилювати існуючі симптоми РДУГ, так і ускладнювати їх діагностику через накладання травматичного стресу та адаптивних реакцій на екстремальні обставини.

Вивчення індивідуально-типологічних особливостей жінок з РДУГ має важливе значення для розвитку психологічної науки, адже саме вони визначають моделі когнітивного функціонування, емоційного реагування, поведінкових стратегій та соціальної адаптації. Усвідомлення цих особливостей дає змогу не лише точніше діагностувати і коригувати прояви РДУГ, а й виявляти потенційні ресурси та сильні сторони особистості, що можуть бути використані у процесі психологічної допомоги та самореалізації.

Соціальна значущість проблеми полягає в тому, що недіагностований та некорегований РДУГ може призводити до каскаду негативних наслідків: зниження професійної ефективності, проблем у сімейних стосунках, підвищеного ризику розвитку соціальної ізоляції та загального погіршення якості життя. Водночас, своєчасна діагностика та адекватна психологічна підтримка можуть кардинально змінити траєкторію життя жінки, допомогти їй розкрити свій потенціал та досягти особистісної реалізації.

Об'єкт дослідження – індивідуально-типологічні особливості жінок середнього віку.

Предмет дослідження – індивідуально-типологічні особливості жінок середнього віку з РДУГ та їх психологічна корекція.

Мета дослідження – теоретично вивчити та емпірично обґрунтувати індивідуально-типологічні особливості жінок середнього віку з РДУГ та розробити програму їх психологічної корекції.

Завдання дослідження:

1. Провести теоретичний аналіз наукової літератури з проблеми РДУГ у жінок середнього віку в контексті сучасних досліджень.

2. Дослідити психологічні особливості жінок середнього віку та специфіку проявів РДУГ на індивідуально-типологічному рівні у дорослому віці.
3. Емпірично вивчити індивідуально-типологічні особливості жінок середнього віку з ознаками РДУГ.
4. Розробити та апробувати програму психологічної корекції індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ.
5. Оцінити ефективність корекційної програми та сформулювати практичні рекомендації для психологічної роботи з даною категорією клієнтів.

Теоретико-методологічну основу дослідження становили: принципи системного підходу в психології (С. Максименко та ін.); концептуальні положення вікової психології щодо особливостей розвитку в середньому віці (О. Білоус, С. Сергєєнкова та ін.); генетичний підхід до становлення особистості на різних вікових етапах (С. Максименко, Н. Чепелєва та ін.); теоретичні засади вивчення індивідуально-типологічних особливостей особистості О. Мірошніченко, А. Палій та ін.); сучасні наукові підходи до розуміння природи РДУГ як нейророзвиткового стану (А. Грись, Н. Дядиченко, І. Марценковський та ін.); концепції гендерної психології та особливостей жіночого психологічного розвитку (Н. Завацька, І. Каратєєва, О. Лосієвська, В. Майструк, О. Срібна та ін.); особистісно-компетентнісний підхід (І. Ващенко, С. Гарькавець, О. Лосієвська, В. Моляко, В. Рибалка, Ю. Швалб та ін.); теоретичні положення психології стресу та адаптації в екстремальних умовах (В. Крайнюк, О. Туриніна та ін.); концептуальні засади дослідження психологічного благополуччя жінок (Н. Волинець, А. Курова, К. Скобельська та ін.); теоретичні основи психологічної корекції та реабілітації (О. Грицук, С. Кузікова, В. Панок, Т. Яценко та ін.); принципи когнітивно-поведінкової терапії (А. Яганова та ін.); концепції життєстійкості та психологічних ресурсів особистості (І. Ващенко, І. Германський, Б. Іваненко, С. Кондратюк та ін.); теоретичні підходи до діагностики та корекції когнітивних процесів (Н. Заболотна, Л. Засєкіна та ін.); концептуальні засади вивчення особливостей переживання життєвих криз та психологічної трансформації (К. Матковська, Г. Рудь та ін.); наукові погляди на природу і генезу цінностей та ціннісних орієнтацій особистості (М.

Боришевський, С. Гарькавець, Л. Засекіна, З. Карпенко, І. Попович та ін.); концептуальні підходи до вивчення проблем вікових особливостей особистісного розвитку жінок (С. Кузікова, Л. Орбан-Лембрик та ін.); методологічні положення і принципи активних методів соціально-психологічного навчання (О. Кочарян, Н. Максимова, Р. Шевченко та ін.).

Методи дослідження:

– *теоретичні*: аналіз, синтез, порівняння та узагальнення сучасних наукових досліджень з проблеми РДУГ у жінок середнього віку, систематизація та класифікація теоретичних даних щодо індивідуально-типологічних особливостей досліджуваної групи;

– *емпіричні*: спостереження, бесіда, психодіагностичні методики для дослідження ознак РДУГ, констатувальний експеримент для вивчення індивідуально-типологічних особливостей жінок з РДУГ (Скорочений Багатофакторний Опитувальник для дослідження Особистості (MMPI-2); Шкала діагностики РДУГ у дорослих ASRS (Adult ADHD Self-Report Scale); Шкала Вендер Юта (WURS) для самооцінки РДУГ у дорослих; Коректурна проба Бурдона для дослідження концентрації та стійкості уваги); формувальний експеримент для апробації корекційної програми з використанням методів когнітивно-поведінкової терапії та інтегративних підходів;

– *методи математичної статистики*: описова статистика, критерій t-Ст'юдента для незалежних та залежних вибірок, кореляційний аналіз для виявлення взаємозв'язків між досліджуваними параметрами. Статистична обробка даних здійснюється за допомогою пакета статистичних програм SPSS.

Наукова новизна дослідження полягає у тому, що:

– *поглиблено* знання про специфічні моделі когнітивного функціонування, емоційної регуляції та поведінкових стратегій, характерні для жінок середнього віку з РДУГ в умовах сучасних суспільних викликів; розуміння механізмів психологічної адаптації жінок з нейророзвитковими особливостями в умовах соціальних трансформацій та екстремальних ситуацій;

– *створено та апробовано* корекційну програму, адаптовану до віково-статевих особливостей та індивідуально-типологічних характеристик жінок середнього віку з РДУГ;

Теоретичне значення дослідження полягає у розширенні наукових уявлень про індивідуально-типологічні особливості дорослих з РДУГ, зокрема жінок в період середнього віку; поглибленні розуміння специфіки проявів нейророзвиткових особливостей у контексті вікових змін та соціальних викликів; збагаченні теоретичних знань про механізми психологічної адаптації жінок з РДУГ до умов сучасного життя; обґрунтуванні теоретичних засад розробки корекційних програм для жінок з РДУГ з урахуванням їхніх індивідуально-типологічних характеристик; розвитку методологічних підходів до вивчення нейрорізноманітності в контексті статевої та вікової психології; внеску у розуміння взаємозв'язку між нейробіологічними особливостями та психосоціальним функціонуванням особистості.

Практичне значення дослідження полягає у можливості використання отриманих результатів практичними психологами, консультантами для діагностики та корекції РДУГ у жінок середнього віку.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ РОЗЛАДУ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ У ЖІНОК СЕРЕДНЬОГО ВІКУ

1.1. Аналіз наукової літератури з проблеми дослідження в українській та зарубіжній літературі

Розлад дефіциту уваги та гіперактивності становить одну з найбільш поширених нейророзвиткових особливостей, яка супроводжує людину протягом усього життя та має фундаментальний вплив на формування індивідуально-типологічних характеристик особистості. Історично сформований погляд на цей розлад, що це переважно дитяча проблема, яка частіше зустрічається у хлопчиків та чоловіків. Через це виникли великі прогалини в розумінні того, як цей розлад проявляється у жінок, особливо в середньому віці. Цей період життя жінки особливий тим, що в ньому поєднуються зміни в організмі, психіці та соціальному житті, які можуть як приховувати, так і посилювати симптоми розладу, створюючи складну картину, яку важко зрозуміти.

Теоретично-методологічні засади вивчення синдрому дефіциту уваги базуються на інтеграції нейропсихологічних, когнітивно-поведінкових та системних підходів до розуміння атенцій. Основою цього розладу є порушення виконавчих функцій мозку, які включають: робочу пам'ять, здатність переключати увагу, самоконтроль та вміння планувати. З точки зору роботи мозку, цей синдром пов'язаний із особливостями будови та функціонування лобних частин мозку, підкіркових структур та мозочка, а також з порушеннями в роботі дофамінової системи. Лобні частини мозку відповідають за самоконтроль, планування та підтримання уваги, тоді як інші структури регулюють рухи та поведінку [22]. При вивченні цього розладу у жінок важливо враховувати особливості соціальних факторів, які створюють унікальні особливості функціонування.

Діагностична класифікація РДУГ базується на двох провідних міжнародних системах. Згідно з DSM-5 (Діагностичний та статистичний посібник психічних розладів) американської психіатричної асоціації, цей стан класифікується як розлад дефіциту уваги та гіперактивності. Паралельно, Міжнародна класифікація хвороб 11-го перегляду (МКХ-11) розглядає цей стан як синдром дефіциту уваги з гіперактивністю. Обидва підходи є науково обґрунтованими та широко використовуються у клінічній практиці [22].

Пізня діагностика синдрому у жінок є значущою проблемою, що активно досліджується в сучасній науці. Праця української науковиці О.В. Боднар, присвячена індивідуально-психологічним особливостям сучасної жінки, розкриває важливі аспекти психологічного функціонування жіночої особистості в умовах соціальних трансформацій [2]. Авторка акцентує увагу на специфіці адаптивних механізмів жінок до мінливих життєвих обставин, що має пряме відношення до розуміння того, як жінки з недіагнованим розладом розробляють компенсаторні стратегії. Фундаментальні роботи британських психологів С. Янг та співавторів демонструють критичну важливість врахування статевих особливостей при діагностиці розладу протягом життєвого циклу, підкреслюючи систематичні упередження в медичній практиці [79].

Розвиваючи цю думку, американські фахівці П.О. Квінн та М. Мадху в систематичному огляді демонструють, що синдром у жінок та дівчат часто залишається прихованим діагнозом через кардинальні відмінності в симптоматиці порівняно з чоловіками [74]. Ці автори відзначають переважання особистісних симптомів неуважності над зовнішніми проявами гіперактивності, що створює ілюзію “тихого” або “добре адаптованого” функціонування. Такі жінки можуть демонструвати високі академічні досягнення в дитинстві, проте стикаються з серйозними труднощами в дорослому житті, коли вимоги до самоорганізації та багатозадачності значно зростають. Продовжуючи цю лінію вивчення, норвезькі психологи М.Е.Г. Хольте та Е. Лангвік у своєму якісному аналізі розкривають унікальний досвід жінок, які отримали діагноз РДУГ у дорослому віці, описуючи явище “запізнілого просвітлення” та його психологічні наслідки [9].

Клінічна симптоматика розладу включає три основні складові: порушення концентрації уваги, імпульсивність та гіперактивність. Гіперактивність може мати як внутрішні прояви - збудженість, розгальмовування розумової активності та неможливість зупинити потік думок, так і зовнішні, які характеризуються підвищеною руховою активністю та труднощами у збереженні статичної позиції [22]. У жінок середнього віку найбільш виражені внутрішні форми гіперактивності, що ускладнює діагностичний процес та може проявлятися у вигляді нездатності розслабитися, постійного відчуття внутрішнього неспокою та ментальної гіперактивності.

У контексті українських вивчень варто відзначити роботу Н. Дядиченко, яка пропонує інтегративний підхід у підтримці жінок із симптомами РДУГ [13]. Авторка обґрунтовує ефективність візуальних та поведінкових інструментів корекції, що відображає специфічні потреби жіночої групи з цим розладом. Розширюючи розуміння проблеми, А. Грись та співавтори вивчають соціально-психологічні чинники адаптації осіб дорослого віку із синдромом, підкреслюючи роль соціальної підтримки та копінг-стратегій [42].

Симптоматичний спектр когнітивно-агенційного синдрому у дорослих характеризується значною варіативністю та складністю проявів, що відрізняються від традиційних дитячих симптомів (рис. 1.1).

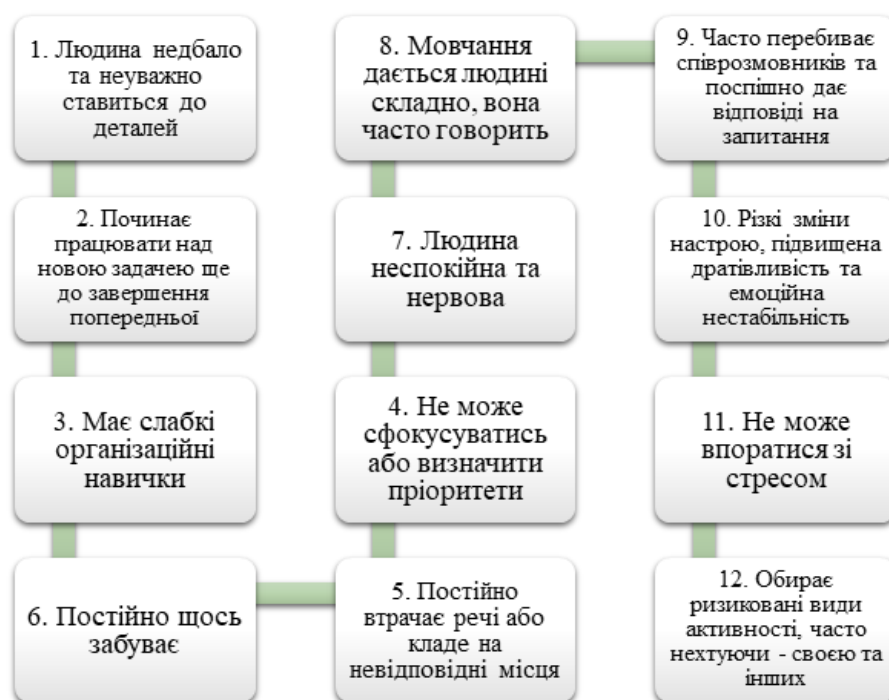

Рис. 1.1. Схема ймовірних симптомів РДУГ у дорослих

Представлені симптоми демонструють складність діагностичного процесу у дорослих, особливо у жінок, де багато з цих проявів можуть бути неправильно інтерпретовані як особистісні риси або наслідки стресу.

Середній вік жінок характеризується комплексом специфічних психологічних трансформацій, які можуть суттєво впливати на прояв та діагностику симптомів РДУГ. Робота О.О. Резніченко виявляє соціально-психологічні особливості прояву страхів у жінок середнього віку, відзначаючи підвищену тривожність щодо професійної реалізації та сімейних відносин [50]. К. Матковська та Г. Рудь детально аналізують особливості перебігу кризи середини життя та психологічні аспекти переживання цього періоду у жінок [31, 53]. К. Матковська зазначає, що жінки середнього віку стикаються з унікальними викликами, пов'язаними з переглядом життєвих цінностей та ролей, що може актуалізувати раніше компенсовані симптоми РДУГ.

Зростаючий обсяг наукових досліджень підкреслює критичну важливість вивчення СДУГ у жінок з різних країн та культурних контекстів (табл. 1.1).

Таблиця 1.1

Сучасні напрями досліджень РДУГ у жінок: огляд наукових робіт

Автор(и) та рік	Країна	Вибірка	Основні результати	Методологічний підхід
S. Young та співавт. (2020) [79]	Великобританія	79 експертів	Консенсус щодо діагностики жінок з розладом	Експертний консенсус
D.E. Attoe, E.A. Climie (2023) [4]	Канада	8 робіт	Систематичний огляд впливу пізньої діагностики	Систематичний огляд
J.J. Rucklidge (2010) [75]	Нова Зеландія	Мета-аналіз	Статеві відмінності в симптоматиці	Мета-аналітичний огляд
P.O. Quinn, M. Madhoo (2014) [74]	США	Огляд літератури	Синдром у жінок як прихований діагноз	Наративний огляд
М.Е.Г. Хольте, Е. Лангвік (2017) [9]	Норвегія	8 жінок	Досвід отримання діагнозу у дорослому віці	Якісне вивчення
C. Ottosen та співавт. (2019) [73]	Данія	1,9 млн осіб	Статеві відмінності коморбідності	Об'ємне вивчення
Н. Дядиченко (2025) [13]	Україна	Огляд методів	Інтегративний підхід до підтримки жінок	Теоретичний аналіз

А. Грись та співавт. (2024) [42]	Україна	150 дорослих	Соціально-психологічні чинники адаптації	Емпіричне вивчення
S.P. Hinshaw та співавт. (2012) [71]	США	140 дівчат	Лонгітюдне вивчення ризиків	Проспективне вивчення
А. Пінас, А. Грись (2024) [42]	Україна	120 дорослих	Адаптація осіб з розладом	Кількісне вивчення

Представлені роботи демонструють міжнародний характер проблеми та необхідність культурно-специфічних підходів до її вирішення. Українські дослідження відображають специфіку соціокультурного контексту та потребу розробки адаптованих діагностичних та корекційних інструментів. Дослідження свідчать, що особи з синдромом дефіциту уваги та гіперактивності виявляють специфічні когнітивні стилі та особистісні риси, які формують неповторний профіль психологічного функціонування [18, 33]. О. Міршніченко та О. Гуцуляк підкреслюють роль індивідуально-типологічних особливостей в адаптації особистості до екстремальних умов, що має пряме відношення до жінок з синдромом, які часто переживають хронічний стрес через невідповідність соціальним очікуванням [33]. А. Палій вивчає когнітивні стилі як детермінанти формування особистісних рис, підкреслюючи, що когнітивні стилі впливають на способи сприйняття, переробки та відтворення інформації [38].

Систематичний огляд Д. Е. Атто та Е. А. Клімі виявляє значні труднощі в діагностиці дорослих жінок з розладом, відзначаючи, що жінки частіше звертаються за допомогою через супутні розлади тривожності та депресії, а не через основні симптоми РДУГ[4]. Цей процес маскування створює складну діагностичну ситуацію, коли справжня причина психологічних труднощів залишається прихованою.

1.2. Психологічна характеристика жінок середнього віку

Середній вік у жіночому житті представляє собою унікальний період, що характеризується численними трансформаціями на психологічному та

соціальному рівнях. Проте сам термін "середній вік" не має однозначного наукового визначення та інтерпретується по-різному залежно від дисципліни, культурного контексту та покоління. У науковій літературі спостерігається значна варіативність у визначенні хронологічних меж цього періоду: дослідники вказують на діапазон від 35-40 до 55-65 років. Такі розбіжності зумовлені кількома факторами: збільшенням тривалості життя (середня тривалість життя жінок у США становить 77 років, в Україні – 78,5 року за даними 2023 року, що зміщує точку "середини життя"), зміною соціальних ролей та подовженням репродуктивного періоду завдяки медичним досягненням. Окрім хронологічного підходу, дослідники пропонують визначати середній вік через життєві ролі та транзиції (батьківство дорослих дітей, піклування про літніх батьків, кар'єрна стабільність), що робить цей період радше психосоціальним конструктом, ніж фіксованим віковим проміжком. Додаткову складність створює те, що різні покоління по-різному сприймають межі середнього віку: міленіали вважають, що він починається з 35-50 років, тоді як покоління X визначає його як 45-55, а бекі-бумери - як 45-60 років.

Цей етап розвитку, попри відсутність універсального визначення, відзначається особливою інтенсивністю змін, які впливають на всі аспекти жіночого існування. Жінки цього віку переосмислюють життєві пріоритети та ролі, стикаються з новими викликами у професійній сфері та міжособистісних відносинах, а також формують новий погляд на власну ідентичність. Ця життєва фаза не просто є перехідним моментом, а представляє самостійний динамічний період зі своїми унікальними аспектами, можливостями та потенційними труднощами [57].

Сіетльське дослідження здоров'я жінок середнього віку (Seattle Midlife Women's Health Study, SMWHS) – це лонгітюдне популяційне когортне дослідження, яке тривало приблизно 23 роки (1990–2013). У дослідженні взяли участь 501 жінка віком 35–55 років на початку дослідження. Учасниці щорічно заповнювали звіт про здоров'я та проходили психологічне тестування за допомогою опитувальника State-Trait Anger Inventory (STAXI) та шкали ворожості SCL-90 до п'яти разів протягом дослідження. Американські науковці

Н.Ф. Вудс та К. Пайк встановили, що хоча жінки відчують гнів більш інтенсивно з віком, їхня здатність контролювати та керувати цими емоціями значно покращується [78]. Це дослідження спростовує стереотип про емоційну нестабільність жінок у середньому віці та демонструє природний розвиток емоційної мудрості як адаптивного механізму.

Прорив у розумінні кризи середнього віку відбувся завдяки масштабному дослідженню Д. Бланчфлауера з Дартмутського коледжу, яке проаналізувало дані понад 10 мільйонів дорослих американців (1993-2024 рр.) та майже 2 мільйонів людей з 44 країн світу (2020-2025 рр.). Результати показали зникнення традиційної "U-подібної кривої" щастя, де найнижчі показники благополуччя спостерігалися в середньому віці. Сучасні дані свідчать про кардинальну зміну цієї тенденції - сьогодні молоді люди демонструють найгірші показники психічного здоров'я, тоді як особи середнього та старшого віку показують поступове покращення психологічного благополуччя з віком [71].

Для українських жінок останні роки збільшився рівень хвилювань, пов'язаний з постійною загрозою ракетних обстрілів, життям під звуки повітряних тривог та загальною ситуацією в країні. Дослідження впливу російської агресії показують, що близько 80-85% українців мають проблеми з психічним здоров'ям помірного або важкого ступеня [10]. Жінки цього віку особливо вразливі через хронічний недосип від нічних прильотів, необхідність приймати швидкі рішення про укриття та постійну тривогу за безпеку дітей і родичів. Кожен день може починатися з перевірки новин про обстріли, а робочий процес переривається сигналами повітряної тривоги, що створює стан постійної напруги та невизначеності [42].

Соціальні ролі жінок середнього віку зазнають кардинальних трансформацій, що створює додаткові психологічні виклики. О.В. Срібна аналізує процеси самовизначення сучасної жінки, підкреслюючи складність балансування між професійними амбіціями та традиційними родинними ролями [58, 59]. Синдром "порожнього гнізда" стає особливо актуальним для матерів, чий діти досягають самостійності та залишають батьківський дім, що нерідко супроводжується відчуттям втрати життєвого сенсу, самотності та зниженням

власної значущості. Паралельно багато жінок стикаються з необхідністю піклування про літніх батьків, створюючи так званий “сендвіч-ефект” - ситуацію, коли вони опиняються “затиснутими” між потребами різних поколінь, з одного боку підтримуючи дорослих дітей, а з іншого - забезпечуючи догляд за старшими родичами. Таке подвійне навантаження часто створює додатковий емоційний і фізичний тиск, посилює ризик виснаження та обмежує можливості для власної самореалізації [29].

Актуальні дослідження психологічного благополуччя жінок середнього віку виявляють складну картину сучасних викликів та ресурсів (табл. 1.2).

Таблиця 1.2

Сучасні парадигми психічного здоров'я жінок середнього віку (2020-ті)

КАТЕГОРІЯ ЗМІН	ТРАДИЦІЙНІ УЯВЛЕННЯ	НАУКОВІ ВІДКРИТТЯ 2021–2025
ЕМОЦІЙНА РЕГУЛЯЦІЯ		
Емоційний контроль	Жінки середнього віку емоційно нестабільні	- Покращення контролю гніву з віком - Розвиток емоційної мудрості - Зниження агресивної експресії - Підвищення емоційної гнучкості - Зростання толерантності до фрустрації [42]
Адаптивні механізми	Визначення настрою	- Активні копінг-стратегії - Природна емоційна саморегуляція - Інтеграція життєвого досвіду
ЖИТТЄВІ КРИЗИ		
Криза середнього віку	Універсальне явище для всіх	- Зменшення поширеності “кризи середнього віку” - Відносна психологічна стабільність - Проблеми зміщені до молодшого віку - Індивідуалізація кризових проявів - Трансформація кризи у можливості [32]
Джерела стресу	Особистісні та сімейні фактори	- Глобальні події (війна, пандемія) - Економічна нестабільність - Технологічні зміни - Екологічні виклики - Інформаційне перевантаження
ПСИХОЛОГІЧНА СТІЙКІСТЬ		
Адаптивний потенціал	Зниження з віком	- Зростання резильєнтності з віком - Покращення стрес-резистентності - Розвиток мудрості - Підвищення самоефективності - Зростання життєстійкості [47]

Копінг-ресурси	Обмежені можливості адаптації	- Різноманітні стратегії подолання - Соціальна підтримка - Духовний розвиток - Креативні форми самовираження - Професійне самовдосконалення - Допомога іншим
----------------	-------------------------------	---

Професійна ідентичність жінок середнього віку характеризується особливою складністю та суперечливістю. З одного боку, цей період може бути піком кар'єрних досягнень, коли накопичений досвід дозволяє досягти значних професійних висот. З іншого боку, жінки можуть стикатися з віковою дискримінацією на робочому місці, відчувати тиск з боку молодших колег та переживати сумніви щодо власної професійної затребуваності [27]. Сучасні тенденції показують, що багато жінок у середньому віці розглядають можливість кардинальної зміни професійної діяльності, прагнучи знайти більш значущу та особистісно наповнену роботу.

Комплексний аналіз психологічної стійкості жінок середнього віку демонструє багатокомпонентну систему адаптивних ресурсів та підтримуючих механізмів. Важливо розвивати інтегрований розгляд внутрішніх особистісних характеристик у взаємодії з зовнішніми факторами підтримки та цілеспрямованими стратегіями розвитку. Особливої уваги заслуговує той факт, що психологічна стійкість формується через взаємодію індивідуально-особистісного, міжособистісного та соціокультурного рівнів функціонування [54] (див. табл. 1.3).

Таблиця 1.3

Системи ресурсів та стратегій розвитку жінок середнього віку

РІВЕНЬ АНАЛІЗУ	ВНУТРІШНІ РЕСУРСИ	ЗОВНІШНІ ПІДТРИМУЮЧІ ФАКТОРИ	СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ
ІНДИВІДУАЛЬНО-ОСОБИСТІСНИЙ			
Когнітивні ресурси	Кристалізований інтелект, життєва мудрість, стратегічне мислення	Навчання протягом життя, професійний розвиток, інтелектуальні спільноти	Когнітивні тренінги, креативні практики, рефлексивні методи
Емоційні ресурси	Емоційна зрілість, самоконтроль, емпатія	Психотерапевтична підтримка, емоційна освіта, групи підтримки	Mindfulness-практики, арт-терапія

МІЖОСОБИСТІСНИЙ			
Соціальні зв'язки	Соціальний інтелект, комунікативні навички, лідерські якості	Соціальні мережі, професійні спільноти, волонтерство	Менторство, нетворкінг, командна робота
Сімейна система	Міжпоколінна мудрість, турбота про інших, родинна єдність	Стабільні відносини, сімейні традиції, взаємна підтримка	Сімейна терапія, розвиток відносин, конфлікт-менеджмент
СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ			
Культурна ідентичність	Культурна мудрість, традиційні цінності, духовність	Культурні інституції, релігійні спільноти, національна ідентичність	Культурна освіта, духовні практики, громадська активність
Суспільний контекст	Соціальна свідомість, громадянська позиція, глобальне мислення	Соціальна політика, права жінок	Активізм, політична участь, соціальні ініціативи

Міжособистісні відносини у середньому віці набувають нової якості та глибини. Шлюбні стосунки можуть зазнавати як кризових моментів, так і нового розквіту. Після багатьох років спільного життя пари стикаються з необхідністю переосмислення своїх відносин, особливо коли діти стають самостійними [31]. Деякі жінки переживають розлучення у середньому віці, що створює додаткові виклики пов'язані з фінансовою незалежністю, самотністю та необхідністю побудови нового життя.

Самооцінка та образ тіла жінок середнього віку проходять через значні трансформації. У суспільстві, яке часто орієнтується на молодість та зовнішню привабливість, жінки цього віку можуть відчувати тиск через зміни у зовнішності [30]. Проте сучасні дослідження показують, що багато жінок з віком розвивають більш зріле та реалістичне ставлення до власного тіла, цінуючи його функціональність більше, ніж зовнішній вигляд.

Духовний розвиток та пошук сенсу стають особливо актуальними у середньому віці. Жінки часто звертаються до глибших екзистенційних питань, досліджують духовні практики та шукають способи запровадити свій внесок у суспільство [25]. Цей процес може включати:

- 1) переоцінку матеріальних цінностей на користь духовних та емоційних переживань;

- 2) розвиток активного інтересу до допомоги іншим або волонтерської діяльності;
- 3) пошук інноваційних форм творчого самовираження та особистісної самореалізації;
- 4) поглиблення інтересу до психологічного та духовного зростання через медитативні практики;
- 5) формування нових соціальних мереж з однодумцями та створення спільнот за інтересами.

Креативність та самовираження у середньому віці можуть знову відродитися. Звільнившись від деяких зобов'язань молодшого віку, жінки часто відкривають нові творчі можливості та хобі. Це може включати повернення до забутих захоплень, освоєння нових видів мистецтва або навіть зміну професійної діяльності на більш творчу [56].

Психологічна стійкість та адаптивність стають ключовими характеристиками успішної адаптації до середнього віку. Сучасні дослідження 2024 року показують, що рівень психологічної стійкості значно корелює з успішним старінням та має захисний ефект проти психологічних та фізичних труднощів [54]. Жінки, які демонструють високий рівень психологічної гнучкості, краще справляються з викликами середнього віку та здатні знаходити нові можливості для зростання навіть у складних обставинах.

Отже, психологічна характеристика жінок середнього віку представляє собою динамічний процес, що включає психологічні переоцінки та соціальні адаптації. Сучасні дослідження спростовують універсальність традиційної "кризи середнього віку": лише 10-20% населення переживають психологічні зміни в цей період. Дослідження 2025 року фіксують зникнення U-подібної кривої благополуччя з піком нещастя близько 50 років, що може бути пов'язано зі змінами в соціальних умовах та підходах до старіння [71]. Сучасні жінки середнього віку демонструють значний адаптивний потенціал навіть в умовах глобальних викликів, формуючи нові підходи до життестійкості та психологічного благополуччя.

1.3. Ознаки та прояви РДУГ на індивідуально-типологічному рівні у дорослих

Синдром дефіциту уваги та гіперактивності у дорослих має свої унікальні особливості прояву, які можуть істотно відрізнятися від симптомів дитячого віку. Коли діти зростають і стають дорослими, їхні симптоми трансформуються та адаптуються до нових життєвих обставин. Те, що раніше проявлялося як неможливість сидіти спокійно на уроці, може перетворитися на внутрішнє відчуття неспокою під час робочих нарад. Дорослі з цим синдромом часто розвивають різні стратегії маскування своїх симптомів, щоб відповідати соціальним очікуванням, що робить діагностику особливо складною. Водночас індивідуальні особливості кожної людини формують унікальну картину проявів, яка вимагає детального розуміння для ефективного виявлення та подальшої роботи.

Важливо розуміти, що синдром дефіциту уваги не є хворобою в традиційному розумінні цього слова. Це нейророзвитковий стан, який відображає природню різноманітність людського мозку та відноситься до концепції нейрорізнманітності. Британські фахівці підкреслюють, що цей стан є результатом того, що мозок розвивається по-іншому під час ключових етапів формування до народження або в ранньому дитинстві [73].

На відміну від психічних захворювань, які означають зміну звичайного стану людини, при нейророзвиткових станах немає “нормального” базового стану для порівняння. Вони відображають вроджені особливості розвитку та функціонування нервової системи. Це означає, що люди з такими станами не є “зламаними” чи такими, що потребують “виправлення”. Натомість вони мають інший, відмінний тип організації мозку, який зумовлює свої специфічні особливості[79].

Сучасні американські науковці демонструють, що цей стан впливає як на психологічні стани, так і на неврологічні функції, створюючи унікальну комбінацію особливостей [79]. Мозок людей з цим синдромом показує специфічні відмінності в структурі та хімічних процесах, зокрема знижені рівні

нейромедіаторів дофаміну та норадреналіну. Ці відмінності не є дефектами, а представляють альтернативний варіант нейрональної організації, який може мати як виклики, так і унікальні переваги [71].

Індивідуально-типологічні особливості визначаються як стійкі характеристики особистості, що формуються через взаємодію вроджених схильностей, життєвого досвіду та соціального середовища. Симптоматичний прояв представляє собою зовнішнє вираження внутрішніх нейробіологічних особливостей через поведінкові, когнітивні та емоційні реакції. Адаптивні механізми розуміються як способи пристосування особистості до вимог середовища, які можуть як приховувати, так і посилювати основні симптоми. Маскування симптомів означає свідоме або несвідоме приховування проявів через розвиток компенсаторних стратегій поведінки.

Індивідуально-типологічні особливості визначаються як стійкі характеристики особистості, що формуються через взаємодію природжених схильностей, життєвого досвіду та соціального середовища [18]. Симптоматичний прояв представляє собою зовнішнє вираження внутрішніх нейробіологічних особливостей через поведінкові, когнітивні та емоційні реакції [30]. Адаптивні механізми розуміються як способи пристосування особистості до вимог середовища, які можуть як приховувати, так і посилювати основні симптоми [42]. Маскування симптомів означає свідоме або несвідоме приховування проявів через розвиток компенсаторних стратегій поведінки.

Неуважність як основний прояв має багатогранний характер та може проявлятися в різних сферах життя. Труднощі з концентрацією уваги стають особливо помітними під час виконання рутинних завдань, які не викликають особливого інтересу [13]. Наприклад, жінка середнього віку може легко захопитися цікавою книжкою на кілька годин, повністю втрачаючи відчуття часу, проте не може зосередитися на заповненні податкової звітності навіть на десять хвилин. Така вибіркова увага не свідчить про лінощі чи безвідповідальність, а відображає особливості функціонування мозку [49].

Проблеми з організацією виявляються в неспроможності структурувати робочий простір, планувати час та встановлювати пріоритети в повсякденних

завданнях [48]. Дорослі часто розробляють складні системи нагадувань та організаційних інструментів, щоб компенсувати ці труднощі [51]. Наприклад, людина може встановити на телефон десятки нагадувань для різних справ, створити кольорову систему для документів або використовувати спеціальні додатки для планування дня.

Труднощі з пам'яттю становлять серйозну проблему для багатьох дорослих, впливаючи на їхню професійну діяльність та особисті відносини [35]. Вони можуть пропускати важливі зустрічі, строки здачі проектів, необхідність оплатити рахунки або виконати домашні обов'язки. Ця особливість не пов'язана з недостатньою мотивацією або байдужістю, а є прямим наслідком особливостей функціонування виконавчих функцій мозку [16]. В умовах, де багато процедур все ще потребують особистої присутності та паперової роботи, такі труднощі можуть створювати додаткові ускладнення в повсякденному житті.

Прокрастинація та проблеми з доведенням справ до завершення становлять ще один значущий аспект прояву. Дорослі можуть легко розпочинати нові проекти, демонструючи ентузіазм та творчий підхід, проте часто втрачають мотивацію на етапі реалізації, коли потрібна послідовна та систематична робота [66]. Це може призводити до накопичення незавершених справ та відчуття фрустрації від власної неефективності.

Гіперактивність у дорослих рідко проявляється у вигляді очевидної рухової активності, як це буває в дітей. Натомість вона трансформується у внутрішнє відчуття неспокою, потребу постійно бути зайнятим та труднощі з розслабленням [79]. Дорослі можуть відчувати, що їхній “внутрішній двигун” ніколи не вимикається, що призводить до постійного пошуку стимуляції та активності. Багато українських жінок з цим синдромом описують відчуття, ніби вони завжди мають бути продуктивними, навіть під час відпочинку [33].

Емоційна дисрегуляція стає все більш визнаною характеристикою, хоча вона не включена до офіційних діагностичних критеріїв. Люди з цим станом можуть відчувати труднощі з контролем емоційних реакцій, схильність до швидких змін настрою та підвищену чутливість до критики [71]. Вони можуть

реагувати на стресові ситуації більш інтенсивно за інших та мати труднощі з відновленням емоційної рівноваги після конфліктних або складних ситуацій.

Спектр індивідуальних проявів РДУГ у дорослих охоплює чотири основні сфери функціонування: когнітивні особливості, емоційно-поведінкові прояви, соціально-професійні аспекти та адаптивні ресурси:

1. Когнітивні особливості РДУГ виявляються насамперед у сфері уваги та виконавчих функцій. Дорослі з РДУГ переживають труднощі з підтриманням концентрації на нецікавих завданнях протягом тривалого часу, водночас демонструючи здатність до гіперфокусу на захоплюючих завданнях з втратою відчуття часу. Виконавчі функції характеризуються складнощами з плануванням багатоетапних завдань та встановленням пріоритетів, а також проблемами з робочою пам'яттю та утриманням інформації під час виконання складних завдань [15].

2. Емоційно-поведінкові прояви включають особливості емоційної регуляції та імпульсивність. Типовими є швидкі зміни настрою та підвищена реактивність на зовнішні стимули, інтенсивні емоційні реакції на критику або відхилення ідей. Імпульсивність виявляється у поспішних рішеннях без достатнього обдумування можливих наслідків та схильності до ризикованих вчинків або імпульсивних покупок у стресових ситуаціях [20].

3. Соціально-професійні аспекти охоплюють як труднощі, так і сильні сторони. У робочому середовищі спостерігаються ускладнення з дотриманням робочого графіку та виконанням рутинних обов'язків, проте виявляється креативність та нестандартний підхід до розв'язання професійних завдань. У міжособистісних стосунках наявні труднощі з читанням соціальних сигналів та дотриманням неписаних правил спілкування, водночас розвивається здатність до глибокої емпатії та розуміння емоційних потреб інших людей [22].

4. Адаптивні ресурси формуються через розвиток компенсаторних стратегій та самоусвідомлення. Дорослі з РДУГ використовують зовнішні організаційні інструменти та системи нагадувань, розвивають індивідуальний робочий ритм та використовують природні піки активності. Ключовим адаптивним ресурсом є розуміння власних особливостей та розробка

персональних стратегій подолання труднощів, а також використання сильних сторін для компенсації слабких місць та досягнення життєвих цілей [22].

Перелік симптомів відбивається на професійній сфері, оскільки робоче середовище може як посилювати, так і пом'якшувати симптоми. Деякі професії краще підходять людям з цим синдромом завдяки своїй динамічності, креативності або можливості самостійного планування роботи [42].

Водночас традиційні офісні простори з відкритим планом, численними нарадами та чіткими структурними вимогами можуть створювати значні труднощі [80]. В українських реаліях, де багато робочих місць усе ще функціонують за класичною організацією праці, особи з РДУГ можуть відчувати додатковий тиск від необхідності відповідати жорстким стандартам продуктивності. Ці стандарти зазвичай включають:

- 1) фіксований робочий графік "з 9:00 до 18:00" без можливості гнучкого планування часу, що ускладнює використання періодів найвищої концентрації уваги;
- 2) багатозадачність як норму діяльності – очікування одночасного ведення кількох проектів, швидкого перемикання між завданнями та моментального реагування на запити, що суперечить потребі осіб з РДУГ у фокусуванні на одній задачі;
- 3) жорсткі дедлайни без урахування індивідуальних особливостей виконання роботи, коли оцінюється швидкість виконання, а не якість кінцевого результату;
- 4) постійну присутність на робочому місці як показник залученості, де відсутність працівника за столом може трактуватися як відсутність продуктивності, навіть якщо робота виконується ефективно в інший спосіб;
- 5) обов'язкову участь у численних нарадах, часто без чіткого порядку денного, що призводить до втрати робочого часу та порушення концентрації;
- 6) постійну доступність для комунікації через месенджери, електронну пошту, телефонні дзвінки, що створює хронічні відволікання;

7) відкриті офісні простори з високим рівнем шуму та візуальних подразників, де очікується, що всі працівники однаково ефективно функціонуватимуть незалежно від сенсорних особливостей;

8) детальне звітування про кожен етап роботи та необхідність обґрунтовувати витрачений час, що вимагає додаткових зусиль на адміністративні процедури замість безпосереднього виконання завдань;

9) жорстку ієрархічну структуру прийняття рішень, де ініціативність та нестандартні підходи можуть сприйматися негативно;

10) оцінювання за процесом, а не за результатом – коли важливіше "як" виконується робота (сидіння за комп'ютером, присутність на нарадах), ніж фактичні досягнення.

Для жінок з РДУГ ці вимоги можуть бути особливо виснажливими, оскільки вони змушені витрачати додаткову когнітивну енергію на маскування симптомів та підтримання "видимості" відповідності цим стандартам, що може призводити до професійного вигорання та зниження загальної працездатності.

Міжособистісні стосунки часто стають сферою особливих викликів. Імпульсивність може призводити до необдуманих висловлювань, особливості пам'яті - до пропуску важливих подій, а часті зміни настрою - до непередбачуваних реакцій у стосунках. Водночас багато людей з цим синдромом є емпатичними, творчими партнерами, здатними принести свіжість та спонтанність у відносини. Розуміння та прийняття особливостей з боку близьких людей відіграє ключову роль у формуванні здорових стосунків [78].

Психологічні механізми компенсації та адаптації демонструють значну варіативність та креативність (рис. 1.2).

Рис. 1.2. Схема багаторівневої структури успішної життєвої адаптації при синдромі дефіциту уваги у дорослих

Супутні психологічні проблеми значно ускладнюють ситуацію та потребують комплексного підходу до розуміння та лікування. Тривожність, депресія, порушення сну та різні залежності часто супроводжують основний діагноз, створюючи складну клінічну картину [77]. Ці додаткові проблеми можуть як приховувати, так і посилювати основні симптоми.

Соціальні та культурні фактори також впливають на те, як проявляється та сприймається цей синдром у дорослих. В деяких культурах активність та імпульсивність можуть сприйматися більш толерантно, тоді як в інших очікується строгий самоконтроль та дисципліна [33]. Стигматизація психічних станів може перешкоджати людям звертатися за допомогою або відкрито говорити про свої труднощі [25].

Таким чином, ознаки та прояви синдрому дефіциту уваги та гіперактивності на індивідуально-типологічному рівні у дорослих характеризуються надзвичайною різноманітністю та складністю. Кожна людина

з цим станом демонструє унікальну комбінацію симптомів, адаптивних стратегій та життєвих викликів, що вимагає індивідуального підходу до розуміння та підтримки. Розуміння цієї різноманітності є фундаментальним для розробки ефективних підходів до діагностики, лікування та підтримки дорослих з цим синдромом. Водночас важливо визнавати не лише труднощі, пов'язані з цим станом, а й потенційні сильні сторони та унікальні здібності, які можуть мати такі люди. Це розуміння створює міцну теоретичну основу для переходу до практичного дослідження того, як ці особливості впливають на життя конкретних людей, що і стане предметом детального емпіричного вивчення в наступному розділі нашого дослідження.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

За результатами теоретично-методологічного аналізу проблеми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з розладом дефіциту уваги та гіперактивності встановлено, що цей феномен характеризується складною взаємодією нейробіологічних, психологічних, вікових та соціокультурних факторів, які формують унікальні профілі функціонування, що потребують спеціалізованих підходів до діагностики та психологічної підтримки.

Встановлено, що індивідуально-типологічні особливості особистості являють собою складну багаторівневу систему стійких характеристик, що формуються через взаємодію природжених передумов, психологічних процесів та соціокультурних чинників. Виявлено, що ці особливості проявляються у специфічних патернах когнітивного функціонування, емоційного реагування, поведінкових стратегій та соціальної взаємодії. Особливого значення набуває розуміння динамічного характеру індивідуально-типологічних особливостей, які можуть трансформуватися під впливом життєвих обставин та цілеспрямованих психологічних втручань.

Теоретичний аналіз засвідчив кардинальні зміни у розумінні психологічної характеристики жінок середнього віку, що підтверджуються новітніми дослідженнями 2021-2025 років. Зокрема, виявлено зникнення традиційної "кризи середнього віку" як універсального феномену та формування нової наукової парадигми, згідно з якою жінки 35-60 років демонструють відносну психологічну стабільність та природний розвиток емоційної зрілості. Водночас визначено значущий вплив глобальних викликів на психологічне здоров'я жінок цього віку, що демонструє їхню надзвичайну адаптивність та життєстійкість.

Встановлено, що розлад дефіциту уваги та гіперактивності у дорослих є нейророзвитковим станом, а не хворобою, що відображає природну різноманітність людського мозку та відноситься до концепції нейрорізноманітності. Прояви цього розладу у дорослих характеризуються значною індивідуальною варіативністю та трансформуються порівняно з

дитячим віком: зовнішня гіперактивність перетворюється на внутрішнє відчуття неспокою, а очевидні порушення уваги маскуються компенсаторними стратегіями.

Аналіз літератури показав, що у дорослих з РДУГ спостерігаються специфічні особливості функціонування чотирьох основних сфер: когнітивної (труднощі з підтриманням концентрації та виконавчими функціями при збереженні здатності до гіперфокусу), емоційно-поведінкової (швидкі зміни настрою та імпульсивність рішень), соціально-професійної (труднощі з рутинними обов'язками поряд з креативністю та нестандартним мисленням) та адаптивної (розвиток компенсаторних стратегій та організаційних систем).

Теоретичний аналіз підтвердив складність та багатфакторність взаємодії між індивідуально-типологічними особливостями, віковими характеристиками та специфікою розладу дефіциту уваги у жінок середнього віку. Ця взаємодія створює унікальні профілі функціонування, які потребують індивідуального підходу до розуміння та психологічної підтримки. Середній вік у жінок характеризується множинними соціальними ролями (професійна діяльність, догляд за дітьми та літніми батьками, партнерські стосунки), що при наявності РДУГ може призводити як до посилення симптоматики через перевантаження, так і до актуалізації раніше компенсованих проявів розладу.

Результати теоретичного дослідження створюють міцне підґрунтя для подальшого емпіричного вивчення проблеми та розробки ефективних методів психологічної діагностики та корекції. Особливого значення набуває необхідність розробки спеціалізованих підходів до роботи з жінками середнього віку, які враховували б як вікові особливості цього життєвого періоду, так і специфіку проявів розладу дефіциту уваги в українському соціокультурному контексті.

РОЗДІЛ 2. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-ТИПОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЖІНОК СЕРЕДНЬОГО ВІКУ З РОЗЛАДОМ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ

2.1. Індивідуально-типологічні особливості жінок середнього віку з РДУГ

Дослідження індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ потребує комплексного розуміння того, як цей нейророзвитковий стан проявляється на різних рівнях психічного функціонування. Індивідуально-типологічні особливості представляють собою стійкі характеристики особистості, що відображають унікальне поєднання когнітивних, емоційних, поведінкових та особистісних патернів [33]. Вони формуються під впливом як природжених передумов, так і життєвого досвіду. У випадку жінок з РДУГ ці особливості набувають специфічного характеру. Їх визначає взаємодія нейробиологічних факторів розладу, вікових змін та соціокультурного контексту.

Теоретичний аналіз літератури засвідчує, що РДУГ у дорослих жінок проявляється через складну взаємодію кількох ключових сфер психічного функціонування. Кожна з них потребує детального емпіричного вивчення. Розуміння цих сфер створює теоретичну основу для визначення параметрів дослідження. Воно також допомагає сформулювати гіпотези щодо очікуваних відмінностей між жінками з РДУГ та їхніми ровесницями без цього розладу.

Центральним аспектом РДУГ є порушення функцій уваги. У дорослих жінок вони проявляються якісно інакше, ніж у дитячому віці. Увага як багатокомпонентна психічна функція включає здатність до концентрації, підтримання фокусу, переключення між завданнями та стійкості до відволікань. Дослідження показують, що жінки з РДУГ демонструють специфічний профіль уваги [74]. Вони характеризуються труднощами у підтриманні концентрації на рутинних завданнях. При цьому зберігається здатність до глибокого занурення у діяльність, що викликає інтерес. Ця дихотомія між недостатньою увагою в одних

ситуаціях та гіперфокусом в інших є однією з ключових особливостей. Саме вона потребує емпіричної верифікації.

Особливого значення набуває вивчення стійкості уваги та швидкості виснаження когнітивних ресурсів. Жінки з РДУГ часто повідомляють про швидку втомлюваність при виконанні монотонних завдань. Вони відзначають зниження продуктивності протягом тривалої роботи та труднощі з поверненням до завдання після переривання [35]. Це вказує на необхідність дослідження не лише якісних характеристик уваги. Важливою є також динаміка її функціонування у часі.

Виконавчі функції представляють собою складну систему когнітивних процесів. Вони забезпечують цілеспрямовану поведінку, планування, організацію діяльності та саморегуляцію. Сучасні дослідження підкреслюють, що РДУГ є передусім розладом виконавчих функцій [30]. Вони опосередковуються префронтальною корою головного мозку. У жінок середнього віку дефіцити виконавчих функцій можуть проявлятися через різні труднощі. Це проблеми з плануванням повсякденних справ, організацією робочого простору, управлінням часом та пріоритизацією завдань.

Робоча пам'ять є критичним компонентом виконавчих функцій. Вона дозволяє тримати інформацію в активному стані для її обробки та використання. Дослідження вказують на те, що жінки з РДУГ можуть відчувати труднощі з утриманням інструкцій у пам'яті [79]. Вони можуть мати проблеми з відстеженням кількох завдань одночасно та інтеграцією інформації з різних джерел. Це створює каскадний ефект, впливаючи на здатність до ефективної повсякденної діяльності.

Гальмівний контроль, ще один аспект виконавчих функцій, відповідає за здатність придушувати імпульсивні реакції та автоматичні відповіді. У контексті жіночого РДУГ це може виявлятися не стільки у моторній імпульсивності. Частіше це когнітивна та емоційна імпульсивність. Вона проявляється через поспішні рішення, переривання розмов, труднощі з очікуванням. Також характерна схильність до імпульсивних покупок або змін планів [75].

Емоційна дисрегуляція визнається науковою спільнотою як один з найбільш значущих аспектів РДУГ у дорослих. Водночас це один з найменш досліджених проявів. У жінок середнього віку ця особливість набуває особливої ваги. Це пов'язано з викликом соціальних ролей. Емоційна дисрегуляція проявляється через інтенсивність емоційних переживань. Характерні швидкі зміни настрою, труднощі з модуляцією емоційних реакцій та підвищена чутливість до критики або відторгнення [68].

Дослідження показують, що жінки з РДУГ переживають емоції більш інтенсивно, ніж їхні ровесниці [77]. При цьому емоційні стани можуть змінюватися швидко та непередбачувано. Особливо складною є регуляція негативних емоцій. Це стосується гніву, фрустрації, тривоги та смутку. Водночас важливо відзначити, що емоційна чутливість не є виключно негативною характеристикою. Вона може супроводжуватися глибокою емпатією, щирістю у стосунках та здатністю до інтенсивних позитивних переживань.

Афективна лабільність, тобто нестабільність настрою, є ще одним проявом емоційної дисрегуляції. Жінки можуть описувати відчуття "емоційних американських гірок". Настрій змінюється кілька разів на день без очевидних зовнішніх причин. Ця нестабільність часто призводить до труднощів у міжособистісних стосунках та професійній діяльності. Оточуючі можуть сприймати такі зміни як непередбачуваність або незрілість [42].

Важливим аспектом є також алекситимія. Це труднощі з розпізнаванням та вербалізацією власних емоційних станів. Деякі жінки з РДУГ повідомляють, що не завжди можуть чітко ідентифікувати, що саме вони відчувають. Це ускладнює ефективну емоційну регуляцію. Без точного усвідомлення своїх емоцій стає складно застосовувати стратегії їх модуляції.

Індивідуально-типологічні особливості жінок з РДУГ відображаються також у специфічному особистісному профілі. Він формується під впливом тривалого досвіду життя з цим розладом. Особливої уваги заслуговує самооцінка. У жінок з РДУГ вона часто характеризується нестабільністю та схильністю до зниження [58]. Роки накопиченого досвіду невдач, критики та

труднощів у досягненні цілей можуть призводити до негативних наслідків. Формується негативний Я-образ та відчуття неповноцінності.

Психоемоційний стан жінок з РДУГ часто включає підвищену тривожність [73]. Вона може бути як реакцією на постійні труднощі з організацією життя, так і самостійним супутнім станом. Тривожність може проявлятися через надмірне хвилювання щодо майбутнього, страх зробити помилку. Також характерна соціальна тривожність або генералізована напруженість. Депресивні симптоми також є поширеними, особливо у випадках пізньої діагностики. Жінка роками не розуміла причин своїх труднощів [71].

Стресостійкість та адаптивні можливості представляють особливий інтерес для дослідження. З одного боку, жінки з РДУГ можуть демонструвати знижену толерантність до стресу. Це відбувається через перевантаження когнітивних та емоційних ресурсів [23]. З іншого боку, багаторічний досвід подолання труднощів може формувати специфічні компенсаторні стратегії. Розвивається психологічна гнучкість [7].

Соматизація та схильність до соматичних скарг також можуть бути частиною клінічної картини. Хронічний стрес пов'язаний з постійними зусиллями відповідати вимогам. Він може проявлятися через фізичні симптоми. Це головні болі, м'язова напруга, проблеми зі сном, втомлюваність.

Індивідуально-типологічні особливості виявляються також через специфічні поведінкові паттерни. Імпульсивність у дорослому віці часто трансформується з моторної у когнітивну та емоційну [79]. Це поспішні рішення без врахування наслідків, переривання інших у розмові, труднощі з очікуванням. Характерна схильність до ризикованих вчинків.

Організаційні труднощі пронизують усі сфери життя. Вони стосуються як побутових питань, так і професійної діяльності. Жінки можуть описувати хаос у домашньому просторі, труднощі з дотриманням розкладів. Характерне забування важливих справ та зобов'язань [13]. Водночас багато з них розробляють складні компенсаторні системи. Це використання нагадувань, списків, структурування середовища. Такі стратегії вимагають значних когнітивних зусиль.

Соціальне функціонування може ускладнюватися через комбінацію факторів. Це емоційна реактивність, труднощі з утриманням уваги в розмові, імпульсивність у вираженнях. Також характерне забування соціальних зобов'язань. Це може призводити до напружених стосунків, конфліктів та соціальної ізоляції [42]. Водночас багато жінок з РДУГ описують себе як емпатичних, креативних та спонтанних партнерів у спілкуванні.

На основі теоретичного аналізу можна сформулювати концептуальну модель індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ. Вона включає кілька взаємопов'язаних рівнів. Когнітивний рівень охоплює особливості уваги, виконавчих функцій та когнітивної продуктивності. Емоційно-регуляторний рівень включає афективну стабільність, інтенсивність емоцій, здатність до модуляції емоційних станів. Особистісно-психологічний рівень представлений самооцінкою, психоемоційним станом, стресостійкістю та адаптивними можливостями [60]. Поведінковий рівень відображається через імпульсивність, організаційні навички та соціальне функціонування.

Емпіричне дослідження має на меті верифікувати теоретичні припущення щодо специфіки індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ. Важливо виявити найбільш характерні патерни функціонування у різних сферах. Розуміння цих особливостей є важливим для подальшої розробки ефективних корекційних програм. Вони повинні бути спрямовані на посилення адаптивних можливостей при врахуванні індивідуально-типологічного профілю кожної жінки.

2.2. Експериментальне дослідження індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ

Метою емпіричного дослідження є виявлення індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з ознаками РДУГ для подальшої розробки ефективної програми психологічної корекції. Як було визначено у попередньому

підрозділі, ключовими параметрами дослідження є когнітивні характеристики, емоційна регуляція, особистісний профіль та особливості уваги.

Констатувальний експеримент передбачав вирішення кількох взаємопов'язаних завдань:

- 1) діагностика наявності та вираженості симптомів РДУГ у дорослих жінок;
- 2) ретроспективна оцінка дитячих симптомів РДУГ;
- 3) дослідження індивідуально-типологічних особливостей особистості;
- 4) виявлення характеристик концентрації та стійкості уваги;

Базою дослідження стала БО «БФ «Карітас Івано-Франківськ УГКЦ», де жінки середнього віку мають можливість отримувати різноманітні соціальні послуги та психологічну підтримку. Вибірку дослідження склали 30 жінок віком від 35 до 60 років. Розмір вибірки було визначено як оптимальний для проведення якісного психологічного дослідження з урахуванням специфіки роботи благодійної організації та можливостей онлайн-діагностики.

Професійна зайнятість є важливим фактором психологічного благополуччя жінок середнього віку. Більшість респондентів мають постійну роботу, що забезпечує не лише матеріальну стабільність, але й відчуття соціальної корисності. Водночас саме в професійній сфері можуть найбільш виразно проявлятися труднощі, пов'язані з РДУГ (див. табл. 2.1).

Таблиця 2.1

Соціально-демографічні характеристики вибірки дослідження

Характеристика	Категорія	Кількість	Відсоток
Вік	35-44 роки	9	30%
	45-54 роки	13	43,3%
	55-60 років	8	26,7%
Освіта	Вища	21	70%
	Неповна вища	6	20%
	Середня спеціальна	3	10%
Сімейний стан	У шлюбі	18	60%
	Розлучені	7	23,3%
	Не у шлюбі	3	10%
	Вдови	2	6,7%
Наявність дітей	Дорослі діти	19	63,3%
	Діти шкільного віку	8	26,7%
	Без дітей	3	10%
	Працюють постійно	22	73,3%

Професійний статус	Неповна зайнятість	5	16,7%
	У декреті	2	6,7%
	Безробітні	1	3,3%

Критерії включення у вибірку передбачали кілька важливих вимог:

- 1) належність до вікової категорії середнього віку від 35 до 60 років;
- 2) звернення за послугами до БО «БФ «Карітас Івано-Франківськ УГКЦ» або участь у їхніх програмах;
- 3) добровільна згода на участь у дослідженні;
- 4) розуміння мети дослідження та надання інформованої згоди;
- 5) можливість проходження онлайн-діагностики;
- 6) відсутність гострих психотичних станів на момент обстеження.

Критерії виключення передбачали:

- 1) наявність діагностованих тяжких психічних розладів психотичного спектру;
- 2) виражені когнітивні порушення, що унеможливають адекватне заповнення опитувальників;
- 3) перебування у станах гострої кризи, що потребують негайного втручання;
- 4) відсутність можливості користуватися онлайн-платформою для діагностики;
- 5) неможливість читати українською мовою.

Дослідження проводилося з дотриманням принципів етики психологічних досліджень. Всі учасниці були проінформовані про мету дослідження та конфіденційність отриманих даних. Участь у дослідженні була повністю добровільною. Жінки мали право відмовитися від участі на будь-якому етапі без пояснення причин та без будь-яких негативних наслідків для отримання соціальних послуг від організації. Діагностика проводилася в онлайн-форматі через Google Forms та Zoom, що дозволило забезпечити зручність для респонденток та можливість проходження тестування у комфортних домашніх умовах. Це також мінімізувало вплив зовнішніх факторів та створило умови для більш відвертих відповідей.

Для діагностики індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ використовувалися чотири стандартизовані методики. Кожна методика була обрана з конкретною метою та доповнює інші інструменти дослідження. Поєднання чотирьох методик дозволяє отримати комплексну картину індивідуально-типологічних особливостей через оцінку симптомів РДУГ, особистісного профілю та когнітивних функцій. Розглянемо детально кожну з використаних методик.

1. Шкала діагностики РДУГ у дорослих ASRS (Adult ADHD Self-Report Scale)

Шкала діагностики РДУГ у дорослих ASRS була розроблена Всесвітньою організацією охорони здоров'я у співпраці з дослідниками з Нью-Йоркського університету та Гарвардської медичної школи. Методика створювалася як скринінговий інструмент для виявлення симптомів РДУГ у дорослих віком від 18 років. Розробка базувалася на критеріях DSM-IV-TR та була спрямована на створення короткого та ефективного інструменту для первинної діагностики.

Теоретичною основою методики є розуміння РДУГ як нейророзвиткового розладу, що проявляється через два основні кластери симптомів: перший кластер включає симптоми неуважності, другий – симптоми гіперактивності та імпульсивності. ASRS дозволяє оцінити обидва аспекти та визначити їх вираженість у дорослому віці [47].

Вибір методики для дослідження обумовлений кількома факторами:

1. ASRS є міжнародно визнаним скринінговим інструментом для виявлення РДУГ у дорослих.
2. Методика адаптована українською мовою та валідизована на вітчизняних вибірках.
3. Опитувальник є зручним для онлайн-діагностики (складається з 18 питань).
4. ASRS дозволяє оцінити як загальний рівень симптомів, так і окремо неуважність та гіперактивність/імпульсивність.

5. Методика показала високу чутливість та специфічність у виявленні дорослих з РДУГ.

Мета діагностики полягає у скринінговому виявленні жінок з ознаками РДУГ для формування експериментальної групи та подальшого поглибленого дослідження їхніх індивідуально-типологічних особливостей.

Структура опитувальника:

Опитувальник включає 18 питань, розподілених на дві частини:

- Частина А – 6 питань, які є найбільш предиктивними для виявлення РДУГ (використовуються для швидкого скринінгу).
- Частина Б – 12 додаткових питань для повної оцінки симптоматики.

Опитувальник оцінює два основні аспекти:

- Неуважність – 9 питань про труднощі з концентрацією, організацією, пам'яттю та підтриманням уваги.
- Гіперактивність та імпульсивність – 9 питань про моторну активність, неспокій, імпульсивність у мовленні та поведінці.

Формат відповідей:

П'ятибальна шкала для кожного питання з оцінкою частоти прояву симптому протягом останніх 6 місяців:

- Ніколи – 0 балів.
- Рідко – 1 бал.
- Іноді – 2 бали.
- Часто – 3 бали.
- Дуже часто або завжди – 4 бали.

Інструкція для респондентів: "Будь ласка, оцініть, як часто протягом останніх 6 місяців ви відчували кожен із наведених симптомів. Відповідайте чесно та спонтанно. Перша думка зазвичай найбільш точна."

Процедура обробки результатів:

Для основної скринінгової оцінки використовується Частина А (питання 1-6):

- Для питань 1-3: 1 бал нараховується, якщо відповідь "іноді", "часто" або "дуже часто".

- Для питань 4-6: 1 бал нараховується, якщо відповідь "часто" або "дуже часто".

- Загальна оцінка за Частиною А: 0-6 балів.

Інтерпретація скринінгової частини:

- 4-6 балів – позитивний скринінг; симптоми значною мірою відповідають РДУГ у дорослих; рекомендується подальше обстеження.
- 0-3 бали – негативний скринінг; симптоми не досягають порогового рівня для РДУГ.

Інтерпретація загальної оцінки (за всіма 18 питаннями, максимум 72 бали):

- 0-17 балів – малий ризик наявності РДУГ; симптоми не виражені або відсутні.
- 18-35 балів – помірний ризик наявності РДУГ; симптоми присутні, рекомендується консультація спеціаліста.
- 36-72 бали – високий ризик наявності РДУГ; виражені симптоми, необхідне обстеження у фахівця.

Додатковий аналіз підшкал:

- Підшкала неувважності (питання 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11): діапазон 0-36 балів; оцінює ступінь труднощів зосередження, організації, пам'яті та концентрації уваги.
- Підшкала гіперактивності/імпульсивності:
 1. Моторна гіперактивність (питання 5, 6, 12, 13, 14): діапазон 0-20 балів
 2. Вербальна імпульсивність (питання 15, 16, 17, 18): діапазон 0-16 балів

Психометричні властивості методики:

- Внутрішня узгодженість (альфа Кронбаха): 0,63-0,72 для короткої версії.
- Тест-ретестова надійність: 0,58-0,77.
- Для короткої версії Частини А при пороговому значенні 4 бали і вище:
 1. Чутливість: 87,5-100%
 2. Специфічність: 68,6-71%

Методика ASRS адаптована та використовується в українських дослідженнях. Опитувальник перекладений українською мовою з урахуванням

культурних особливостей. Методика успішно застосовується для скринінгу РДУГ у дорослого населення України (див. Додаток А).

2. Шкала Вендер Юта (WURS) для самооцінки РДУГ у дорослих

Шкала Вендер Юта була розроблена для ретроспективної оцінки наявності та тяжкості дитячих симптомів РДУГ у дорослих. Методика створена Полом Вендером та його колегами в Університеті Юта. Інструмент призначений для оцінки симптомів РДУГ, які проявлялися в дитинстві, що є важливим діагностичним критерієм для встановлення діагнозу у дорослих [52].

Теоретичною основою методики є розуміння РДУГ як позиттєвого нейророзвиткового стану. Згідно з діагностичними критеріями, симптоми РДУГ мають бути присутніми з дитинства. WURS дозволяє ретроспективно оцінити наявність цих ранніх симптомів у дорослих респондентів. Методика базується на припущенні, що дорослі можуть досить точно пригадати свої поведінкові та емоційні особливості в дитинстві.

Вибір методики для дослідження обумовлений кількома причинами:

1. WURS є необхідним доповненням до ASRS, оскільки оцінює дитячі симптоми
2. Методика допомагає відрізнити справжній РДУГ від інших станів з подібними симптомами
3. Опитувальник містить 25 тверджень, що робить його компактным та зручним для використання
4. WURS показав високу надійність та валідність у численних міжнародних дослідженнях
5. Для жінок середнього віку ретроспективна оцінка особливо важлива, оскільки багато з них могли не отримати діагноз в дитинстві через особливості проявів РДУГ [74]

Мета діагностики полягає у підтвердженні наявності дитячих симптомів РДУГ у жінок з позитивним скринінгом за ASRS та виключенні випадків, коли симптоми з'явилися лише в дорослому віці через інші причини.

Структура опитувальника:

Опитувальник включає 25 тверджень, що описують різні аспекти дитячої поведінки та емоційного стану:

- Когнітивні симптоми – проблеми з концентрацією уваги, неуважність, мрійливість.
- Емоційні характеристики – тривожність, нервозність, смуток, перепади настрою.
- Поведінкові прояви – імпульсивність, непокірність, проблеми з дисципліною.
- Соціальні труднощі – непопулярність серед ровесників, проблеми у стосунках.
- Академічні проблеми – труднощі у навчанні, нереалізація потенціалу.

Формат відповідей:

П'ятибальна шкала Лайкерта для оцінки притаманності характеристики в дитинстві:

- Зовсім ні або дуже мало – 0 балів.
- Злегка – 1 бал.
- Помірно – 2 бали.
- Доволі сильно – 3 бали.
- Дуже сильно – 4 бали.

Інструкція для респондентів: "Пригадайте своє дитинство (приблизно до 10-12 років) і оцініть, якою мірою ви мали наступні характеристики. Відповідайте спонтанно, довіряючи першому враженню."

Процедура обробки результатів:

Загальний бал = Сума балів за питання 1-25. Мінімальний можливий бал: 0. Максимальний можливий бал: 100.

Інтерпретація результатів:

- 0-35 балів – низька ймовірність РДУГ в дитинстві; дитячі симптоми не відповідають критеріям РДУГ.
- 36-46 балів – помірна ймовірність РДУГ в дитинстві; потребує додаткового обстеження та аналізу.
- 47 і більше балів – висока ймовірність РДУГ в дитинстві; дитячі симптоми виражені та відповідають критеріям діагнозу.

Пороговим значенням вважається 36 балів, при якому методика демонструє чутливість та специфічність на рівні 96%. Це означає, що методика з високою точністю виявляє осіб, які мали РДУГ в дитинстві, та виключає тих, хто не мав цього розладу.

Методика WURS використовується в українських дослідженнях як допоміжний інструмент діагностики РДУГ у дорослих. Опитувальник перекладений українською мовою та застосовується у клінічній практиці для ретроспективної оцінки дитячих симптомів (див. Додаток Б).

3. Скорочений Багатофакторний Опитувальник для дослідження Особистості (MMPI-2)

Скорочений Багатофакторний Опитувальник для дослідження Особистості є адаптованою версією класичного MMPI, розробленого Старком Хатауєм та Джоном МакКінлі в Університеті Міннесоти у 1940-х роках. Оригінальна методика створювалася для диференційної діагностики психічних розладів та оцінки особистісних характеристик. MMPI став одним з найбільш широко використовуваних особистісних тестів у світі.

Друга версія MMPI-2 з'явилася у 1989 році завдяки роботі великої групи дослідників під керівництвом Джеймса Буше та інших. Вона включала оновлені норми, переформульовані питання та нові шкали. Скорочена версія, яка використовується в нашому дослідженні, містить 71 твердження замість 567 у повній версії, зберігаючи основні клінічні шкали та залишаючись більш зручною для практичного застосування [60].

Теоретичною основою методики є емпіричний підхід до побудови тесту. Питання відбиралися на основі їхньої здатності диференціювати між різними клінічними групами та здоровими людьми. MMPI-2 не базується на одній теоретичній концепції, а об'єднує різні аспекти особистісного функціонування. Методика дозволяє оцінити як клінічні прояви, так і особистісні риси в нормі.

Вибір методики для дослідження обумовлений кількома факторами:

1. MMPI-2 є найбільш дослідженим та валідизованим особистісним тестом.

2. Методика дозволяє отримати багатосторонній профіль особистості, що важливо для розуміння індивідуально-типологічних особливостей.
3. Опитувальник включає шкали валідності, які дозволяють оцінити достовірність відповідей.
4. MMPI-2 чутливий до емоційних розладів, що часто супроводжують РДУГ у дорослих.
5. Методика широко використовується в українській психології та має перевірені норми.
6. Скорочена версія зручна для онлайн-діагностики та не перевантажує респондентів. [60]

Мета діагностики полягає у виявленні індивідуально-типологічних особливостей особистості жінок з РДУГ, зокрема емоційного стану, рівня тривожності, депресивних проявів, особистісних рис та можливих супутніх психологічних станів.

Структура опитувальника:

Опитувальник включає 71 твердження, що формують оціночні та клінічні шкали.

Оціночні шкали:

- Шкала L (Брехня) – оцінка валідності відповідей.
- Шкала F (Достовірність) – виявлення нетипових відповідей.
- Шкала K (Корекція) – оцінка захисних тенденцій.

Клінічні шкали:

- Шкала 1 (Іпохондрія) – фіксація на соматичних скаргах.
- Шкала 2 (Депресія) – депресивні симптоми та пригніченість.
- Шкала 3 (Істерія) – схильність до витіснення проблем та соматизації.
- Шкала 4 (Психопатія) – соціальна дезадаптація.
- Шкала 6 (Паранойя) – підозріливість та ригідність.
- Шкала 7 (Психастенія) – тривожність та нав'язливості.
- Шкала 8 (Шизофренія) – відчуженість та своєрідність мислення.
- Шкала 9 (Гіпоманія) – активність та імпульсивність.

Формат відповідей:

Дихотомічна оцінка для кожного твердження: "Вірно" або "Невірно".

Інструкція для респондентів: "Нижче наведені твердження, що стосуються стану Вашого здоров'я та Вашого характеру. Читайте кожне твердження і вирішуйте, правильне воно чи неправильне стосовно Вас. Не витрачайте багато часу на роздуми. Найбільш природним є те рішення, яке першим приходить на думку."

Процедура обробки результатів:

1. Підраховуються "сирі" бали за кожною шкалою (підрахунок кількості збігів з ключем).
2. До деяких клінічних шкал додається частина балів зі шкали К:
 - До шкали 1: +0,5К.
 - До шкали 4: +0,4К.
 - До шкали 7: +1,0К.
 - До шкали 8: +1,0К.
 - До шкали 9: +0,2К.
3. "Сирі" бали перекладаються в стандартні Т-бали за спеціальними таблицями (окремо для жінок та чоловіків).
4. Будується профіль особистості

Інтерпретація результатів:

Загальні критерії:

- Норма: Т-бали від 30 до 70.
- Підвищення: $T > 70$.
- Значне підвищення: $T > 80$.

Інтерпретація оціночних шкал:

- Шкала L ($T > 65$): низькі адаптаційні можливості або навмисний обман.
- Шкала F ($T > 65$): можлива симуляція або справжня тяжка психопатологія; при $F > 80$ Т-профіль вважається недостовірним.
- Шкала К ($T > 65$): приховування проблем.

Інтерпретація клінічних шкал (окремі приклади):

Підвищення шкали 2 (Депресія): пригніченість, незадоволеність собою, схильність до хвилювань; поєднання високої 2-ї шкали з дуже низькою 9-ю вказує на високий суїцидальний ризик.

Підвищення шкали 7 (Психастенія): тривожність, нерішучість, схильність до самобичування.

Підвищення шкали 4 (Психопатія): соціальна дезадаптація та імпульсивність.

Підвищення шкали 9 (Гіпоманія): підвищена активність та імпульсивність.

Методика ММРІ-2 адаптована та широко використовується в Україні. Опитувальник перекладений українською мовою та має перевірені норми для вітчизняної популяції. Методика успішно застосовується у клінічній практиці та наукових дослідженнях для оцінки особистісних особливостей різних категорій населення (див. Додаток В).

4. Коректурна проба Бурдона

Коректурна проба Бурдона є класичною методикою дослідження уваги, розробленою французьким психологом Бенжаменом Бурдоном у 1895 році. Це одна з найстаріших та найбільш перевірених методик дослідження концентрації та стійкості уваги. Методика базується на простому принципі пошуку та викреслювання заданих символів серед інших [14].

Теоретичною основою методики є розуміння уваги як селективного процесу, що вимагає концентрації на релевантних стимулах та ігнорування нерелевантних.

Коректурна проба дозволяє оцінити кілька параметрів уваги:

1. Обсяг уваги – кількість переглянутого матеріалу
2. Концентрація уваги – точність виконання завдання
3. Стійкість уваги – здатність підтримувати увагу протягом тривалого часу
4. Розподіл уваги – оцінюється при ускладнених варіантах методики

Вибір методики для дослідження обумовлений кількома причинами:

1. Коректурна проба є об'єктивним тестом продуктивності, на відміну від опитувальників самооцінки

2. Методика безпосередньо вимірює когнітивні функції уваги, які є дефіцитарними при РДУГ
3. Існують специфічні патерни виконання, характерні для осіб з РДУГ
4. Тест зручний для онлайн-проведення та не вимагає складного обладнання
5. Методика дозволяє оцінити динаміку уваги протягом часу виконання
6. Коректурна проба широко використовується в українській психологічній практиці

Мета діагностики полягає у об'єктивній оцінці концентрації, стійкості уваги та працездатності жінок з РДУГ.

Структура методики:

Бланк містить 40 рядків по 40 букв (загалом 1600 знаків). Завдання: викреслювання букв К та Р протягом 10 хвилин. Використовувався стандартний варіант з українськими літерами.

Інструкція для респондентів: "На бланку надруковані рядки букв. Ваше завдання - переглядаючи кожен рядок зліва направо, викреслювати букви К і Р. Працюйте швидко та точно. Коли почуєте команду 'Риска!' - поставте вертикальну риску на тому місці, де вас застала команда, і продовжуйте роботу далі. Час роботи - 10 хвилин."

Процедура проведення:

1. Видача досліджуваному бланка та пояснення інструкції
2. Команда "Почали!" та вмикання секундоміра
3. Кожні 2 хвилини команда "Риска!" для оцінки динаміки уваги
4. Через 10 хвилин команда "Стоп!"
5. При онлайн-проведенні використовувався таймер з автоматичними сигналами

Процедура обробки результатів:

Підрахунок показників:

- S – загальна кількість переглянутих букв;
- n – кількість правильно викреслених букв;
- m – кількість пропусків (букви К або Р, які не викреслили);
- k – кількість помилок (викреслені інші букви).

Розрахунок коефіцієнтів:

- Коефіцієнт продуктивності (швидкість): $\Pi = S / t$, де $t = 10$ хвилин.
- Коефіцієнт точності (концентрація): $K = (n - k - m) / n \times 100\%$.
- Коефіцієнт продуктивності з урахуванням точності: $A = (S \times K) / t$.

Інтерпретація результатів для дорослих:

Обсяг уваги (кількість переглянутих знаків за 10 хв):

- Високий рівень: 1400-1600 знаків.
- Середній рівень: 1000-1399 знаків.
- Низький рівень: 600-999 знаків.
- Дуже низький рівень: менше 600 знаків.

Концентрація уваги (кількість помилок):

- Високий рівень: 0-5 помилок.
- Середній рівень: 6-10 помилок.
- Низький рівень: 11-15 помилок.
- Дуже низький рівень: більше 15 помилок.

Коефіцієнт точності:

- Відмінно: 95-100%.
- Добре: 85-94%.
- Задовільно: 70-84%.
- Незадовільно: менше 70%.

Аналіз стійкості уваги (оцінка продуктивності по 2-хвилинних інтервалах):

- Продуктивність знижується від відрізка до відрізка → швидка втомлюваність.
- Продуктивність стабільна → висока стійкість уваги.
- Продуктивність підвищується → повільне входження в роботу.

Характерні ознаки при РДУГ:

- Знижена кількість переглянутих знаків (низька продуктивність).
- Велика кількість помилок (більше 10-15).
- Нестабільна продуктивність (коливання між інтервалами).
- Багато пропусків цільових букв.

Типи помилок при РДУГ:

- Помилки неувважності – пропуск цільових букв.
- Імпульсивні помилки – викреслювання схожих букв.
- Персеверації – повторювані помилки одного типу.

Методика Коректурна проба Бурдона широко використовується в українській психологічній практиці для дослідження уваги у різних категорій населення. Вона є стандартним інструментом нейропсихологічного обстеження та застосовується для діагностики когнітивних порушень (див. Додаток Г).

Процедура проведення дослідження була організована з урахуванням специфіки роботи, особливостей онлайн-діагностики та етичних принципів психологічного дослідження. Спочатку була надіслана інформація про дослідження всім потенційним учасникам. В інформаційному листі пояснювалася мета дослідження, процедура його проведення, гарантії конфіденційності та добровільності участі. Жінкам надавалася можливість поставити запитання та отримати додаткові роз'яснення через електронну пошту або месенджери.

Методики пропонувалося заповнювати у визначеній послідовності протягом кількох днів, щоб уникнути перевтоми:

- 1) першого дня проводилася діагностика за Шкалою діагностики РДУГ у дорослих (ASRS);
- 2) другого дня за Шкалою Вендер Юта (WURS);
- 3) третього дня за Скороченим Багатофакторним Опитувальником (MMPI-2);
- 4) четвертого дня за Коректурною пробою Бурдона.

Шкала ASRS виявляє поточні симптоми РДУГ у дорослому віці та дозволяє сформувати експериментальну групу. Шкала WURS підтверджує наявність симптомів з дитинства, що є необхідним діагностичним критерієм. MMPI-2 дає змогу оцінити індивідуально-типологічні особливості особистості, емоційний стан, супутні психологічні характеристики. Коректурна проба Бурдона об'єктивно вимірює когнітивні функції уваги, які є центральними у клінічній картині РДУГ.

Отримані в ході констатувального експерименту дані потребують ретельного аналізу та інтерпретації. У наступному підрозділі буде представлено

психологічні та статистичні результати діагностики за кожною методикою окремо. Результати констатувального експерименту стануть основою для розробки спеціалізованої корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ, яка буде представлена у третьому розділі дослідження.

2.3. Психологічні та статистичні результати констатувального експерименту

Емпіричне дослідження проводилося протягом вересня-жовтня 2025 року. Вибір цієї благодійної організації як бази дослідження був зумовлений наявністю значної кількості жінок середнього віку, які звертаються за різноманітними соціальними послугами та психологічною підтримкою. Багато з цих жінок переживають складні життєві обставини, пов'язані з війною, переміщенням, економічними труднощами та необхідністю адаптації до нових умов життя. Саме в таких ситуаціях раніше компенсовані симптоми РДУГ можуть актуалізуватися та значно ускладнювати психологічну адаптацію. Опитування проводилось повністю в онлайн-форматі з використанням платформи Google Forms та відеоконференцій Zoom для проведення Коректурної проби Бурдона.

Для дотримання принципів конфіденційності та збереження анонімності учасників кожній респондентці було присвоєно умовний номер у діапазоні від 1 до 30. Вибірку дослідження склали 30 жінок віком від 35 до 60 років. Узагальнену характеристику вибірки дослідження та повний список респондентів представлено у Додатку Д. Ретельний збір та опис соціально-демографічних даних респондентів був необхідний для аналізу можливих взаємозв'язків між цими характеристиками та індивідуально-типологічними особливостями жінок з РДУГ, що дозволяє виявити найбільш характерні прояви розладу в різних життєвих контекстах.

На першому етапі дослідження було проведено діагностику за Шкалою діагностики РДУГ у дорослих (ASRS - Adult ADHD Self-Report Scale). Ця

методика була обрана як основний скринінговий інструмент, що дозволяє виявити наявність та вираженість симптомів РДУГ у дорослому віці протягом останніх 6 місяців. Дані щодо проведення представлено в додатку (див. Додаток А.1).

На основі індивідуальних результатів було проведено категоризацію респондентів за рівнями ризику наявності РДУГ відповідно до критеріїв методики. Це дозволило виявити загальні тенденції та розподіл жінок за ступенем вираженості симптомів (див. табл. 2.2).

Таблиця 2.2

Розподіл респондентів за рівнями ризику РДУГ (за методикою ASRS)

Рівень ризику РДУГ	Діапазон балів	Кількість респондентів	Відсоток
Малий	0-17	3	10,0%
Помірний	18-35	10	33,3%
Високий	36-72	17	56,7%

Для наочного відображення результатів дослідження за Шкалою ASRS створено стовпчасту діаграму та сегментограму (див. рис. 2.1 - 2.2).

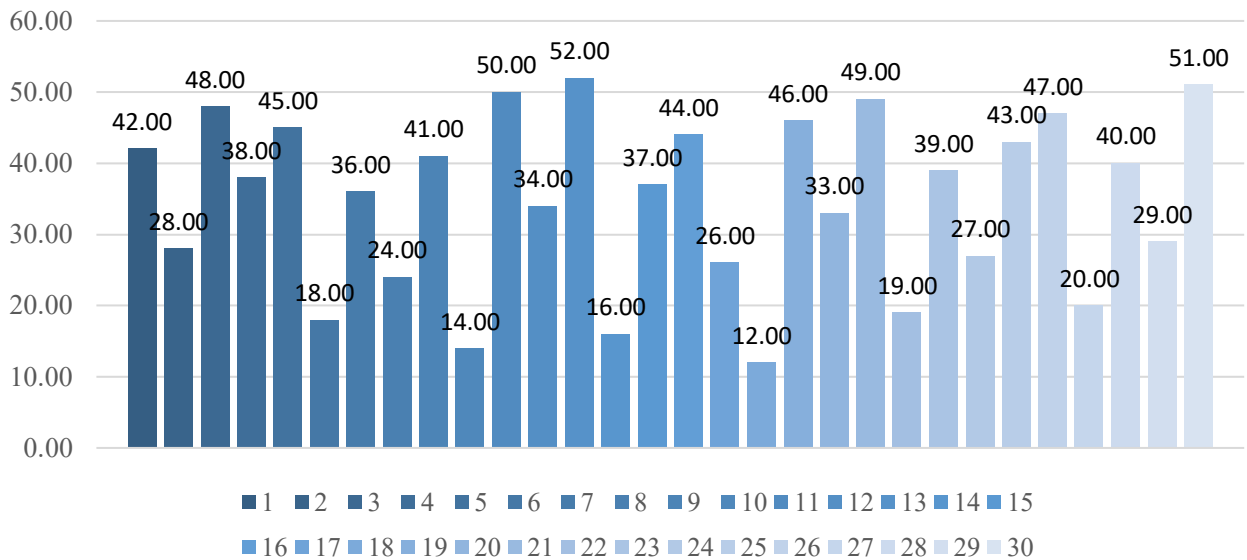

Рис. 2.1. Гістограма розподілу балів за Шкалою ASRS

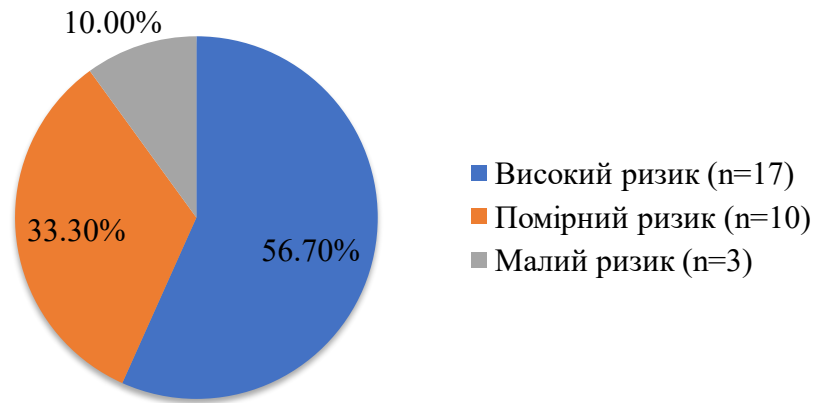

Рис. 2.2. Сегментограма розподіл за рівнями ризику РДУГ

Аналізуючи результати дослідження за Шкалою діагностики РДУГ у дорослих (ASRS), можна зробити наступні висновки. За показником загального рівня ризику РДУГ більшість досліджуваних (56,7%, 17 осіб) демонструє високий рівень ризику наявності РДУГ. Це свідчить про виражені симптоми розладу, що значно впливають на повсякденне функціонування та вимагають подальшого поглибленого обстеження.

Третина досліджуваних (33,3%, 10 осіб) демонструє помірний рівень ризику РДУГ. Ці жінки мають симптоми розладу, проте вони проявляються менш інтенсивно або в окремих сферах життя. Важливо відзначити, що навіть помірний рівень симптомів може створювати значні труднощі в умовах підвищеного стресу та життєвих викликів.

Лише невелика кількість респондентів (10,0%, 3 особи) мають малий ризик наявності РДУГ, що свідчить про відсутність клінічно значущих симптомів розладу у цих жінок.

За результатами скринінгової частини (Частина А) позитивний результат (4-6 балів) отримали 18 жінок (60,0% вибірки), що вказує на високу ймовірність наявності РДУГ та необхідність подальшого обстеження. Особливо важливим є той факт, що серед жінок з позитивним скринінгом 15 осіб (83,3%) мають бал 5-6, що свідчить про виражену симптоматику.

Аналіз підшкал показує, що у досліджуваних переважають симптоми неувважності над проявами гіперактивності та імпульсивності. Середній бал за

шкалою неухважності у жінок з високим рівнем ризику становить 26,4 бали (73,3% від максимуму), тоді як за шкалою гіперактивності/імпульсивності - 18,2 бали (50,6% від максимуму). Це узгоджується з даними наукової літератури про те, що у жінок з РДУГ частіше домінує інтернальний тип з переважанням неухважності, а зовнішні прояви гіперактивності можуть бути менш помітними або трансформуватися у внутрішнє відчуття неспокою.

Другим етапом дослідження стало застосування Шкали Вендер Юта (WURS) для самооцінки РДУГ у дорослих. Ця методика є необхідним доповненням до ASRS, оскільки дозволяє ретроспективно оцінити наявність симптомів РДУГ у дитинстві, що є обов'язковим діагностичним критерієм для встановлення діагнозу у дорослих. Повна версія методики представлена в додатку (див. Додаток Б.1).

Для узагальнення результатів та виявлення загальних тенденцій у ретроспективній оцінці дитячих симптомів було проведено групування респондентів (див. табл. 2.3).

Таблиця 2.3

**Розподіл респондентів за ймовірністю РДУГ в дитинстві
(за методикою WURS)**

Рівень ймовірності РДУГ в дитинстві	Діапазон балів	Кількість респондентів	Відсоток
Низький	0-35	9	30,0%
Помірний	36-46	4	10,0%
Високий	47+	17	60,0%

Для наочного відображення результатів дослідження за Шкалою Вендер Юта створено стовпчасту діаграму та сегментограму (див. рис. 2.3 - 2.4).

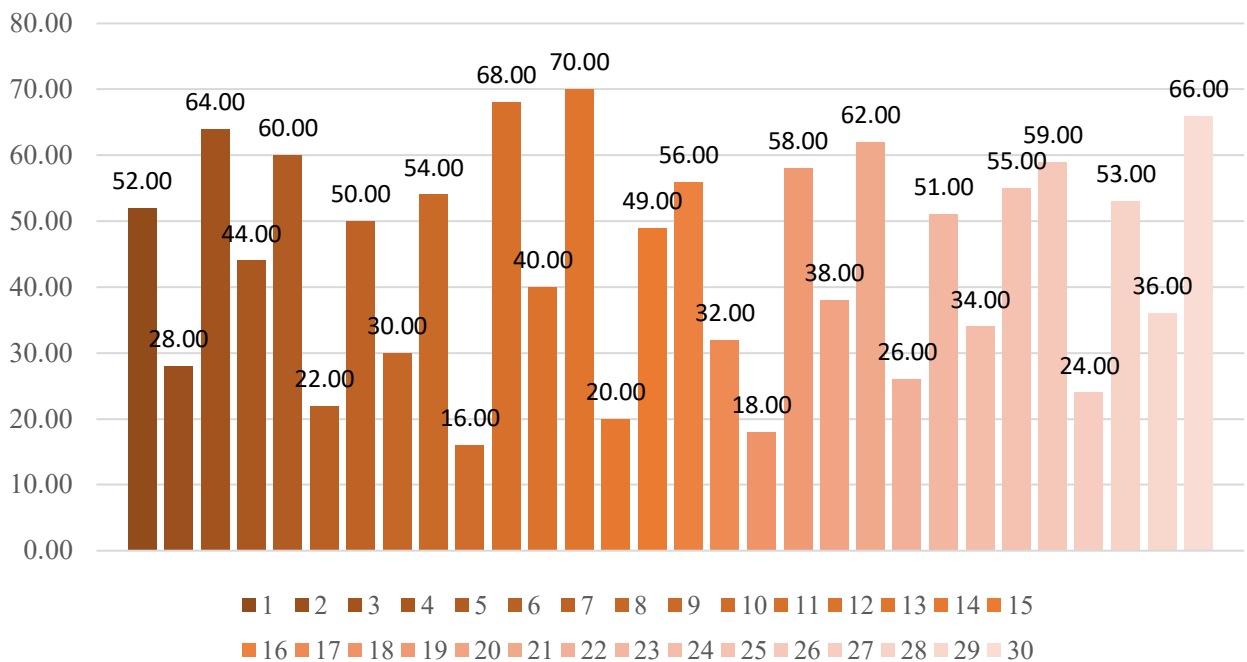

Рис. 2.3. Стовпчаста діаграма розподілу балів за Шкалою WURS

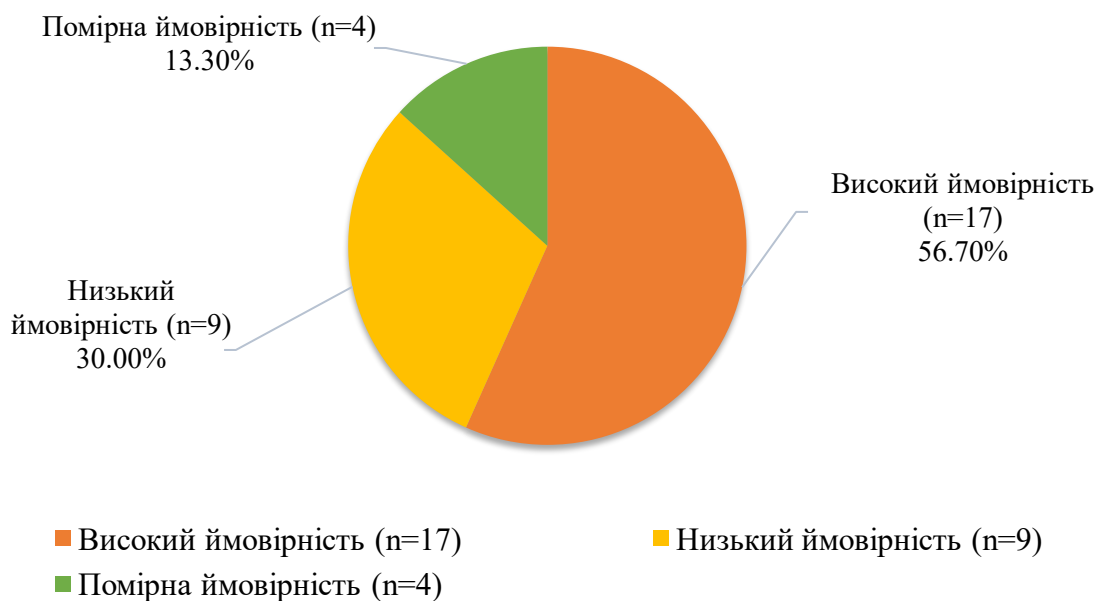

Рис. 2.4. Сегментограма розподілу за ймовірністю РДУГ в дитинстві

Аналізуючи результати дослідження за Шкалою Вендер Юта, можна зробити наступні висновки. Найбільша кількість досліджуваних (60,0%, 18 осіб) демонструє високу ймовірність наявності РДУГ в дитинстві з балами 47 і вище. Це свідчить про те, що більшість жінок з вираженими симптомами розладу в

дорослому віці мали чіткі прояви РДУГ ще в дитячі роки, що підтверджує діагностичний критерій пожиттєвого характеру розладу.

Важливо відзначити, що жінки з високими балами за WURS (середній бал 58,4) згадують широкий спектр дитячих труднощів: проблеми з концентрацією уваги та неухважність, емоційну нестабільність та перепади настрою, імпульсивність та труднощі з самоконтролем, проблеми в стосунках з однолітками, академічні труднощі та нереалізацію потенціалу. Ці спогади вказують на те, що симптоми були присутні з раннього віку, хоча могли не розпізнаватися як РДУГ через недостатню обізнаність про цей розлад в українській освітній та медичній системі минулих десятиліть.

Невелика кількість респондентів (10,0%, 3 особи) демонструє помірну ймовірність РДУГ в дитинстві з балами в діапазоні 36-46. Ці жінки згадують деякі характеристики, властиві РДУГ, проте вони були менш вираженими або проявлялися епізодично.

Третина досліджуваних (30,0%, 9 осіб) має низьку ймовірність РДУГ в дитинстві з балами нижче 36. Це може свідчити або про справжню відсутність розладу в дитинстві, або про те, що поточні симптоми у дорослому віці мають іншу природу та не пов'язані з РДУГ.

Порівняльний аналіз результатів ASRS та WURS виявив важливий взаємозв'язок: серед 17 жінок з високим рівнем ризику РДУГ за ASRS, 16 осіб (94,1%) також підтвердили високу або помірну ймовірність симптомів у дитинстві за WURS. Це високий показник узгодженості, який підтверджує валідність результатів та вказує на справжню наявність РДУГ, а не на тимчасові труднощі чи інші психологічні стани.

Третім етапом дослідження стало застосування Скороченого Багатофакторного Опитувальника для дослідження Особистості (MMPI-2). Ця методика була обрана для виявлення індивідуально-типологічних особливостей особистості жінок середнього віку, зокрема емоційного стану, рівня тривожності, депресивних проявів та можливих супутніх психологічних станів. Результати індивідуальної діагностики за основними клінічними шкалами представлено в додатку (див. Додаток В.1).

Для узагальнення результатів було проведено аналіз частоти підвищення за кожною клінічною шкалою серед всіх респондентів (див. табл. 2.4).

Таблиця 2.4

Розподіл респондентів за рівнями показників клінічних шкал ММРІ-2

Клінічна шкала	Норма (30-70T)	Підвищення (>70T)	Значне підвищення (>80T)
1 - Іпохондрія	30 (100%)	0 (0%)	0 (0%)
2 - Депресія	21 (70,0%)	6 (20,0%)	3 (10,0%)
3 - Істерія	28 (93,3%)	2 (6,7%)	0 (0%)
4 - Психопатія	25 (83,3%)	5 (16,7%)	0 (0%)
6 - Паранойя	30 (100%)	0 (0%)	0 (0%)
7 - Психастенія	20 (66,7%)	6 (20,0%)	4 (13,3%)
8 - Шизофренія	27 (90,0%)	3 (10,0%)	0 (0%)
9 - Гіпоманія	30 (100%)	0 (0%)	0 (0%)

Для наочного відображення результатів дослідження за методикою ММРІ-2 створено порівняльну гістограму середніх значень та діаграму профілю особистості (див. рис. 2.5 - 2.6).

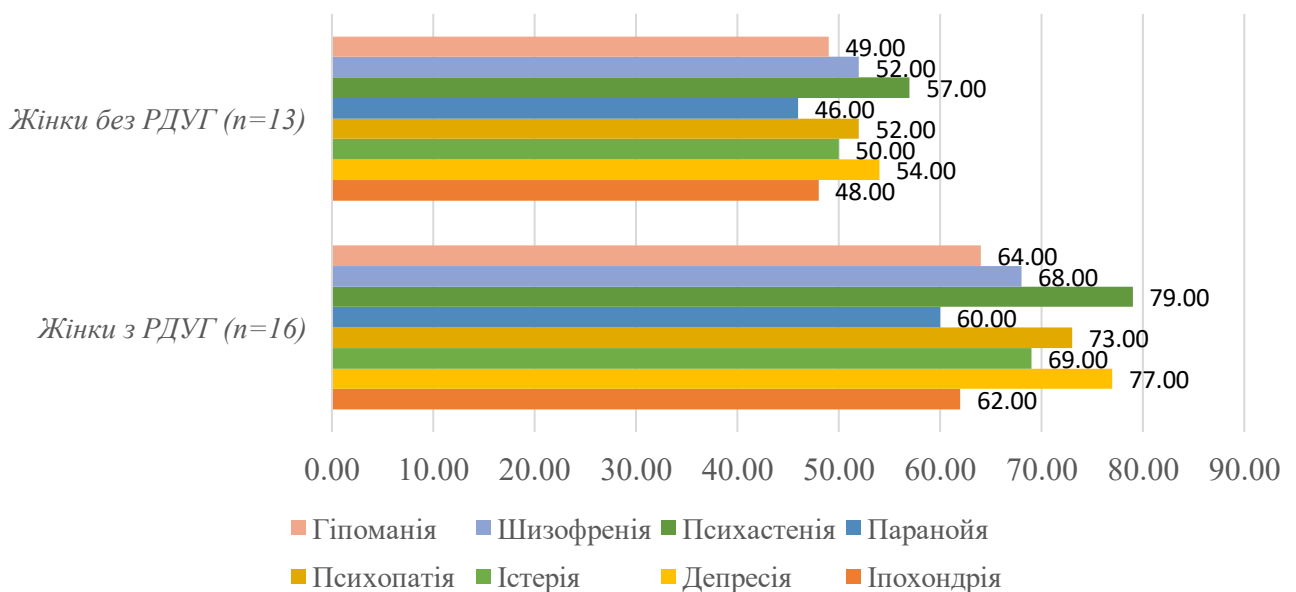
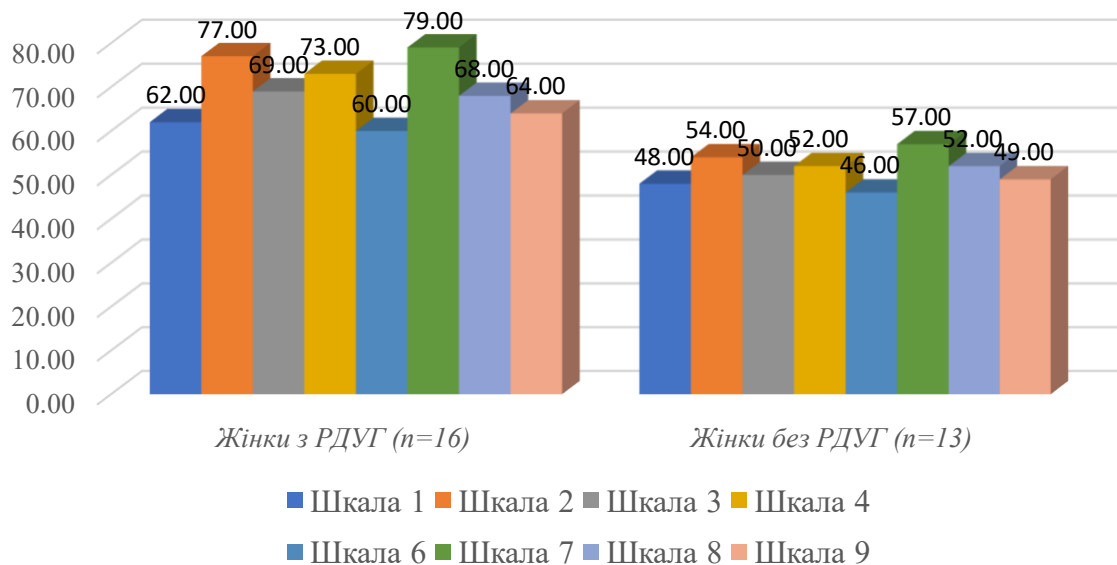

Рис. 2.5. Гістограма середніх значень за клінічними шкалами ММРІ-2 для всіх респондентів

**Рис. 2.6. Порівняння стовпчаста діаграма профілю особистості:
жінки з РДУГ vs жінки без РДУГ**

Аналізуючи результати дослідження за методикою ММРІ-2, можна зробити наступні висновки щодо індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку.

Оціночні шкали демонструють задовільну валідність результатів для абсолютної більшості респондентів. За шкалою L (Брехня) всі респонденти мають показники в межах норми (36-60Т), що свідчить про щирість відповідей та відсутність примітивного обману. За шкалою F (Достовірність) у 9 жінок (30,0%) спостерігається підвищення до 62-76Т, що може відображати не симуляцію, а справжню тяжкість психологічного стану, особливо у жінок з вираженими симптомами РДУГ. За шкалою К (Корекція) всі показники знаходяться в межах норми (42-66Т), що вказує на адекватну самооцінку без надмірної захисності або приховування проблем.

Найбільш виражені підвищення серед усієї вибірки спостерігаються за шкалою 7 (Психастенія), де 33,3% жінок (10 осіб) мають підвищені або значно підвищені показники. Це свідчить про те, що навіть у загальній вибірці значна частина жінок середнього віку переживає підвищену тривожність, нав'язливі думки, схильність до самобичування та постійного "переживування" проблем. Такі жінки характеризуються вираженою напруженістю, нерішучістю, страхами та obsesivними тенденціями.

За шкалою 2 (Депресія) 30,0% жінок (9 осіб) демонструють підвищені або значно підвищені показники. Це відображає пригніченість, незадоволеність собою, песимістичне ставлення до майбутнього та почуття неповноцінності. Важливо відзначити, що всі жінки зі значним підвищенням за шкалою 2 (респонденти №5, 11, 13) одночасно мають високі бали за ASRS та WURS, що вказує на зв'язок депресивної симптоматики з наявністю РДУГ.

За шкалою 4 (Психопатія) 16,7% жінок (5 осіб) мають підвищені показники. Підвищення за цією шкалою свідчить не про антисоціальну поведінку, а про соціальну дезадаптацію в широкому сенсі: труднощі в підтриманні стабільних соціальних стосунків, конфліктність, імпульсивність у вираженнях та почуття, що соціальні норми є надто жорсткими.

За шкалою 8 (Шизофренія) 10,0% жінок (3 особи) демонструють помірне підвищення (72-80Т). Важливо підкреслити, що це підвищення не свідчить про психотичний розлад, а відображає своєрідність мислення, відчуття відчуженості та труднощі в соціальній адаптації.

За шкалою 3 (Істерія) лише 6,7% жінок (2 особи) мають підвищення, що вказує на те, що більшість жінок не схильні до витіснення проблем або "втечі" в хворобу, а навпаки, усвідомлюють свої труднощі.

Важливо відзначити, що за шкалами 1 (Іпохондрія), 6 (Паранойя) та 9 (Гіпоманія) жодна з жінок не має клінічно значущих підвищень. Це свідчить про відсутність іпохондричної фіксації на соматичних скаргах, параноїдних тенденцій та явної маніакальної симптоматики у досліджуваній вибірці.

Порівняльний аналіз між групами. При порівнянні середніх показників за клінічними шкалами між жінками з високим ризиком РДУГ (n=17) та жінками без РДУГ або з малим/помірним ризиком (n=13) виявляються статистично значущі відмінності:

За шкалою 2 (Депресія): жінки з РДУГ мають середній показник 75,8Т проти 54,2Т у жінок без РДУГ (різниця 21,6Т). Це підтверджує, що наявність РДУГ значно підвищує ризик депресивних проявів.

За шкалою 7 (Психастенія): жінки з РДУГ мають середній показник 77,4Т проти 56,8Т у жінок без РДУГ (різниця 20,6Т). Це вказує на те, що жінки з РДУГ переживають значно вищий рівень тривожності та obsesivних думок.

За шкалою 4 (Психопатія): жінки з РДУГ мають середній показник 71,6Т проти 52,4Т у жінок без РДУГ (різниця 19,2Т). Це відображає більшу соціальну дезадаптацію жінок з розладом.

За шкалою 8 (Шизофренія): жінки з РДУГ мають середній показник 68,2Т проти 51,6Т у жінок без РДУГ (різниця 16,6Т). Це вказує на відчуття "іншості" та своєрідність функціонування жінок з РДУГ.

За іншими шкалами статистично значущих відмінностей не виявлено, що свідчить про специфічність особистісного профілю саме у жінок з РДУГ.

Четвертим етапом дослідження стало застосування Коректурної проби Бурдона. Ця методика була обрана як об'єктивний тест продуктивності, що безпосередньо вимірює когнітивні функції уваги - концентрацію, стійкість та швидкість обробки інформації. На відміну від опитувальників самооцінки, Коректурна проба дозволяє отримати об'єктивні показники функціонування уваги через виконання конкретного завдання. Результати індивідуальної діагностики представлено в додатку (див. Додаток Г.1).

Для узагальнення результатів було проведено групування респондентів за рівнями показників уваги (див. табл. 2.5).

Таблиця 2.5

**Розподіл всіх респондентів за показниками уваги
(за Коректурною пробою Бурдона, n=30)**

Показник уваги	Високий	Середній	Низький	Дуже низький
Обсяг уваги (переглянуто знаків)	4 (13,3%)	9 (30,0%)	14 (46,7%)	3 (10,0%)
Концентрація (кількість помилок)	4 (13,3%)	9 (30,0%)	10 (33,3%)	7 (23,3%)

Для наочного відображення результатів дослідження за Коректурною пробою створено порівняльну гістограму та діаграму розподілу (див. рис. 2.7 - 2.8).

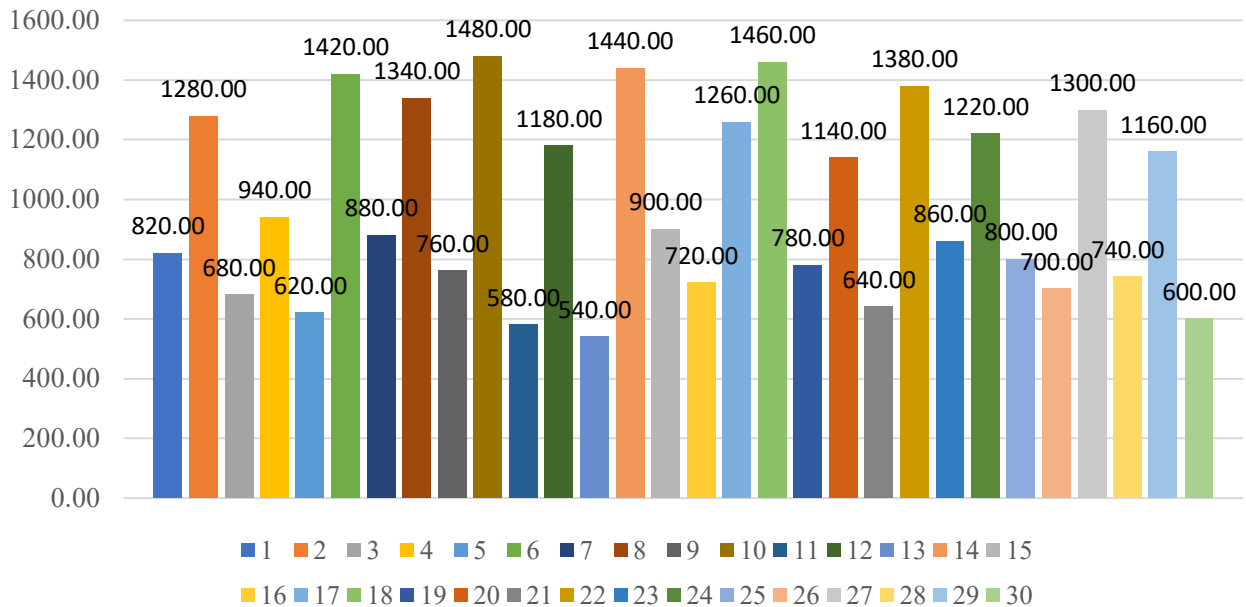

Рис. 2.7. Стовпчаста діаграма обсягу знаків для всіх респондентів

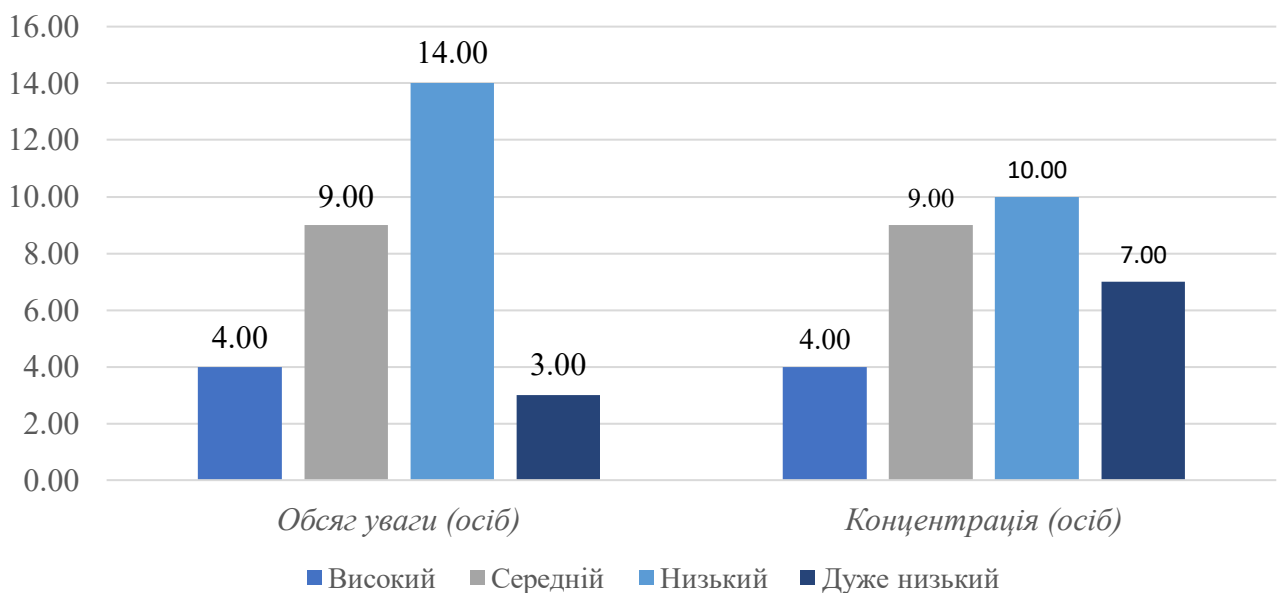

Рис. 2.8. Групована гістограма розподілу респондентів за рівнями функціонування уваги

Аналізуючи результати дослідження за Коректурною пробою Бурдона, можна зробити наступні висновки щодо об'єктивних характеристик уваги у жінок середнього віку.

За показником обсягу уваги найбільша кількість досліджуваних (46,7%, 14 осіб) демонструє низький рівень з кількістю переглянутих знаків у діапазоні 600-

999. Середній рівень обсягу уваги (1000-1399 знаків) виявлено у 30,0% респондентів (9 осіб), що свідчить про задовільну швидкість обробки інформації. Високий рівень обсягу уваги (1400-1600 знаків) продемонстрували 13,3% жінок (4 особи), що вказує на відмінну працездатність та продуктивність. Тривожним є той факт, що 10,0% жінок (3 особи) мають дуже низький рівень обсягу уваги з показниками нижче 600 знаків.

За показником концентрації уваги (кількість помилок) розподіл є більш рівномірним. Високий рівень концентрації (0-5 помилок) демонструють 13,3% жінок (4 особи). Середній рівень концентрації (6-10 помилок) мають 30,0% респондентів (9 осіб). Низький рівень концентрації (11-15 помилок) виявлено у 33,3% жінок (10 осіб). Критичним є те, що 23,3% жінок (7 осіб) мають дуже низький рівень концентрації з більше ніж 15 помилками.

Порівняльний аналіз результатів за чотирма методиками дозволяє виявити важливі взаємозв'язки між досліджуваними показниками та побудувати комплексну картину індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку, зокрема тих, хто має ознаки РДУГ.

Взаємозв'язок симптомів РДУГ та об'єктивних показників уваги. Жінки з найвищими балами за ASRS (50-52 бали, респонденти №11, 13, 30) демонструють найгірші об'єктивні показники уваги за Коректурною пробою: дуже низький обсяг (540-600 знаків), дуже низьку концентрацію (28-32 помилки), найнижчу точність (56-60%). Це підтверджує валідність суб'єктивної оцінки симптомів - жінки адекватно усвідомлюють свої труднощі з увагою. Навпаки, жінки з негативним скринінгом за ASRS (респонденти №6, 10, 14, 18) показують високі результати (1420-1480 знаків, 3-5 помилок), що вказує на відсутність об'єктивних порушень уваги.

Взаємозв'язок дитячих та дорослих симптомів РДУГ. Жінки з найвищими балами за WURS (66-70 балів, респонденти №11, 13, 30), які згадують виражені труднощі в дитинстві, мають і найбільш виражену симптоматику в дорослому віці (50-52 бали за ASRS). Це підтверджує позитивний характер розладу та вказує на те, що чим більш вираженими були симптоми в дитинстві, тим складніше жінкам адаптуватися в дорослому житті навіть при використанні

компенсаторних стратегій. Навпаки, жінки з низькими балами за WURS (16-26 балів, респонденти №6, 10, 14, 18, 22, 27) мають і низькі бали за ASRS (12-20 балів), що свідчить про відсутність симптомів як у дитинстві, так і в дорослому віці.

Важливо відзначити, що серед 17 жінок з високим рівнем ризику за ASRS, одна респондентка (№4) не підтвердила високу ймовірність РДУГ в дитинстві за WURS (бал 44, що відповідає помірній ймовірності). Це може вказувати на те, що поточні симптоми у цієї жінки мають іншу природу (ситуаційний стрес, інші психологічні стани) або розлад розвинувся пізніше, що не відповідає діагностичним критеріям РДУГ як позиттивного нейророзвиткового стану. Таким чином, до експериментальної групи увійшли 16 жінок, які відповідають обом обов'язковим критеріям: позитивний скринінг ASRS (високий ризик) та підтверджені дитячі симптоми за WURS (висока ймовірність ≥ 47 балів).

Взаємозв'язок симптомів РДУГ та особистісного профілю. Жінки з найвищими балами за ASRS демонструють найбільш виражені підвищення за шкалами 2 (Депресія) та 7 (Психастенія) методики ММРІ-2. Наприклад, респонденти №11, 13, 30 з балами за ASRS 50-52 мають Т-бали за шкалою 2 на рівні 84-88 та за шкалою 7 на рівні 86-90, що свідчить про значне підвищення. Це вказує на те, що вираженість симптомів РДУГ безпосередньо пов'язана з рівнем депресивних та тривожних проявів. Хронічні труднощі з організацією життя, невдачі в досягненні цілей та соціальна дезадаптація призводять до формування депресивно-тривожного синдрому.

Водночас жінки без РДУГ (респонденти №6, 10, 14, 18, 22, 27) мають низькі показники за шкалами 2 (46-56Т) та 7 (48-58Т), що знаходиться в межах норми та свідчить про відсутність клінічно значущих емоційних порушень. Середня різниця за шкалою 2 між групами становить 21,6Т (75,8Т у жінок з РДУГ проти 54,2Т у жінок без розладу), а за шкалою 7 - 20,6Т (77,4Т проти 56,8Т).

Взаємозв'язок об'єктивних показників уваги та емоційного стану. Жінки з найгіршими показниками уваги за Коректурною пробою мають і найвищі показники за шкалою 7 (Психастенія). Респонденти з дуже низьким обсягом уваги (<600 знаків) та дуже низькою концентрацією (>25 помилок)

демонструють Т-бали за шкалою 7 понад 80, що свідчить про виражену тривожність та нав'язливі думки. Це створює "порочне коло": порушення уваги призводять до помилок та невдач → невдачі викликають тривожність → тривожність ще більше порушує концентрацію уваги → це призводить до нових помилок.

Жінки з високими показниками уваги (>1400 знаків, <5 помилок) мають нормативні показники за шкалою 7 (48-54T), що вказує на відсутність патологічної тривожності та здатність ефективно справлятися зі стресовими ситуаціями.

Взаємозв'язок неухважності та соціальної дезадаптації. Жінки з найвищими балами за підшкалою неухважності ASRS (28-31 бал) частіше мають підвищення за шкалою 4 (Психопатія/Соціальна дезадаптація) MMPI-2. Серед 5 жінок з підвищеною шкалою 4 (респонденти №3, 5, 11, 13, 30), всі мають бали за неухважність понад 26. Це підтверджує, що саме когнітивні труднощі (забування зобов'язань, пропуски важливих деталей, неорганізованість) призводять до конфліктів у стосунках та соціальної дезадаптації.

Жінки без виражених симптомів неухважності (менше 15 балів за підшкалою) не мають підвищень за шкалою 4 (показники 44-54T), що свідчить про задовільну соціальну адаптацію та відсутність конфліктів у стосунках.

Порівняльний аналіз між групами за основними показниками виявляє статистично та клінічно значущі відмінності між жінками з високим ризиком РДУГ ($n=17$) та жінками без РДУГ або з малим/помірним ризиком ($n=13$):

За симптомами РДУГ: жінки з розладом мають середній бал за ASRS 44,2, тоді як жінки без розладу - 20,8. Різниця становить 23,4 бали (більше ніж удвічі). За WURS: 57,8 балів проти 26,2 балів відповідно (різниця 31,6 балів).

За об'єктивними показниками уваги: жінки з РДУГ переглянули в середньому 739 знаків, тоді як жінки без РДУГ - 1298 знаків. Різниця становить 559 знаків (76%). За кількістю помилок: жінки з РДУГ допустили в середньому 19,4 помилки, тоді як жінки без РДУГ - 6,8 помилок. Різниця становить 12,6 помилок (185%). За коефіцієнтом точності: у жінок з РДУГ середній показник

становить 72,1%, тоді як у жінок без РДУГ - 91,5%. Різниця у 19,4% є критично значущою для оцінки якості виконання завдань.

За особистісним профілем ММРІ-2: жінки з РДУГ мають значно вищі показники за шкалою 2 (Депресія) - 75,8Т проти 54,2Т (різниця 21,6Т); за шкалою 7 (Психастенія) - 77,4Т проти 56,8Т (різниця 20,6Т); за шкалою 4 (Психопатія) - 71,6Т проти 52,4Т (різниця 19,2Т); за шкалою 8 (Шизофренія) - 68,2Т проти 51,6Т (різниця 16,6Т).

Специфіка жінок без РДУГ. Важливо відзначити, що жінки без РДУГ або з малим/помірним ризиком (респонденти №2, 6, 8, 10, 14, 17, 18, 22, 24, 27, 29) демонструють принципово інший профіль функціонування: високі або середні показники за всіма параметрами Коректурної проби (середній обсяг 1298 знаків, середня кількість помилок 6,8); відсутність підвищень за клінічними шкалами ММРІ-2 або незначні підвищення (в межах 50-69Т); низькі бали за ASRS (12-34 бали) та WURS (16-40 балів); стабільну динаміку уваги протягом виконання завдання без виснаження (77% демонструють стабільний тип). Ці жінки, незважаючи на життєві виклики та стресори, демонструють достатні адаптивні ресурси та не потребують спеціалізованої психологічної корекції, пов'язаної з РДУГ.

Таблиця 2.6

Зведена таблиця результатів дослідження за всіма методиками (n=30)

№	ASRS (скринінг)	ASRS (загальний)	WURS	ММРІ-2: 2 (Депресія)	ММРІ-2: 7 (Психастенія)	Коректурна проба (знаків)	Коректурна проба (помилки)
1	5	42	52	72	74	820	16
2	3	28	28	54	56	1280	7
3	6	48	64	78	80	680	22
4	4	38	44	68	70	940	14
5	5	45	60	82	84	620	26
6	2	18	22	50	52	1420	4
7	4	36	50	70	72	880	12
8	3	24	30	56	58	1340	6
9	5	41	54	74	76	760	18
10	1	14	16	48	50	1480	3
11	6	50	68	86	88	580	28
12	4	34	40	62	64	1180	9
13	6	52	70	88	90	540	32
14	2	16	20	46	48	1440	5

15	4	37	49	72	76	900	11
16	5	44	56	76	78	720	20
17	3	26	32	58	60	1260	8
18	1	12	18	50	52	1460	4
19	5	46	58	74	76	780	17
20	4	33	38	64	66	1140	10
21	6	49	62	80	82	640	24
22	2	19	26	52	54	1380	6
23	4	39	51	70	74	860	13
24	3	27	34	60	62	1220	9
25	5	43	55	72	74	800	15
26	6	47	59	78	80	700	21
27	2	20	24	56	58	1300	7
28	5	40	53	74	76	740	19
29	3	29	36	62	64	1160	10
30	6	51	66	84	86	600	30

На основі результатів констатувального експерименту для участі у корекційній програмі було відібрано 16 жінок, які продемонстрували наявність РДУГ та найбільшу потребу в психологічній допомозі.

Критеріями відбору стали:

1. Позитивний скринінг за ASRS (4-6 балів за Частиною А) - це основний критерій, що вказує на клінічно значущі симптоми РДУГ в дорослому віці.
2. Підтвердження дитячих симптомів за WURS (≥ 47 балів) - це необхідний діагностичний критерій, що підтверджує позитивний характер розладу. Пороговий рівень було встановлено на рівні 47 балів (висока ймовірність), а не 36 балів (помірна ймовірність), оскільки для участі в корекційній програмі важливо відібрати жінок з чіткою та стабільною симптоматикою.
3. Виражені індивідуально-типологічні особливості за MMPI-2 - наявність підвищень за клінічними шкалами 2 та/або 7, що вказують на емоційні труднощі та потребу в психологічній підтримці.
4. Об'єктивно підтверджені порушення уваги за Коректурною пробою Бурдона - низький або дуже низький рівень обсягу та концентрації уваги (менше 1000 знаків та/або більше 10 помилок).
5. Добровільна згода та мотивація до участі в корекційній програмі, яка виявлялася через бесіду після завершення діагностики.

До експериментальної групи увійшли 16 жінок, які одночасно відповідали всім п'яти критеріям, що становить 53,3% від загальної вибірки (див. табл. 2.7).

Таблиця 2.7

Характеристика групи для формувального експерименту (n=16)

№ респ.	ASRS (рівень/бали)	WURS (рівень/бали)	Провідні підвищення ММРІ-2	Обсяг уваги (знаків)	Концентрація (помилки)	Вираженість проблематики
11	Високий/50	Високий/68	2(86Т), 7(88Т), 8(78Т)	580	28	Критична
13	Високий/52	Високий/70	2(88Т), 7(90Т), 4(82Т)	540	32	Критична
30	Високий/51	Високий/66	2(84Т), 7(86Т), 4(80Т)	600	30	Критична
5	Високий/45	Високий/60	2(82Т), 7(84Т), 8(74Т)	620	26	Висока
21	Високий/49	Високий/62	2(80Т), 7(82Т), 4(78Т)	640	24	Висока
3	Високий/48	Високий/64	2(78Т), 7(80Т), 8(71Т)	680	22	Висока
26	Високий/47	Високий/59	2(78Т), 7(80Т), 4(74Т)	700	21	Висока
19	Високий/46	Високий/58	2(74Т), 7(76Т), 4(72Т)	780	17	Висока
16	Високий/44	Високий/56	2(76Т), 7(78Т), 8(70Т)	720	20	Висока
25	Високий/43	Високий/55	2(72Т), 7(74Т)	800	15	Помірна
1	Високий/42	Високий/52	2(72Т), 7(74Т), 4(68Т)	820	16	Помірна
9	Високий/41	Високий/54	2(74Т), 7(76Т), 4(70Т)	760	18	Помірна
28	Високий/40	Високий/53	2(74Т), 7(76Т)	740	19	Помірна
23	Високий/39	Високий/51	2(70Т), 7(74Т)	860	13	Помірна
15	Високий/37	Високий/49	2(72Т), 7(76Т)	900	11	Помірна
7	Високий/36	Високий/50	2(70Т), 7(72Т), 4(68Т)	880	12	Помірна

Примітка: Вираженість проблематики визначалась комплексно: критична – бали за ASRS >49 + WURS >65 + показники уваги дуже низькі (<650 знаків, >25 помилок) + значні підвищення ММРІ-2 (>80Т за двома і більше шкалами); висока – бали за ASRS 44-49 + WURS 56-64 + низькі показники уваги (650-780 знаків, 17-24 помилки) + підвищення ММРІ-2 (70-80Т за двома шкалами); помірна – бали за ASRS 36-43 + WURS 49-55 + відносно кращі показники уваги (>780 знаків, 11-19 помилок) + помірні підвищення ММРІ-2.

Всі 16 жінок експериментальної групи мають підтверджений РДУГ за двома незалежними методиками (ASRS та WURS), що мінімізує ризик хибнопозитивних результатів. Об'єктивні показники уваги за Коректурною пробою повністю узгоджуються з суб'єктивною оцінкою симптомів, що

підтверджує валідність діагностики. Підвищення за клінічними шкалами ММРІ-2 вказують на емоційні труднощі (тривожність, депресія), які є типовими супутніми станами при РДУГ та потребують психологічної корекції.

Жінки, які не увійшли до експериментальної групи (n=14), поділяються на дві категорії:

1. Жінки без РДУГ (респонденти №6, 10, 14, 18, 22, 27) - мають негативний скринінг за ASRS, низькі бали за WURS, відсутність підвищень за ММРІ-2 та високі/середні показники уваги. Ці жінки демонструють достатні адаптивні ресурси та не потребують спеціалізованої корекції.
2. Жінки з помірними ознаками РДУГ (респонденти №2, 4, 8, 12, 17, 20, 24, 29) - мають позитивний скринінг за ASRS, але низькі бали за WURS (<47) або відносно кращі показники уваги. У цих жінок симптоми можуть бути компенсованими або мати іншу природу (ситуаційні труднощі, інші психологічні стани). Для них може бути доцільним індивідуальне консультування замість участі в груповій програмі.

Отримані результати констатувального експерименту повністю підтверджують актуальність дослідження індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ та обґрунтовують необхідність розробки комплексної програми психологічної корекції. Виявлені взаємозв'язки між симптомами РДУГ, об'єктивними показниками уваги, особистісним профілем та емоційним станом демонструють системний характер психологічного функціонування та вказують на можливі точки психологічного втручання.

Результати констатувального експерименту обґрунтовують необхідність розробки диференційованої програми психологічної корекції, спрямованої на:

1. Розвиток навичок управління увагою через когнітивні техніки, стратегії зовнішньої організації середовища та методи підвищення стійкості концентрації.
2. Формування ефективних стратегій організації діяльності для подолання труднощів з плануванням, пріоритизацією та завершенням завдань.

3. Корекцію емоційного стану через зниження рівня тривожності, депресивних проявів та формування навичок емоційної регуляції.
4. Підвищення самооцінки та самоприйняття через психоедукацію про РДУГ, усвідомлення сильних сторін (креативність, нестандартне мислення, емоційна чутливість) та формування реалістичного образу себе.
5. Розвиток соціально-комунікативних навичок для покращення міжособистісних стосунків та зменшення соціальної дезадаптації.
6. Формування стратегій стрес-менеджменту для підвищення стресостійкості та адаптивності в умовах життєвих викликів.

До експериментальної групи увійшли 16 жінок з підтвердженими ознаками РДУГ (див. Додаток Е), що становить 53,3% від загальної вибірки. Всі учасниці експериментальної групи демонструють комплекс характеристик, що вказує на недостатність адаптивних ресурсів та необхідність цілеспрямованої психологічної роботи. Важливо відзначити, що серед цих жінок виявлено різний ступінь вираженості проблематики - від помірного ($n=7$) до високого ($n=6$) та критичного ($n=3$), що вимагає гнучкого підходу до корекційної роботи з урахуванням індивідуальних особливостей кожної учасниці.

Когнітивна сфера: виражені труднощі з концентрацією та підтриманням уваги на монотонних завданнях (100% учасниць мають низький або дуже низький обсяг уваги - в середньому 739 знаків проти норми 1400+); швидка втомлюваність та виснаження когнітивних ресурсів (71% демонструють виснажуваний тип динаміки уваги); значна кількість помилок через неуважність та імпульсивність (середня кількість помилок 19,4 проти норми 0-5); труднощі з організацією діяльності, плануванням та завершенням завдань (середній бал за підшкалою неуважності ASRS - 24,8 з 36 можливих, що становить 69%).

Емоційна сфера: підвищена тривожність з нав'язливими думками та страхами (62,5% мають підвищення за шкалою 7 MMPI-2 понад 70T, середній показник 77,4T); схильність до депресивних реакцій та пригніченості (56,3% мають підвищення за шкалою 2 MMPI-2 понад 70T, середній показник 75,8T); емоційна лабільність та труднощі з регуляцією емоцій (відображено в анамнезі

та скаргах під час діагностики); підвищена чутливість до критики та відторгнення; хронічне відчуття напруженості та внутрішнього неспокою.

Особистісна сфера: знижена та нестабільна самооцінка з почуттям неповноцінності; схильність до самобичування та "переживування" помилок протягом тривалого часу; відчуття "неправильності" та "іншості" порівняно з оточуючими; перфекціонізм у поєднанні з неспроможністю відповідати власним високим стандартам; амбівалентне ставлення до себе - одночасне бажання змін та страх невдачі.

Соціальна сфера: труднощі в підтриманні стабільних міжособистісних стосунків (31,3% мають підвищення за шкалою 4 MMPI-2); конфлікти через забування зобов'язань, пропуски важливих подій та соціальних норм; відчуття непорозуміння з боку оточуючих та неможливості пояснити свої особливості; соціальна тривожність та схильність до уникнення нових контактів; труднощі в професійній сфері через організаційні проблеми, пропуски дедлайнів та конфлікти з колегами.

Поведінкова сфера: прокрастинація та труднощі з початком виконання завдань навіть при наявності мотивації; хаотичність та непослідовність у діях; імпульсивні рішення та вчинки без врахування можливих наслідків; накопичення незавершених справ та проектів; розвиток численних компенсаторних стратегій (нагадування, списки, зовнішня структура), які вимагають значних когнітивних зусиль та не завжди є ефективними.

Таким чином, результати констатувального експерименту підтверджують наявність виражених індивідуально-типологічних особливостей у жінок середнього віку з РДУГ та обґрунтовують необхідність цілеспрямованої психологічної корекції. Комплексна діагностика з використанням чотирьох методик дозволила отримати багатовимірну картину функціонування жінок, що включає суб'єктивну оцінку симптомів (ASRS, WURS), об'єктивні показники когнітивного функціонування (Коректурна проба) та особистісний профіль (MMPI-2).

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

У другому розділі було здійснено комплексне емпіричне дослідження індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з розладом дефіциту уваги та гіперактивності, що дозволило отримати цілісне уявлення про когнітивні, емоційні, особистісні та поведінкові особливості функціонування цієї категорії жінок. Дослідження проводилось на базі БО «БФ «Карітас Івано-Франківськ УГКЦ» з використанням чотирьох взаємодоповнюючих психодіагностичних методик та охопило 30 жінок віком від 35 до 60 років. На підставі реалізованих емпіричних студій можна зробити такі висновки.

Теоретичний аналіз індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ дозволив визначити концептуальну модель досліджуваного феномену та обґрунтувати ключові параметри емпіричного вивчення. Встановлено, що РДУГ у дорослих жінок проявляється через складну взаємодію кількох сфер: когнітивної (порушення уваги, виконавчих функцій), емоційно-регуляторної (афективна лабільність, труднощі модуляції станів), особистісно-психологічної (нестабільна самооцінка, тривожність, депресивні прояви) та поведінкової (імпульсивність, організаційні труднощі). Виявлено специфічні особливості жіночих проявів РДУГ, які часто залишаються непоміченими через переважання симптомів неуважності над зовнішніми проявами гіперактивності. Обґрунтовано, що середній вік у жінок характеризується множинними соціальними ролями, які при наявності РДУГ можуть посилювати симптоматику або актуалізувати раніше компенсовані прояви розладу.

Організація та методологія емпіричного дослідження забезпечили науково обґрунтований підхід до вивчення досліджуваної проблеми. Методологічну основу склали концепції вітчизняних та зарубіжних дослідників у галузі нейропсихології та психології особистості. Для комплексного дослідження було обрано чотири взаємодоповнюючі методики: Шкала ASRS для скринінгу поточних симптомів РДУГ, Шкала WURS для ретроспективної оцінки дитячих проявів, Скорочений опитувальник MMPI-2 для виявлення особистісного

профілю та Коректурна проба Бурдона для об'єктивного вимірювання параметрів уваги. Процедура дослідження проводилась повністю в онлайн-форматі з дотриманням усіх етичних принципів психологічних досліджень. Статистична обробка даних здійснювалась з використанням методів описової статистики та порівняльного аналізу, що забезпечило надійність отриманих результатів.

Психологічний та статистичний аналіз результатів констатувального експерименту виявив високу поширеність підтверджених ознак РДУГ серед досліджуваної вибірки. Встановлено, що 56,7% жінок демонструють високий рівень ризику наявності РДУГ за результатами скринінгу, а 60,0% підтвердили наявність виражених симптомів у дитинстві. Об'єктивні показники уваги повністю узгоджуються з суб'єктивною оцінкою: жінки з РДУГ демонструють вдвічі нижчий обсяг уваги (739 знаків проти 1298) та втричі більше помилок (19,4 проти 6,8). Аналіз особистісного профілю виявив суттєво вищі показники депресії та тривожності у жінок з РДУГ, що вказує на виражену емоційну симптоматику як наслідок тривалого функціонування з некомпенсованим розладом. Порівняльний аналіз підтвердив наявність статистично та клінічно значущих відмінностей у когнітивному, емоційному та особистісному функціонуванні жінок з РДУГ порівняно з жінками без розладу. На основі результатів діагностики було сформовано експериментальну групу з 16 жінок для участі у корекційній програмі.

Результати емпіричного дослідження створюють основу для розробки диференційованої програми психологічної корекції індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ. Виявлені взаємозв'язки між симптомами розладу, об'єктивними показниками когнітивного функціонування та особистісним профілем обґрунтовують необхідність комплексного підходу до корекції. Встановлено різний ступінь вираженості проблематики, що вимагає гнучкого підходу до корекційної роботи з урахуванням індивідуальних особливостей кожної учасниці.

РОЗДІЛ 3. КОРЕКЦІЙНА ПРОГРАМА ІНДИВІДУАЛЬНО-ТИПОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЖІНОК СЕРЕДНЬОГО ВІКУ З РОЗЛАДОМ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ

3.1. Методологічні засади розробки корекційної програми

Результати констатувального експерименту виявили виражені індивідуально-типологічні особливості у жінок середнього віку з РДУГ, що обґрунтовує необхідність розробки спеціалізованої психологічної корекційної програми. Ця програма має бути спрямована на комплексну роботу з когнітивними, емоційними, особистісними та поведінковими аспектами функціонування жінок з РДУГ, враховуючи специфіку середнього віку та соціокультурний контекст сучасної України. Особливої актуальності набуває створення корекційної програми, адаптованої до дистанційного формату, що дозволяє забезпечити доступність психологічної допомоги жінкам незалежно від їхнього місця проживання та життєвих обставин.

Теоретичне обґрунтування програми базується на інтеграції кількох провідних підходів сучасної психології. Когнітивно-поведінковий підхід становить методологічну основу програми, оскільки саме когнітивно-поведінкова терапія (КПТ) визнана міжнародними дослідженнями найбільш ефективним психологічним втручанням при РДУГ у дорослих. Роботи американських дослідників С. Сафрена та співавторів продемонстрували, що КПТ, адаптована для дорослих з РДУГ, призводить до значного зменшення симптомів та покращення функціонування порівняно зі стандартною терапією. Л. Кноуз та С. Сафрен розробили спеціалізований протокол КПТ для дорослих з РДУГ, який включає розвиток навичок організації діяльності, управління увагою, подолання прокрастинації та емоційної регуляції. Цей підхід ґрунтується на припущенні, що дорослі з РДУГ мають як нейробіологічні особливості, так і набуті дезадаптивні когнітивні та поведінкові патерни, які можна модифікувати через цілеспрямоване навчання. Особливого значення набуває робота з

автоматичними думками, когнітивними спотвореннями та дисфункційними переконаннями, які формувалися роками через досвід невдач та соціальної дезадаптації.

Нейропсихологічний підхід доповнює когнітивно-поведінкову основу програми, забезпечуючи розуміння нейробіологічної природи РДУГ та її впливу на когнітивне функціонування. Роботи українських дослідників, зокрема І. Марценковського та співавторів, підкреслюють важливість врахування порушень виконавчих функцій при розробці корекційних програм для дорослих з РДУГ. Нейропсихологічний підхід передбачає використання спеціалізованих вправ для тренування уваги, робочої пам'яті, планування та організації діяльності. Важливим аспектом є розуміння того, що порушення виконавчих функцій не є результатом "ліні" або "безвідповідальності", а відображають особливості функціонування префронтальної кори головного мозку. Це розуміння допомагає жінкам з РДУГ змінити негативний образ себе та розробити реалістичні компенсаторні стратегії.

Особистісно-орієнтований підхід у корекційній роботі базується на концепціях вітчизняної психологічної школи, зокрема роботах С. Максименка щодо генетичного підходу до становлення особистості та Т. Яценко щодо глибинної психокорекції. Цей підхід наголошує на необхідності врахування унікальності кожної особистості, її життєвого досвіду, ціннісних орієнтацій та індивідуальних ресурсів. У контексті роботи з жінками середнього віку з РДУГ особистісно-орієнтований підхід передбачає не лише корекцію симптомів, а й трансформацію особистісного ставлення до себе, формування самоприйняття та розкриття потенціалу. Роботи О. Грицук та Ю. Грицук щодо психологічної корекції емоційного стану підкреслюють важливість створення безпечного терапевтичного середовища, де жінки можуть відкрито говорити про свої труднощі без страху осуду.

Ресурсний підхід, розроблений у працях І. Ващенко, Б. Іваненка та С. Кондратюка щодо психологічних ресурсів особистості, становить важливу складову методологічної основи програми. Цей підхід зміщує фокус уваги з дефіцитів та порушень на виявлення та активізацію внутрішніх ресурсів

особистості. У жінок з РДУГ такими ресурсами можуть бути креативність, здатність до нестандартного мислення, емоційна чутливість, висока енергійність у сферах інтересу. Роботи Н. Дядиченко щодо інтегративного підходу у підтримці жінок з РДУГ демонструють ефективність використання візуальних та поведінкових інструментів, які опираються на сильні сторони жінок. Ресурсний підхід допомагає жінкам переосмислити свою ідентичність не як "дефектну" чи "зламану", а як унікальну з власними сильними сторонами та викликами.

Інтегративний підхід об'єднує елементи різних психологічних напрямів для створення цілісної та ефективної корекційної програми. Роботи А. Яганової та Т. Іванової щодо інтеграції методів когнітивно-поведінкової та діалектично-поведінкової терапії демонструють переваги комбінування різних технік для досягнення максимального ефекту. У контексті роботи з жінками з РДУГ інтегративний підхід дозволяє поєднувати когнітивні техніки (робота з думками), поведінкові техніки (розвиток навичок), емоційно-фокусовані техніки (регуляція емоцій) та майндфулнес-практики (усвідомлена присутність). Концепції С. Кузікової щодо теорії і практики вікової психокорекції підкреслюють необхідність врахування вікових особливостей при розробці корекційних програм, що є критично важливим для роботи з жінками середнього віку.

Мета корекційної програми полягає у комплексній психологічній корекції індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ для підвищення їхньої психологічної адаптації, покращення якості життя та розвитку ефективних стратегій функціонування у різних сферах життєдіяльності. Програма спрямована на формування у жінок цілісного розуміння природи РДУГ, розвиток компенсаторних стратегій управління симптомами, корекцію емоційного стану та трансформацію негативного образу себе на реалістичне та приймаюче ставлення до власних особливостей.

Завдання корекційної програми структуровані відповідно до виявлених у констатувальному експерименті індивідуально-типологічних особливостей жінок з РДУГ:

1. Психоедукаційне завдання: сформувати у жінок науково обґрунтоване розуміння природи РДУГ як нейророзвиткового стану, його проявів у дорослому віці та специфіки жіночих симптомів; розвіяти міфи та стереотипи про РДУГ; допомогти жінкам усвідомити зв'язок між нейробіологічними особливостями та повсякденними труднощами.
2. Когнітивне завдання: розвинути навички управління увагою та концентрацією через спеціалізовані техніки та вправи; сформувати ефективні стратегії організації діяльності, планування часу та управління завданнями; навчити методам подолання прокрастинації та підвищення продуктивності; розвинути метакогнітивні навички самоспостереження та саморегуляції.
3. Емоційне завдання: знизити рівень тривожності та депресивних проявів через когнітивну реструктуризацію та емоційну регуляцію; розвинути навички розпізнавання, вираження та модуляції емоційних станів; сформувати здорові способи подолання стресу та фрустрації; підвищити емоційну стійкість та адаптивність.
4. Особистісне завдання: трансформувати негативний образ себе та підвищити самооцінку через усвідомлення сильних сторін; сформувати самоприйняття та самоспівчуття замість самокритики; розвинути реалістичне бачення власних можливостей та обмежень; допомогти інтегрувати досвід життя з РДУГ у цілісну особистісну ідентичність.
5. Поведінкове завдання: розробити індивідуальні системи організації побуту, роботи та особистого життя; навчити техніками управління імпульсивністю та відкладанням задоволення; сформувати ефективні комунікативні навички для покращення міжособистісних стосунків; розвинути навички встановлення меж та асертивної поведінки.
6. Соціально-адаптивне завдання: покращити соціальне функціонування жінок через розвиток навичок підтримання стосунків; підвищити професійну адаптацію через стратегії управління робочим навантаженням; сформувати підтримуючу групову атмосферу для обміну досвідом та взаємопідтримки.

Принципи побудови корекційної програми визначають методологічну та організаційну основу її реалізації. Принцип науковості передбачає опору на доказову базу ефективності психологічних втручань при РДУГ у дорослих, використання валідизованих методів та технік когнітивно-поведінкової терапії. Принцип комплексності забезпечує одночасну роботу з різними аспектами функціонування особистості - когнітивним, емоційним, особистісним, поведінковим та соціальним. Принцип індивідуалізації передбачає врахування рівня вираженості симптоматики (критичний, високий, помірний), індивідуальних особливостей життєвої ситуації кожної жінки та гнучке адаптування завдань до індивідуальних потреб. Принцип активності учасниць наголошує на необхідності залучення жінок як активних співтворців процесу змін. Принцип систематичності та послідовності забезпечує поетапне просування від базових знань до складних навичок, від усвідомлення проблеми до її вирішення. Принцип ресурсної орієнтації зміщує фокус з проблем на можливості та сильні сторони.

Організаційні аспекти програми визначають формат, структуру та умови її реалізації. Корекційна програма реалізується у форматі групового дистанційного психологічного тренінгу з використанням платформи Zoom, що забезпечує доступність та дозволяє брати участь у комфортних домашніх умовах. Дистанційний формат є особливо важливим в умовах воєнного стану, коли можливості очних зустрічей обмежені. Група складається з 16 жінок середнього віку з підтвердженими ознаками РДУГ. Програма розрахована на 10 занять тривалістю 1,5 години кожне. Заняття проводяться один раз на день протягом тижня з можливістю відпочинку під час вихідних, щоб не перевантажувати ритм роботи.

Методи та техніки корекційної роботи включають широкий спектр інструментів когнітивно-поведінкової терапії та суміжних підходів. Психоедукація є основним методом на початкових етапах програми і передбачає надання учасницям структурованої інформації про РДУГ, його нейробіологічні основи, особливості проявів у жінок та сучасні підходи до корекції. Когнітивна реструктуризація спрямована на виявлення та модифікацію дисфункційних

автоматичних думок та глибинних переконань, які підтримують негативний образ себе та знижують мотивацію до змін. Техніки когнітивної реструктуризації включають щоденник думок, сократівський діалог, пошук доказів за та проти думки, розробку альтернативних інтерпретацій ситуацій. Поведінкові техніки фокусуються на розвитку конкретних навичок через структуроване навчання, моделювання, рольові ігри та систематичну практику. До поведінкових технік належать складання розкладів та списків завдань, використання таймерів та нагадувань, розбиття великих завдань на маленькі кроки, система винагород за виконані завдання.

Техніки управління увагою включають вправи на концентрацію, методику Pomodoro для структурування робочого часу, стратегії мінімізації відволікань, техніки повернення уваги після переривання. Техніки емоційної регуляції охоплюють дихальні вправи для зниження фізіологічного збудження, прогресивну м'язову релаксацію, майндфулнес-практики для розвитку усвідомленої присутності, техніки "заземлення" для подолання емоційного переповнення. Групова дискусія використовується для обміну досвідом, взаємної підтримки, нормалізації труднощів та генерування колективних рішень. Домашні завдання забезпечують перенесення навичок з тренінгового простору в реальне життя та включають щоденники самопостереження, практику засвоєних технік, експерименти з новими стратегіями поведінки. Візуалізація та метафори використовуються для полегшення розуміння складних концепцій та посилення мотивації до змін.

Етапи реалізації корекційної програми структуровані відповідно до логіки поступового просування від усвідомлення до трансформації. Перший етап - "Знайомство та психоедукація" (заняття 1-2) - спрямований на формування безпечної групової атмосфери, встановлення правил роботи, надання базових знань про РДУГ та початок процесу самоусвідомлення. Другий етап - "Розвиток когнітивних навичок" (заняття 3-4) - фокусується на тренуванні уваги, розробці систем організації та планування, подоланні прокрастинації. Третій етап - "Емоційна регуляція" (заняття 5-6) - присвячений роботі з тривожністю та депресією, розвитку навичок розпізнавання та модуляції емоцій, формуванню

здорових способів подолання стресу. Четвертий етап - "Особистісна трансформація" (заняття 7-8) - спрямований на трансформацію образу себе, підвищення самооцінки, формування самоприйняття та інтеграцію досвіду. П'ятий етап - "Соціальна адаптація та завершення" (заняття 9-10) - присвячений розвитку комунікативних навичок, підготовці до завершення програми, плануванню подальших кроків та консолідації досягнень.

Очікувані результати корекційної програми структуровані відповідно до завдань та охоплюють різні аспекти функціонування жінок з РДУГ. У когнітивній сфері очікується покращення об'єктивних показників уваги за Коректурною пробою Бурдона (збільшення обсягу переглянутих знаків, зменшення кількості помилок, підвищення коефіцієнта точності), зменшення суб'єктивних скарг на неуважність за шкалою ASRS, розвиток ефективних стратегій організації діяльності та планування часу. В емоційній сфері очікується зниження показників тривожності за шкалою 7 (Психастенія) MMPI-2, зменшення депресивних проявів за шкалою 2 (Депресія) MMPI-2, підвищення здатності до емоційної регуляції та стресостійкості. В особистісній сфері очікується підвищення самооцінки та самоприйняття, трансформація негативного образу себе, формування реалістичного та збалансованого погляду на власні можливості та обмеження. У поведінковій сфері очікується розвиток навичок організації побуту та роботи, зменшення імпульсивності, покращення комунікативних навичок. У соціальній сфері очікується зниження показників соціальної дезадаптації за шкалою 4 (Психопатія) MMPI-2, покращення міжособистісних стосунків, підвищення професійної адаптації.

Критерії ефективності корекційної програми визначаються через порівняння результатів констатувального та формувального експериментів. Для оцінки ефективності програми після її завершення проводиться повторна діагностика учасниць експериментальної групи за тими самими чотирма методиками, що використовувалися на етапі констатувального експерименту: Шкала ASRS для оцінки поточних симптомів РДУГ, Скорочений опитувальник MMPI-2 для виявлення особистісного профілю, Коректурна проба Бурдона для об'єктивного вимірювання параметрів уваги. Шкала WURS не використовується

при повторному тестуванні, оскільки вона оцінює дитячі симптоми, які є стабільними та не змінюються внаслідок психологічної корекції. Статистична обробка даних здійснюється з використанням t-критерію Стюдента для залежних вибірок, який дозволяє виявити статистично значущі відмінності між показниками до та після корекційної програми при рівні значущості $p < 0,05$. Критеріями ефективності програми є: статистично значуще зниження загального балу за ASRS (зменшення вираженості симптомів РДУГ), статистично значуще зниження показників за шкалами 2 (Депресія) та 7 (Психастенія) MMPI-2, статистично значуще покращення об'єктивних показників уваги за Коректурною пробою (збільшення обсягу, зменшення помилок, підвищення точності). Додатковими якісними критеріями є суб'єктивна задоволеність учасниць програмою, зворотний зв'язок щодо застосування засвоєних навичок у повсякденному житті, стійкість досягнутих змін.

Розроблена корекційна програма є науково обґрунтованою, комплексною та адаптованою до специфічних потреб жінок середнього віку з РДУГ в умовах сучасної України. Програма інтегрує найкращі практики міжнародної психології з урахуванням вітчизняного контексту та базується на результатах власного констатувального експерименту. Детальний зміст занять, конкретні вправи та техніки будуть представлені у наступному підрозділі.

3.2. Зміст та структура корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ

Корекційна програма індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ реалізується у форматі групового психологічного тренінгу, що поєднує елементи когнітивно-поведінкової терапії, нейропсихологічного тренінгу та особистісно-орієнтованої психокорекції. Програма складається з 10 занять, структурованих у п'ять послідовних етапів, кожен з яких відповідає конкретним завданням психологічної корекції, виявленим у констатувальному експерименті. Кожне заняття тривалістю 1,5

години включає вступну частину (привітання, налаштування, обговорення домашнього завдання), основну частину (психоедукація, відпрацювання технік, групова робота) та завершальну частину (підсумки, рефлексія, інструктаж щодо домашнього завдання). Структура програми побудована за принципом поступового просування від усвідомлення природи РДУГ до оволодіння конкретними навичками управління симптомами та завершується інтеграцією отриманого досвіду у цілісну систему самодопомоги. Усі заняття проводяться в дистанційному форматі через платформу Zoom, що забезпечує можливість використання мультимедійних презентацій, інтерактивних вправ у віртуальних кімнатах для підгруп, спільної роботи з документами та збереження відеозаписів для подальшого перегляду учасниками.

Таблиця 3.1

Тематичний план корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ

№	Дата, час	Назва та зміст	Методи	Трив.
ЕТАП 1: ЗНАЙОМСТВО ТА ПСИХОЕДУКАЦІЯ				
1	25.10 10:00-11:30	Знайомство. РДУГ: від міфів до розуміння Груповий контракт, психоедукація (визначення, нейробіологія, симптоми, жіноча специфіка), розвіювання міфів, вправа "Часова лінія".	Груповий контракт [81], психоедукаційна міні-лекція [82; 83], групова дискусія, вправа "Коло імен" [авторська], вправа "Часова лінія" [21]	1,5 год
2	26.10 10:00-11:30	Жіночий РДУГ: особливості Маскування симптомів вправа "Маски та реальність", робота з переконаннями.	Психоедукація [74; 83], презентація, обмін досвідом, вправа "Маски та реальність" [авторська], когнітивна реструктуризація [84]	1,5 год
ЕТАП 2: РОЗВИТОК КОГНІТИВНИХ НАВИЧОК				
3	27.10 10:00-11:30	Управління увагою Вправи на концентрацію, Pomodoro, мінімізація відволікань, метакогнітивний тренінг.	Нейропсихологічні вправи [17; 30], техніка "5-4-3-2-1" [85], техніка Pomodoro [86], тренінг метакогнітивних навичок [84]	1,5 год
4	28.10 10:00-11:30	Організація та планування Майндмеппінг, матриця Ейзенхауера, декомпозиція завдань, системи організації, прокрастинація.	Майндмеппінг [авторська], матриця Ейзенхауера [86], декомпозиція завдань [84], система організації [72], робота з прокрастинацією [84]	1,5 год
ЕТАП 3: ЕМОЦІЙНА РЕГУЛЯЦІЯ				
5	29.10 10:00-11:30	Робота з тривожністю Когнітивна реструктуризація,	Когнітивна реструктуризація [84], щоденник думок [72], дихальні	1,5 год

		дихальні техніки, релаксація, заземлення.	техніки [10; 11], прогресивна релаксація [87], заземлення [85]	
6	30.10 10:00- 11:30	Подолання депресії Поведінкова активація, щоденник настрою, техніка "маленьких кроків", робота з румінацією.	Поведінкова активація [84], щоденник настрою [72], техніка "маленьких кроків" [авторська], робота з румінацією [84]	1,5 год
ЕТАП 4: ОСОБИСТІСНА ТРАНСФОРМАЦІЯ				
7	31.10 10:00- 11:30	Самоприйняття Самоспівчуття К. Нефф, вправа "Лист собі", робота з критиком, медитація.	Техніка самоспівчуття [88], вправа "Лист собі", робота з критиком [69], медитація [85]	1,5 год
8	31.10 14:00- 15:30	Сильні сторони РДУГ Ресурсний підхід, ресурсне інтерв'ю, вправа "Суперсили", карта ресурсів.	Ресурсний підхід [3; 13], ресурсне інтерв'ю [авторська], вправа "Мої суперсили" [авторська], карта ресурсів [3], рефреймінг [84]	1,5 год
ЕТАП 5: ІНТЕГРАЦІЯ ТА ЗАВЕРШЕННЯ				
9	31.10 18:00- 19:30	Комунікація та стосунки Асертивність, "Я- висловлювання", рольові ігри, межі, активне слухання.	Тренінг асертивності [89], техніка "Я-висловлювань" [89], рольові ігри [81], робота з межами [85], активне слухання [81]	1,5 год
10	31.10 21:00- 22:30	План дій: завершення Огляд шляху, SMART-цілі, вправа "Лист майбутньому", рефлексія, ритуал завершення.	SMART-цілі [90], вправа "Лист майбутньому" [82], групова рефлексія [81], ритуал завершення [81]	1,5 год

ЕТАП 1: ЗНАЙОМСТВО ТА ПСИХОЕДУКАЦІЯ (Заняття 1-2)

Перший етап закладає основи для всієї подальшої роботи через формування безпечного групового простору та надання науково обґрунтованих знань про природу РДУГ.

Заняття 1. Знайомство. РДУГ: від міфів до розуміння

Мета заняття: створити безпечну та підтримуючу групову атмосферу, в якій кожна учасниця відчуває себе прийнятою та почутою; надати учасницям базові науково обґрунтовані знання про природу РДУГ як нейророзвиткового стану.

Завдання заняття:

- 1) встановити довірливий контакт між ведучою та учасницями, а також між учасницями групи;
- 2) створити та узгодити груповий контракт, що визначає правила конфіденційності, поваги, безпеки;

- 3) надати структуровану інформацію про РДУГ: визначення, нейробіологічні основи, основні симптоми;
- 4) розвіяти найпоширеніші міфи та помилкові уявлення про РДУГ;
- 5) допомогти кожній учасниці побачити себе в описі РДУГ та усвідомити, що вона не одинока;
- 6) сформуванати реалістичні очікування від корекційної програми.

Теоретична основа заняття: заняття базується на принципах групової психотерапії І. Ялома та М. Лещза [81] щодо формування групової згуртованості та безпечного простору, концепції психоедукації Р. Баркли [82] для дорослих з РДУГ та підході К. Надо щодо специфіки роботи з жінками з РДУГ [83]. Структура знайомства в групі побудована за методикою тренінгових груп та адаптована до специфіки онлайн-формату. Психоедукаційний компонент інтегрує сучасні нейробіологічні дані про РДУГ [30] з клінічними підходами когнітивно-поведінкової терапії [72; 84].

Структура заняття:

1. Вступна частина (20 хвилин)

Привітання та представлення ведучої (5 хвилин). Ведуча коротко представляється, розповідає про свій досвід роботи з РДУГ та пояснює структуру програми. Важливо одразу створити атмосферу прийняття та нормалізації, підкресливши, що РДУГ - це не недолік чи лінощі, а особливість функціонування мозку, з якою можна навчитися ефективно жити. Ведуча також пояснює особливості роботи в онлайн-форматі: як використовувати камеру, мікрофон, чат, віртуальні кімнати для роботи в підгрупах.

Вправа "Коло імен та очікувань" (15 хвилин). Кожна учасниця по черзі представляється: ім'я, вік, основні життєві ролі (наприклад, мама, дружина, працівник), одна річ, яка найбільше турбує у зв'язку з РДУГ, та одне очікування від програми. Ведуча фіксує очікування на віртуальній дошці (Miro або Jamboard) та підкреслює спільність досвіду учасниць. Ця вправа є авторською адаптацією техніки структурованого групового знайомства для онлайн-формату та дозволяє кожній жінці почути, що інші мають схожі виклики, що є першим кроком до нормалізації досвіду.

2. Основна частина (60 хвилин)

Створення групового контракту (10 хвилин). Ведуча пропонує учасникам спільно сформулювати правила роботи групи, базуючись на принципах І. Ялома [81] щодо групової психотерапії. Ключові правила включають: конфіденційність (все, що говориться в групі, залишається в групі), повагу до кожної учасниці та її досвіду, право не відповідати на питання що викликають дискомфорт, активну участь та відкритість, пунктуальність, вимкнення мікрофона коли не говориш (технічне правило для онлайн-формату). Правила фіксуються на віртуальній дошці та залишаються доступними протягом всієї програми. Груповий контракт створює відчуття безпеки, що є критично важливим для жінок з РДУГ, які часто мають досвід осуду та непорозуміння [13; 83].

Психоедукаційна міні-лекція "РДУГ: що це насправді?" (25 хвилин). Ведуча представляє мультимедійну презентацію, що охоплює наступні теми, базуючись на роботах Р. Баркли [82], К. Надо [83] та українських дослідників І. Марценковського [30]:

Презентація включає три групи симптомів у дорослих: неухважність (труднощі з концентрацією, забування, втрата речей), гіперактивність (внутрішнє неспокій, постійна потреба діяти), імпульсивність (поспішні рішення, переривання інших, емоційна нестабільність) [82]. Особлива увага приділяється жіночій специфіці: маскування симптомів через соціальні очікування, вищий рівень тривожності та депресивні стани, пізніша діагностика через стереотипи [74].

Ведуча спростовує основні міфи: РДУГ не є дитячим розладом (зберігається у 60-70 відсотків дорослих), не результат недостатніх зусиль (нейробіологічний стан), не виправдання лінощів (люди з РДУГ докладають більше зусиль для досягнення результатів) [30]. Протягом презентації ведуча залучає учасниць через питання в чаті та опитування у Zoom, що підтримує активність та допомагає побачити спільність досвіду.

Протягом презентації ведуча активно залучає учасниць через запитання в чаті та короткі опитування у Zoom: "Хто з вас впізнає цей симптом у себе?",

"Який міф вам доводилося чути найчастіше?". Це підтримує активність групи та допомагає кожній жінці побачити, що інші мають схожий досвід.

Групова дискусія "Як РДУГ проявляється в моєму житті" (15 хвилин). Ведуча пропонує учасницям поділитися конкретними прикладами того, як симптоми РДУГ проявляються в їхньому повсякденному житті. Питання для обговорення, базовані на підході Л. Кноуз та С. Сафрена до групової КПТ для дорослих з РДУГ [72]: "Яка сфера вашого життя найбільше страждає від РДУГ (робота, стосунки, побут, самопочуття)?", "Чи можете згадати недавню ситуацію, коли РДУГ підставив вас?", "Які стратегії ви вже намагалися використовувати?". Ведуча активно нормалізує досвід, підкреслюючи спільність викликів: "Те, що ви описуєте, це типові прояви РДУГ". Дискусія проходить у форматі кола, де кожна бажаюча може висловитися.

Вправа "Моя історія з РДУГ: часова лінія" (10 хвилин). Кожна учасниця отримує завдання намалювати або написати (в чаті або на віртуальній дошці) коротку часову лінію свого життя з РДУГ: коли вперше помітила труднощі, які були ключові моменти (школа, університет, перша робота, народження дітей), коли дізналася про РДУГ, що змінилося після усвідомлення. Ця вправа є авторською адаптацією наративної техніки з біографічного методу в психології [21] та допомагає жінкам побачити континуальність свого досвіду, усвідомити, що труднощі були завжди, але тепер є пояснення та шлях до змін. 2-3 учасниці (добровольці) діляться своїми часовими лініями з групою.

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Підсумки заняття та рефлексія (5 хвилин). Ведуча підсумовує ключові повідомлення заняття, використовуючи техніку рефлексивного узагальнення [81]: "Сьогодні ми дізналися, що РДУГ - це не ваша провина, а особливість роботи мозку; що багато ваших труднощів мають нейробіологічне пояснення; що ви не самотні в своєму досвіді". Учасниці діляться одним словом або фразою про те, що було найважливішим для них сьогодні.

Домашнє завдання (5 хвилин). Ведуча дає два завдання:

1. Щоденник самоспостереження: протягом тижня щодня записувати 2-3 ситуації, де ви помітили прояви РДУГ (неуважність, імпульсивність,

гіперактивність). Формат: Що сталося? Як я відреагувала? Які були наслідки? Які емоції це викликало?

2. Інформаційний ресурс: переглянути один з рекомендованих освітніх відео про РДУГ у жінок (надається посилання на науково-популярне відео) та записати 3 ключові ідеї, які резонували з вами [82].

Ведуча підкреслює, що домашні завдання - це не обов'язкова шкільна робота, а інструмент для власного розвитку, і нічого страшного, якщо хтось забуде або не встигне (враховуючи особливості РДУГ).

Прощання та налаштування на наступну зустріч (2 хвилини). Ведуча дякує всім за відкритість та активність, нагадує дату та час наступного заняття, надає свої контакти для термінових питань.

Заняття 2. Жіночий РДУГ: особливості та виклики

Мета заняття: поглибити розуміння специфіки РДУГ у жінок; нормалізувати досвід через усвідомлення спільності викликів; розвіяти стереотипи про РДУГ; допомогти учасницям побачити зв'язок між маскуванням симптомів та емоційним виснаженням.

Завдання заняття:

- 1) розкрити особливості проявів РДУГ у жінок порівняно з чоловіками;
- 2) допомогти учасницям усвідомити власні стратегії маскування та їх вплив на самопочуття;
- 3) обговорити соціальні очікування та їх роль у формуванні симптоматики;
- 4) виявити та трансформувати дисфункційні переконання про РДУГ та про себе;
- 5) створити простір для обміну досвідом та взаємної підтримки.

Теоретична основа заняття: заняття базується на дослідженнях К. Надо [83], П.О. Квінн [74] та С. Янг [79] щодо особливостей РДУГ у жінок, роботах Н. Дядиченко [13] про інтегративний підхід у підтримці жінок з РДУГ, а також концепції когнітивної реструктуризації з КПТ [84] для роботи з дисфункційними переконаннями.

Структура заняття:

1. Вступна частина (15 хвилин)

Привітання та налаштування (5 хвилин). Ведуча вітає учасниць, запитує про їхній стан після попереднього заняття, чи виникли якісь думки або інсайти протягом тижня.

Обговорення домашнього завдання (10 хвилин). Ведуча пропонує учасницям поділитися спостереженнями зі щоденника самоспостереження: які ситуації з проявами РДУГ вони помітили, які емоції це викликало, чи побачили якісь патерни. 3-4 учасниці (добровольці) діляться своїми записами. Ведуча підкреслює цінність самоспостереження як першого кроку до змін [72; 84].

2. Основна частина (65 хвилин)

Презентація "Жіночий РДУГ: невидимий розлад" (20 хвилин). Ведуча представляє інфографічну презентацію про особливості РДУГ у жінок, базуючись на роботах К. Надо [83] та П.О. Квінн [74]:

Відмінності у проявах: жінки частіше мають симптоми більш інтерналізовані (внутрішній хаос замість зовнішнього); жінки розвивають складні компенсаторні стратегії, які виснажують [74]. Маскування симптомів: соціальні очікування змушують жінок приховувати труднощі, створювати ідеальний зовнішній образ (успішна мама, організована працівниця, уважна дружина), що призводить до хронічного стресу, тривожності та депресії [83]. Соціальні стереотипи: жінок з РДУГ часто сприймають як "розсіяних", "емоційних", "хаотичних", що посилює самокритику та знижує самооцінку [83]. Пізня діагностика: більшість жінок отримують діагноз у 30-40 років, після десятиліть самозвинувачення та непорозуміння, часто після діагностування РДУГ у власних дітей.

Вправа "Маски та реальність" (20 хвилин). Ведуча пропонує учасницям індивідуально (5 хвилин) записати на віртуальній дошці: "Яку маску я ношу?" (як я виглядаю для оточуючих) та "Що насправді відбувається всередині?" (мої справжні труднощі та переживання). Потім у групі (15 хвилин) учасниці діляться своїми відповідями. Ведуча допомагає побачити спільність досвіду маскування та його емоційну ціну: постійне напруження, виснаження, відчуття фальшивості, самотність навіть серед людей. Ця вправа є авторською адаптацією техніки

роботи з автентичністю та допомагає усвідомити розрив між зовнішнім образом та внутрішнім станом.

Групова дискусія "Ціна маскуванню" (10 хвилин). Ведуча ставить питання для обговорення: "Скільки енергії забирає постійне приховування труднощів?", "Які соціальні очікування ви намагаєтеся виправдати?", "Чи є люди, з якими ви можете бути собою?", "Що станеться, якщо зняти маску?". Дискусія допомагає нормалізувати потребу в автентичності та зменшити страх осуду. Ведуча підкреслює, що маскуванню - це не обман, а захисна стратегія виживання у світі, що не розуміє РДУГ.

Робота з дисфункційними переконаннями (15 хвилин). Ведуча використовує техніку когнітивної реструктуризації для роботи з типовими переконаннями жінок з РДУГ. На віртуальній дошці створюється таблиця з трьома колонками: "Переконання", "Докази проти", "Альтернативна думка". Група спільно працює над трансформацією переконань [84]. Типові дисфункційні переконання жінок з РДУГ: "Я ледача та безвідповідальна", "Я маю старатися більше, як усі інші", "Інші жінки впораються легко, а я ні", "Я погана мама/дружина/працівниця через мій РДУГ", "Якщо розкажу про РДУГ, то від мене відмовляться", "Мені просто треба взяти себе в руки" [84]. Приклад трансформації: "Я ледача" → Докази проти: Я доклала багато зусиль у своєму житті, Я працюю над собою → Альтернативна думка: "Мій мозок працює інакше, мені потрібні інші стратегії, а не більше зусиль".

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Підсумки та рефлексія (5 хвилин). Ведуча узагальнює ключові ідеї заняття: жіночий РДУГ має свою специфіку через соціальні очікування; маскуванню виснажує та веде до емоційних проблем; діагноз - це не вирок, а пояснення та шлях до розуміння себе; важливо знаходити простори, де можна бути автентичною. Учасниці діляться одним словом про свій стан після заняття.

Домашнє завдання (5 хвилин). Ведуча дає два завдання:

1. Експеримент "Крок до автентичності": виберіть одну ситуацію (з безпечною людиною), де ви зможете бути більш відкритою щодо своїх

труднощів з РДУГ або просто не приховувати якусь свою особливість. Запишіть, що відбулося та які емоції це викликало.

2. Робота з переконаннями: протягом тижня помічайте дисфункційні думки про себе та записуйте їх. Спробуйте знайти докази проти та сформулювати альтернативну думку за схемою з заняття.

Прощання (1 хвилина). Ведуча дякує за відкритість, нагадує дату наступного заняття.

ЕТАП 2: РОЗВИТОК КОГНІТИВНИХ НАВИЧОК (Заняття 3-4)

Другий етап фокусується на розвитку конкретних когнітивних навичок управління увагою, організацією та плануванням. Порушення виконавчих функцій є центральним дефіцитом при РДУГ, тому є важливим цілеспрямований тренінг цих навичок.

Заняття 3. Управління увагою: техніки концентрації

Мета заняття: розвинути навички управління увагою та концентрацією; освоїти практичні техніки для підтримання фокусу; навчитися мінімізувати відволікання; розвинути метакогнітивні навички самостереження.

Завдання заняття:

- 1) надати розуміння нейропсихологічних основ уваги при РДУГ;
- 2) навчити конкретним технікам концентрації та повернення уваги;
- 3) відпрацювати техніку Pomodoro для структурування робочого часу;
- 4) розробити індивідуальні стратегії мінімізації відволікань;
- 5) розвинути навички самостереження за станом уваги.

Теоретична основа заняття: заняття базується на нейропсихологічних дослідженнях порушень уваги при РДУГ [30], техніках майндфулнес для управління увагою [85], методі Pomodoro для структурування часу [86] та метакогнітивному тренінгу з КПТ [72].

Структура заняття:

1. Вступна частина (15 хвилин)

Привітання та обговорення домашнього завдання (15 хвилин). Ведуча запитує про досвід експерименту "День без маски". Учасниці діляться інсайтами. Ведуча підкреслює цінність усвідомлення власних патернів.

2. Основна частина (65 хвилин)

Міні-лекція "Нейропсихологія уваги при РДУГ" (10 хвилин). Ведуча пояснює, чому людям з РДУГ важко концентруватися: порушення робочої пам'яті, труднощі з фільтрацією стимулів, швидке виснаження ресурсів уваги. Важливо підкреслити, що це не відсутність уваги взагалі, а труднощі з регуляцією уваги - люди з РДУГ можуть мати гіперфокус на цікавих завданнях [30; 82].

Вправа "5-4-3-2-1" для повернення уваги (10 хвилин). Ведуча навчає техніці заземлення через органи чуття: назвати 5 речей, які бачу; 4 речі, які чую; 3 речі, які відчуваю дотиком; 2 речі, які відчуваю нюхом; 1 річ, яку відчуваю на смак. Група практикує разом, потім учасниці діляться досвідом. Ця техніка допомагає швидко повернути увагу до теперішнього моменту [85].

Практика техніки Pomodoro (20 хвилин). Ведуча пояснює метод: 25 хвилин зосередженої роботи, 5 хвилин перерва, після 4 циклів - довша перерва 15-30 хвилин. Група разом практикує один цикл Pomodoro: виконують завдання (наприклад, написати план дня) протягом 25 хвилин, потім 5 хвилин перерва. Ведуча допомагає адаптувати техніку під індивідуальні потреби: хтось може працювати 15 хвилин, хтось 40 [86].

Групова робота "Стратегії мінімізації відволікань" (15 хвилин). Учасниці в підгрупах по 4 особи (у Zoom breakout rooms) обговорюють та складають список стратегій: цифрова гігієна (вимкнення сповіщень, блокування сайтів), організація фізичного простору (мінімалізм, окреме робоче місце), використання білого шуму або музики, планування складних завдань на час пікової концентрації. Кожна підгрупа презентує свої ідеї (5 хвилин), ведуча узагальнює та доповнює [86].

Тренінг метакогнітивних навичок (10 хвилин). Ведуча навчає самоспостереженню за станом уваги: "Де зараз моя увага?", "Чи я на завданні чи відволікся?", "Що мені потрібно, щоб повернутися?". Вправа: протягом 5 хвилин

учасниці виконують завдання (читання тексту) та кожну хвилину фіксують, де була їхня увага. Це розвиває усвідомленість та здатність швидко повертати фокус [84; 85].

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Створення індивідуального плану управління увагою (7 хвилин). Кожна учасниця записує свій персональний план: які техніки спробує, коли практикуватиме, які відволікання мінімізує, як організує робочий простір. Ведуча допомагає зробити план реалістичним та конкретним [84].

Рефлексія та домашнє завдання (3 хвилини). Домашнє завдання: практикувати техніку Pomodoro щодня (хоча б 2 цикли), використовувати техніку "5-4-3-2-1" коли відчуєте розсіювання уваги, вести щоденник практики (що спрацювало, що ні). Ведуча нагадує: навички розвиваються поступово, не очікуйте ідеального результату одразу.

Заняття 4. Організація та планування: від хаосу до системи

Мета заняття: сформулювати ефективні стратегії організації діяльності та планування часу з урахуванням особливостей РДУГ; навчитися розбивати великі завдання на маленькі кроки; подолати прокрастинацію; створити індивідуальну систему організації.

Завдання заняття:

- 1) пояснити зв'язок між порушенням виконавчих функцій та труднощами з організацією;
- 2) навчити техніці майндмеппінгу для візуалізації завдань;
- 3) відпрацювати матрицю Ейзенхауера для пріоритизації;
- 4) розробити індивідуальні системи організації (планери, нагадування, рутини);
- 5) надати інструменти для роботи з прокрастинацією.

Теоретична основа заняття: заняття базується на дослідженнях виконавчих функцій при РДУГ [30], підході Д. Аллена до організації [86], техніках КПТ для подолання прокрастинації [72] та ресурсному підході [3].

Структура заняття:

1. Вступна частина (15 хвилин)

Обговорення практики управління увагою (15 хвилин). Учасниці діляться досвідом практики техніки Pomodoro та "5-4-3-2-1": що спрацювало, які виклики виникли, які інсайти з'явилися. Ведуча нормалізує труднощі та підкреслює, що навички потребують часу.

2. Основна частина (65 хвилин)

Міні-лекція "Виконавчі функції та організація" (10 хвилин). Ведуча пояснює, що виконавчі функції (планування, організація, ініціація завдань, гнучке переключення) порушені при РДУГ [30]. Звідси труднощі: оцінка часу, розбиття завдань на кроки, пріоритизація, початок роботи. Розуміння цього знімає самозвинувачення та допомагає шукати компенсаторні стратегії [84].

Практика майндмеппінгу (15 хвилин). Ведуча навчає створювати ментальні карти для візуалізації проєктів та завдань. Учасниці практикують: обирають одну ціль (наприклад, організація дня народження дитини) та створюють майндмеп на віртуальній дошці - центральна ідея, гілки з підзавданнями, деталі. Візуалізація допомагає людям з РДУГ побачити структуру та не губитися в деталях.

Матриця Ейзенхауера для пріоритизації (15 хвилин). Ведуча пояснює матрицю: 4 квадранти (Терміново+Важливо, Важливо+Не терміново, Терміново+Не важливо, Не терміново+Не важливо). Учасниці практикують: записують свої поточні завдання та розподіляють по квадрантам. Ведуча допомагає усвідомити, що багато часу йде на квадрант "Терміново+Не важливо" через реактивність, характерну для РДУГ [86].

Техніка декомпозиції завдань (10 хвилин). Ведуча навчає розбивати великі завдання на маленькі конкретні кроки [84]. Вправа: кожна учасниця бере одне велике завдання, що викликає прокрастинацію (наприклад, "Зробити ремонт у кімнаті"), та розбиває на максимально маленькі кроки ("1. Подивитися 3 відео про фарбування стін. 2. Виміряти площу кімнати. 3. Порахувати скільки фарби треба"). Чим менший крок, тим легше почати.

Створення індивідуальних систем організації (15 хвилин). Ведуча презентує різні інструменти: паперові планери, цифрові додатки (Todoist, Notion), системи нагадувань, ранкові та вечірні рутини, візуальні чеклісти.

Учасниці обирають, що підходить саме їм, та розробляють власну систему. Ведуча підкреслює: немає універсального рішення, важливо експериментувати.

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Робота з прокрастинацією (7 хвилин). Ведуча коротко пояснює природу прокрастинації при РДУГ: уникнення дискомфорту, перфекціонізм, труднощі з початком [84]. Техніки подолання: правило 2 хвилин (якщо завдання займе менше 2 хвилин - зроби зараз), техніка "швейцарського сиру" (зробити маленькі шматочки завдання у будь-якому порядку), самонагорода після виконання [72].

Домашнє завдання та прощання (3 хвилини). Домашнє завдання: створити розклад на наступний тиждень з використанням матриці Ейзенхауера; практикувати декомпозицію хоча б одного великого завдання; спробувати обрану систему організації та записати, що працює; використати техніку "2 хвилин" щодня. Прощання.

ЕТАП 3: ЕМОЦІЙНА РЕГУЛЯЦІЯ (Заняття 5-6)

Третій етап присвячений розвитку навичок емоційної регуляції, що є критично важливим для жінок з РДУГ, які часто мають супутню тривожність та депресію. Емоційна дисрегуляція є одним з центральних проявів РДУГ, що значно впливає на якість життя.

Заняття 5. Робота з тривожністю: від паніки до спокою

Мета заняття: знизити рівень тривожності через когнітивні та тілесні техніки; освоїти інструменти емоційної регуляції; навчитися розпізнавати тригери тривоги; сформувати навички швидкого заспокоєння в гострих станах.

Завдання заняття:

- 1) пояснити взаємозв'язок між РДУГ та тривожними розладами;
- 2) навчити виявляти та трансформувати тривожні думки через когнітивну реструктуризацію;
- 3) відпрацювати дихальні техніки для зниження фізіологічного збудження;
- 4) освоїти прогресивну м'язову релаксацію;
- 5) надати техніки заземлення для гострих станів тривоги.

Теоретична основа заняття: заняття базується на когнітивно-поведінковій терапії тривожності [84], техніках дихальної терапії [10], прогресивній релаксації за Бернстайном [87] та практиках майндфулнес [85].

Структура заняття:

1. Вступна частина (15 хвилин)

Привітання та обговорення практики організації (15 хвилин). Учасниці діляться досвідом використання матриці Ейзенхауера, декомпозиції завдань, обраної системи організації та техніки "2 хвилин". Ведуча запитує, які розуміння з'явилися, що було найскладніше. Нормалізує труднощі з впровадженням нових звичок та підкреслює важливість поступової практики.

2. Основна частина (65 хвилин)

Міні-лекція "РДУГ та тривожність: замкнене коло" (10 хвилин). Ведуча пояснює, чому тривожність так поширена серед людей з РДУГ: постійні невдачі створюють очікування майбутніх невдач; труднощі з передбаченням і плануванням породжують невизначеність; сенсорна чутливість посилює реакцію на стресори; румінація (зациклення на негативних думках) підтримує тривогу [13]. Важливо розуміти, що тривожність - це не слабкість, а зрозуміла реакція на роки життя з некомпенсованим РДУГ [84].

Когнітивна реструктуризація тривожних думок (20 хвилин). Ведуча навчає техніці щоденника думок з КПТ [72]. На віртуальній дошці створюється таблиця з 5 колонками: Ситуація, Автоматична думка, Емоція (інтенсивність 0-10), Докази за/проти, Альтернативна думка, Емоція після (0-10). Група спільно опрацьовує 2-3 приклади від учасниць. Приклад: Ситуація: "Треба здати звіт завтра" → Автоматична думка: "Я не встигну, все провалю, мене звільнять" → Емоція: тривога 9/10 → Докази проти: "Я вже багато разів здавала звіти, навіть коли здавалося що не встигну", "Я можу попросити допомоги", "Звільнення - це крайній варіант" → Альтернативна думка: "Буде складно, але я можу розбити роботу на частини та зробити максимум можливого" → Емоція: тривога 5/10. Ведуча підкреслює: мета не усунути тривогу повністю, а зробити її керованою.

Дихальні техніки для зниження тривоги (15 хвилин). Ведуча навчає трьом технікам дихання [10]:

Діафрагмальне дихання: рука на животі, вдих через ніс (живіт піднімається), видих через рот (живіт опускається), повільно та глибоко. Практика 3 хвилини разом. Ця техніка активує парасимпатичну нервову систему.

Дихання 4-7-8: вдих через ніс на 4 рахунки, затримка дихання на 7 рахунків, видих через рот на 8 рахунків. Повторити 4 цикли. Ця техніка швидко заспокоює нервову систему.

Квадратне дихання: вдих на 4 рахунки, затримка на 4, видих на 4, затримка на 4. Візуалізувати квадрат, рухаючись по його сторонах. Практика 2 хвилини. Ця техніка допомагає при панічних атаках.

Учасниці практикують кожну техніку та діляться, яка їм більше підходить. Ведуча наголошує: дихання - це завжди доступний інструмент, який можна використовувати будь-де.

Прогресивна м'язова релаксація (10 хвилин). Ведуча навчає скороченій версії техніки за Бернстайном [87]: послідовне напруження та розслаблення груп м'язів (кисті → передпліччя → плечі → обличчя → шия → груди → живіт → ноги). Напруження на 5 секунд, розслаблення на 10 секунд, помічати різницю між напруженням та розслабленням. Група практикує разом з закритими очима (або дивлячись убік від екрану). Ведуча веде голосом. Техніка допомагає усвідомити тілесні прояви тривоги та навчитися розслаблятися.

Техніки заземлення для гострих станів (10 хвилин). Ведуча навчає швидким технікам повернення до тут-і-зараз при панічних атаках або сильній тривозі [85]:

Техніка "5-4-3-2-1" (повторення з попереднього заняття, але з фокусом на заспокоєння): назвати 5 речей які бачу, 4 які чую, 3 які відчуваю дотиком, 2 запахи, 1 смак.

Холодна вода: вмити обличчя холодною водою, потримати кубик льоду в руці, випити холодної води повільними ковтками. Холод активує блукаючий нерв та швидко знижує збудження.

Заземлення через тіло: міцно притиснути ступні до підлоги, відчуті опору, стиснути кулаки та розтиснути 5 разів, обійняти себе та легенько постукати по плечах.

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Створення персонального "антитривожного набору" (7 хвилин). Кожна учасниця складає список своїх інструментів для роботи з тривогою: які дихальні техніки використовуватиме, коли практикуватиме релаксацію, які техніки заземлення тримає "під рукою", які думки найчастіше викликають тривогу (для когнітивної реструктуризації). Ведуча допомагає зробити план конкретним.

Домашнє завдання та рефлексія (3 хвилини). Домашнє завдання: вести щоденник думок (хоча б 3 записи за тиждень) за схемою з заняття; практикувати одну дихальну техніку щодня (5 хвилин); використати техніку заземлення коли відчуєте тривогу; відзначати ситуації та думки, що викликають найбільшу тривогу. Завершення.

Заняття 6. Подолання депресивних станів: повернення енергії

Мета заняття: корегувати депресивні прояви через поведінкову активацію; активізувати внутрішні ресурси; підвищити мотивацію до діяльності; навчитися виходити зі стану апатії; зменшити румінацію.

Завдання заняття:

- 1) пояснити зв'язок між РДУГ та депресією;
- 2) навчити методу поведінкової активації для подолання апатії;
- 3) впровадити щоденник настрою для відстеження патернів;
- 4) освоїти техніку "маленьких кроків" для відновлення активності;
- 5) надати інструменти для роботи з румінацією.

Теоретична основа заняття: заняття базується на поведінковій терапії депресії [84], дослідженнях депресивних розладів [13], концепції поведінкової активації [84], техніках роботи з румінацією з КПТ [72].

Структура заняття:

1. Вступна частина (15 хвилин)

Обговорення практики роботи з тривожністю (15 хвилин). Учасниці діляться досвідом ведення щоденника думок, практики дихальних технік та використання заземлення. Ведуча запитує, чи вдалося знизити інтенсивність

тривоги, які техніки спрацювали найкраще. Нормалізує труднощі з регулярною практикою (забування, опір) та підкреслює важливість повторення.

2. Основна частина (65 хвилин)

Міні-лекція "РДУГ та депресія: втрата енергії" (10 хвилин). Ведуча пояснює, чому депресія часто супроводжує РДУГ: хронічний стрес від постійних невдач виснажує; низька самооцінка через роки критики призводить до безнадійності; порушення дофамінової системи впливає на мотивацію та задоволення; соціальна ізоляція через труднощі у стосунках посилює самотність. Важливо розуміти, що депресія при РДУГ - це не слабкість характеру, а закономірна реакція на тривале життя з труднощами [84].

Поведінкова активація (20 хвилин). Ведуча пояснює основний принцип: депресія веде до уникнення активності, уникнення посилює депресію - це замкнене коло [84]. Розірвати його можна через поступове збільшення приємних та осмислених активностей, навіть коли немає бажання. На віртуальній дошці створюється таблиця з 3 колонками: "Активності задоволення" (те, що приносить радість: улюблена музика, прогулянка, хобі), "Активності майстерності" (те, що дає відчуття компетентності: приготування страви, прибирання однієї полиці, виконання робочого завдання), "Соціальні активності" (спілкування з близькими, навіть коротке). Кожна учасниця складає свій список мінімум по 5 пунктів у кожній категорії. Ведуча підкреслює: не чекати мотивації, а діяти, і мотивація прийде після початку дії.

Щоденник настрою та активностей (10 хвилин). Ведуча навчає вести щоденник для відстеження зв'язку між діяльністю та настроєм [72]. Формат таблиці: Час, Що робила, Настрій (1-10), Енергія (1-10), Задоволення (1-10). Ведення такого щоденника допомагає побачити патерни: які активності покращують настрій, які погіршують, о котрій годині найгірший/найкращий стан, як соціальні контакти впливають на емоції. Учасниці практикують: згадують вчорашній день та заповнюють хоча б 3-4 рядки.

Техніка "маленьких кроків" (15 хвилин). Ведуча пояснює: при депресії будь-яке завдання здається непосильним, тому важливо робити мінімальні кроки [84]. Вправа: кожна учасниця обирає одну активність, яку давно відкладає через

апатію (наприклад, "Піти на прогулянку", "Подзвонити подрузі", "Розібрати шафу"). Розбиває на найменші можливі кроки. Приклад: "Піти на прогулянку" → "1. Встати з ліжка (якщо лежу). 2. Надягти домашні тапочки. 3. Підійти до вікна та відкрити штори. 4. Знайти зручний одяг. 5. Надягти одяг (навіть якщо поки не йду). 6. Надягти взуття. 7. Відкрити двері. 8. Вийти на сходи/вулицю. 9. Пройти 50 метрів. 10. Якщо є сили - продовжити". Кожен крок - це перемога. Ведуча підкреслює: навіть якщо зробили лише кроки 1-3 - це вже успіх, а не провал.

Робота з румінацією (10 хвилин). Ведуча пояснює: румінація - це зациклення на негативних думках, "пережовування" проблем без пошуку рішень, що характерно для РДУГ та депресії. Техніки переривання румінації:

Відкладене хвилювання: виділити 15 хвилин на день для "офіційного хвилювання", коли відчуваєте румінацію в інший час - записати думку та відкласти на цей час.

Переключення уваги: коли помічаєте румінацію - зробити щось фізичне (встати, пройтися, попити води), щось когнітивне (порахувати в зворотному порядку від 100 віднімаючи по 7), щось соціальне (написати комусь повідомлення).

Техніка "А що якщо це правда?": довести румінацію до абсурду. Думка: "Все погано" → "А що якщо це правда? Що тоді?" → "Тоді я маю адаптуватися" → "Як саме?" → Конкретний план дій замість абстрактного хвилювання.

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Планування активацій на тиждень (7 хвилин). Кожна учасниця складає конкретний план поведінкової активації на наступний тиждень: по 2-3 активності щодня з різних категорій (задоволення, майстерність, соціальні). Ведуча допомагає зробити план реалістичним: маленькі досяжні кроки, конкретний час, можливість адаптації.

Домашнє завдання та прощання (3 хвилини). Домашнє завдання: вести щоденник настрою та активностей щодня; виконувати заплановані активації навіть без мотивації; практикувати техніку "маленьких кроків" для одного відкладеного завдання; використовувати техніки переривання румінації коли

помічаєте зациклення на негативних думках; відзначати навіть найменші успіхи. Прощання.

ЕТАП 4: ОСОБИСТІСНА ТРАНСФОРМАЦІЯ (Заняття 7-8)

Четвертий етап спрямований на трансформацію особистісного ставлення до себе, формування самоприйняття та розкриття ресурсів. Після роботи з когнітивними та емоційними навичками настає час для глибшої особистісної роботи.

Заняття 7. Самоприйняття та самоспівчуття

Мета заняття: трансформувати негативний образ себе через практики самоспівчуття; зменшити самокритику та сформувати доброзичливе ставлення до себе; навчитися підтримувати себе в складних ситуаціях; розвинути здорову самооцінку.

Завдання заняття:

- 1) пояснити концепцію самоспівчуття К. Нефф та її важливість для людей з РДУГ;
- 2) допомогти усвідомити голос внутрішнього критика та його походження;
- 3) навчити технікам самоспівчуття в складних ситуаціях;
- 4) освоїти практику медитації любляче-доброти;
- 5) трансформувати самокритику на конструктивну самопідтримку.

Теоретична основа заняття: заняття базується на концепції самоспівчуття К. Нефф [88], гештальт-терапевтичному підході до роботи з внутрішнім критиком [69], практиках майндфулнес [85] та когнітивно-поведінковій терапії [84].

Структура заняття:

1. Вступна частина (15 хвилин)

Обговорення практики поведінкової активації (15 хвилин). Учасниці діляться досвідом ведення щоденника настрою, виконання запланованих активацій та використання техніки маленьких кроків. Ведуча запитує, чи вдалося помітити зв'язок між активністю та настроєм, які активності найбільше

допомогли. Нормалізує труднощі з мотивацією та підкреслює цінність будь-яких, навіть мінімальних кроків.

2. Основна частина (65 хвилин)

Міні-лекція "Самоспівчуття: альтернатива самокритиці" (15 хвилин). Ведуча представляє концепцію самоспівчуття К. Нефф: три компоненти - усвідомленість (помічати свій біль без перебільшення), спільна людяність (розуміти, що труднощі - це частина людського досвіду, а не особиста неповноцінність), доброта до себе (підтримувати себе замість критикувати) [88]. Ведуча пояснює, чому самоспівчуття особливо важливе для людей з РДУГ: роки критики від інших та від себе створили внутрішнього критика, який постійно атакує. Самоспівчуття - це не виправдання чи потурання собі, а визнання своєї людяності та надання собі тієї підтримки, яку ми заслуговуємо.

Вправа "Діалог з внутрішнім критиком" (20 хвилин). Ведуча пропонує учасникам усвідомити голос внутрішнього критика [69]. Індивідуально (10 хвилин): записати на віртуальній дошці типові фрази внутрішнього критика ("Ти знову все зіпсувала", "Ти нічого не вмієш", "Ти лінива і безнадійна"). Потім записати: "Чий це голос насправді?" (часто це голоси батьків, вчителів, однокласників з минулого). "Що цей критик намагається захистити?" (часто критик думає, що мотивує до дії, хоче вберегти від помилок). У групі (10 хвилин): 3-4 учасниці діляться своїми відкриттями. Ведуча допомагає побачити, що внутрішній критик - це інтроект (засвоений зовнішній голос), а не об'єктивна правда про себе.

Техніка самоспівчуття в складних ситуаціях (15 хвилин). Ведуча навчає практичному застосуванню самоспівчуття [88]. Коли помічаєте біль або провал, використовувати три кроки:

Крок 1 - Усвідомленість: "Це складний момент. Мені зараз боляче/важко". Назвати емоцію без осуду.

Крок 2 - Спільна людяність: "Помилки та труднощі - це частина життя кожної людини. Я не одна у своїх викликах".

Крок 3 - Доброта до себе: "Що мені зараз потрібно? Як я можу подбати про себе?" Покласти руку на серце, сказати собі підтримуючі слова.

Вправа: учасниці згадують недавню складну ситуацію та практикують три кроки самоспівчуття індивідуально (5 хвилин), потім 2-3 учасниці діляться досвідом (10 хвилин). Ведуча підкреслює: це навичка, яка потребує практики, спочатку може здаватися незвичною.

Вправа "Лист собі" (10 хвилин). Ведуча пропонує написати лист собі з позиції доброго мудрого друга або з позиції себе у майбутньому, хто вже подолав поточні труднощі [84]. Питання для роздумів: "Що б сказав тобі людина, яка тебе безумовно любить?", "Які твої сильні сторони, які ця людина бачить?", "Які слова підтримки тобі потрібні зараз?". Учасниці пишуть 5-7 хвилин індивідуально, потім бажаючи зачитують свої листи (3 хвилини). Ведуча нормалізує емоції, якщо з'являються сльози - це природна реакція на м'якість до себе після років критики.

Медитація любляче-доброти (5 хвилин). Ведуча веде коротку керовану медитацію [85]. Учасниці закривають очі (або дивляться вниз). Ведуча м'яким голосом: "Уявіть себе в центрі. Покладіть руку на серце. Повторюйте про себе: Нехай я буду у безпеці. Нехай я буду здоровою. Нехай я буду щасливою. Нехай я живу з легкістю". Повторити кілька разів, відчуваючи тепло у грудях. Потім поширити це побажання на близьких людей, на всіх людей з РДУГ, на всіх живих істот. Повернутися до себе: "Нехай я приймаю себе такою, якою я є".

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Трансформація самокритики (7 хвилин). Ведуча пропонує взяти одну типову самокритичну фразу та трансформувати її на підтримуючу. Приклад: "Я знову все забула, яка ж я безнадійна" → "Мій мозок працює інакше, мені потрібні нагадування. Я зроблю систему нагадувань, це нормальна компенсаторна стратегія". Учасниці практикують зі своїми фразами.

Домашнє завдання та прощання (3 хвилини). Домашнє завдання: щодня практикувати техніку самоспівчуття (три кроки) коли помічаєте самокритику або біль; перечитувати свій "Лист собі" щоранку; практикувати медитацію любляче-доброти (5 хвилин на день); вести щоденник моментів самоспівчуття (що сталося, як застосували техніку, що відчули). Прощання.

Заняття 8. Сильні сторони РДУГ: від дефіциту до ресурсу

Мета заняття: переосмислити РДУГ через призму сильних сторін та ресурсів; виявити особистісні переваги; сформувати збалансоване бачення РДУГ (не тільки проблеми, а й можливості); підвищити самооцінку через усвідомлення своїх унікальних якостей.

Завдання заняття:

- 1) представити ресурсний підхід до РДУГ;
- 2) допомогти учасникам виявити свої сильні сторони, пов'язані з РДУГ;
- 3) навчити техніці ресурсного інтерв'ю для виявлення потенціалу;
- 4) створити індивідуальну карту ресурсів;
- 5) освоїти техніку рефреймінгу (переформулювання проблем у можливості).

Теоретична основа заняття: заняття базується на ресурсному підході І. Ващенко та Б. Іваненка [3], роботах Н. Дядиченко про сильні сторони жінок з РДУГ [13], концепції рефреймінгу з КПТ [84] та позитивній психології [88].

Структура заняття:

1. Вступна частина (15 хвилин)

Обговорення практики самоспівчуття (15 хвилин). Учасниці діляться досвідом застосування техніки самоспівчуття, перечитування листа собі та медитації любляче-доброти. Ведуча запитує, чи вдалося помітити зміни у ставленні до себе, які виклики виникли. Нормалізує внутрішній опір самоспівчуттю - після років самокритики доброта до себе може здаватися незвичною або "незаслуженою" [88].

2. Основна частина (65 хвилин)

Міні-лекція "РДУГ: не тільки дефіцит" (15 хвилин). Ведуча презентує ресурсний підхід: РДУГ - це не лише набір проблем, а й унікальний спосіб сприйняття світу, що має свої переваги [3]. Сильні сторони людей з РДУГ: креативність та нестандартне мислення (здатність бачити зв'язки, які інші не помічають), гіперфокус (коли тема цікава - надзвичайна концентрація та продуктивність), енергійність та ентузіазм (здатність заражати інших своїм захопленням), емоційна чутливість та емпатія (глибоке відчуження емоцій своїх та інших), здатність до багатозадачності в умовах хаосу (там де інші губляться,

люди з РДУГ можуть орієнтуватися), спонтанність та готовність до ризику (відкритість новому досвіду) [13]. Ведуча підкреслює: важливо не применшувати труднощі, але й не ігнорувати ресурси.

Ресурсне інтерв'ю у парах (20 хвилин). Ведуча пояснює техніку ресурсного інтерв'ю: одна учасниця ставить питання, інша відповідає, фокусуючись на позитивному досвіді. Учасниці розподіляються на пари у breakout rooms. Питання для інтерв'ю (кожна по 7 хвилин на роль, 2 хвилини на завершення та повернення):

"Згадай ситуацію, коли твій РДУГ допоміг тобі (креативне рішення, швидка реакція, емоційна підтримка когось)?"

"Які твої таланти або навички, які можуть бути пов'язані з особливостями твоєї уваги?"

"Що люди цінують у тебе? Які компліменти ти отримувала?"

"Яке твоє найбільше досягнення, враховуючи всі твої виклики з РДУГ?"

Після повернення у загальну кімнату (6 хвилин): 3-4 учасниці діляться інсайтами. Ведуча підкреслює унікальність кожної та цінність різноманіття [3].

Вправа "Мої суперсили" (15 хвилин). Ведуча пропонує кожній учасниці створити список своїх "суперсил" - якостей та навичок, які вона має завдяки або незважаючи на РДУГ [3]. На віртуальній дошці кожна створює свою колонку та записує мінімум 5 суперсил. Приклади: "Я бачу рішення, які інші не бачать", "Я можу працювати 10 годин підряд, коли захоплена", "Я відчуваю емоції інших людей", "Я не боюся пробувати нове", "Я вмію імпровізувати у непередбачуваних ситуаціях". Учасниці читають списки одна одної та додають суперсили, які бачать у інших (5 хвилин спільної роботи, 10 хвилин індивідуальної). Ведуча допомагає побачити цінність того, що раніше сприймалося як недолік.

Створення карти ресурсів (10 хвилин). Ведуча навчає створювати візуальну карту особистісних ресурсів [3]. На віртуальній дошці або папері учасниці малюють себе в центрі, навколо - промені з категоріями ресурсів: особистісні якості (креативність, емпатія, стійкість), навички (професійні, життєві), соціальні ресурси (підтримуючі люди), досягнення (навіть маленькі),

інтереси та захоплення (що дає енергію), цінності (що важливе). Заповнюють кожну категорію. Ця карта стає візуальним нагадуванням про внутрішній потенціал.

Рефреймінг: переформулювання проблем (5 хвилин). Ведуча навчає техніці рефреймінгу - перегляду негативних характеристик через ресурсну призму [84]. Приклади трансформації: "Я легко відволікаюся" → "Я помічаю деталі, які інші пропускають, у мене широкое поле уваги"; "Я імпульсивна" → "Я спонтанна та готова до нових можливостей"; "Я надто емоційна" → "Я глибоко відчуваю життя та можу емпатувати іншим"; "Я не можу сидіти на місці" → "Я енергійна та активна". Учасниці практикують з власними "проблемними" характеристиками.

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Інтеграція ресурсного бачення (7 хвилин). Ведуча веде коротку рефлексію: "Що змінилося у вашому баченні себе після цього заняття?", "Як можна використовувати свої суперсили у повсякденному житті?", "Яку одну сильну сторону ви хочете розвивати далі?". Учасниці діляться по колу (по одному реченню кожна) [3].

Домашнє завдання та прощання (3 хвилини). Домашнє завдання: щодня записувати один момент, коли використали свою суперсилу або сильну сторону; доповнювати карту ресурсів новими відкриттями; практикувати рефреймінг самокритичних думок (перетворювати на ресурсне бачення); поділитися своїми сильними сторонами з однією близькою людиною. Прощання.

ЕТАП 5: ІНТЕГРАЦІЯ ТА ЗАВЕРШЕННЯ (Заняття 9-10)

П'ятий етап присвячений інтеграції отриманих знань та навичок, розвитку соціальних компетенцій та підготовці до завершення програми. Важливо допомогти учасницям консолідувати досягнення та створити план підтримки на майбутнє.

Заняття 9. Комунікація та стосунки: бути собою серед інших

Мета заняття: розвинути комунікативні навички з урахуванням особливостей РДУГ; навчитися встановлювати здорові межі; покращити якість

міжособистісних стосунків; підготуватися до розкриття інформації про РДУГ близьким людям.

Завдання заняття:

- 1) пояснити вплив РДУГ на комунікацію та стосунки;
- 2) навчити техніці асертивного спілкування та "Я-висловлювань";
- 3) відпрацювати навички встановлення та захисту особистих меж;
- 4) освоїти техніки активного слухання;
- 5) допомогти підготуватися до розмов про РДУГ з близькими.

Теоретична основа заняття: заняття базується на тренінгу асертивності Альберті та Еммонса [89], принципах групової психотерапії І. Ялома [81], техніках активного слухання та роботи з межами з гуманістичної психології [85], а також підходах до психоедукації близьких про РДУГ [83].

Структура заняття:

1. Вступна частина (15 хвилин)

Обговорення практики ресурсного підходу (15 хвилин). Учасниці діляться досвідом використання своїх суперсил, доповнення карти ресурсів та практики рефреймінгу. Ведуча запитує, чи вдалося поділитися сильними сторонами з близькими, які реакції отримали. Відзначає прогрес групи за весь час програми - від знайомства до усвідомлення своїх ресурсів [3].

2. Основна частина (65 хвилин)

Міні-лекція "РДУГ у стосунках: типові виклики" (10 хвилин). Ведуча пояснює, як РДУГ впливає на комунікацію та стосунки: переривання співрозмовника через імпульсивність (не з неповаги, а через труднощі з контролем), забування важливих дат та обіцянок (порушення робочої пам'яті), емоційна реактивність (швидкі інтенсивні реакції), труднощі з активним слуханням (відволікання під час розмови), уникнення конфліктів або імпульсивні реакції у конфліктах. Важливо розуміти механізми, щоб не звинувачувати себе та знаходити стратегії компенсації [83].

Тренінг асертивності та "Я-висловлювання" (20 хвилин). Ведуча навчає техніці асертивної комунікації - вміння висловлювати свої потреби та межі без агресії та без пасивності [89]. Формула "Я-висловлювання": "Коли ти [конкретна

поведінка], я відчуваю [емоція], тому що [вплив на мене]. Я хотіла б [конкретне побажання]". Приклад: "Коли ти перебиваєш мене під час розмови, я відчуваю образу, тому що мені здається, що моя думка не важлива. Я хотіла б, щоб ти дослухав до кінця, перш ніж відповісти". Вправа: учасниці формулюють "Я-висловлювання" для типових складних ситуацій зі своїх стосунків (10 хвилин індивідуально), потім 3-4 учасниці презентують приклади (10 хвилин), ведуча допомагає відшліфувати формулювання.

Рольові ігри "Складні розмови" (15 хвилин). Учасниці в парах у breakout rooms відпрацьовують складні комунікативні ситуації [81]. Сценарії: розмова з партнером, який не розуміє РДУГ; відмова колезі, який постійно просить про допомогу; розмова з мамою, яка критикує за "безвідповідальність"; встановлення меж з подругою, яка багато вимагає. Кожна пара обирає один сценарій, програє його (5 хвилин на пару - по 2,5 хвилини на кожну роль), потім міняються ролями. Після повернення (5 хвилин): учасниці діляться, що було складно, які стратегії спрацювали.

Робота з межами (10 хвилин). Ведуча навчає розпізнавати порушення меж та захищати їх [85]. Типи меж: фізичні (особистий простір, дотики), емоційні (право на свої почуття), часові (право на свій час), ментальні (право на свої думки та цінності). Ознаки порушених меж: постійне відчуття виснаження після спілкування, нездатність сказати "ні", почуття провини за власні потреби, роздратування на людей. Техніки встановлення меж: чітке "ні" без виправдань ("Дякую, але ні"), відкладена відповідь ("Мені потрібен час подумати"), компроміс ("Я не можу зараз, але можу завтра"). Учасниці практикують говорити "ні" у безпечному груповому просторі - ведуча кидає різні прохання, учасниці вправляються відмовляти.

Активне слухання (10 хвилин). Ведуча навчає технікам активного слухання, що особливо важливо для людей з РДУГ, які схильні відволікатися під час розмови [81]. Техніки: підтримання зорового контакту, кивання та вербальні підтвердження ("угу", "розумію"), парафраз ("Якщо я правильно зрозуміла, ти кажеш що..."), відображення емоцій ("Здається, ти засмучена через це"), відкриті питання для уточнення ("Розкажи більше про..."), утримання від перебивання та

давання порад без запиту. Вправа у парах (breakout rooms, 8 хвилин): одна розповідає про свій день (3 хвилини), друга практикує активне слухання, потім зворотний зв'язок (1 хвилина), міняються ролями.

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Підготовка до розмов про РДУГ (7 хвилин). Ведуча допомагає учасникам підготуватися до розкриття інформації про РДУГ близьким людям [83]. Питання для роздумів: "Кому я хочу розказати про свій РДУГ?", "Що саме я хочу, щоб вони зрозуміли?", "Яку підтримку мені потрібно від них?", "Чи готова я до різних реакцій (розуміння, нерозуміння, мінімізації)?" . Ведуча підкреслює: розкриття інформації - це особистий вибір, немає обов'язку розказувати всім, важливо обирати безпечних людей для початку.

Домашнє завдання та прощання (3 хвилини). Домашнє завдання: використати техніку "Я-висловлювання" в одній реальній ситуації; практикувати встановлення меж (сказати "ні" хоча б раз); практикувати активне слухання у розмові з близькою людиною; підготувати коротку розповідь про свій РДУГ для потенційної розмови (що це, як проявляється у мене, що мені потрібно). Прощання.

Заняття 10. Мій план дій: інтеграція та завершення

Мета заняття: консолювати отримані знання та навички; створити індивідуальний план підтримки на наступні місяці; підвести підсумки групової роботи; гідно завершити спільний шлях; підготуватися до продовження самостійної роботи.

Завдання заняття:

- 1) допомогти учасникам усвідомити свій прогрес за час програми;
- 2) навчити створювати реалістичні та досяжні цілі за методом SMART;
- 3) розробити індивідуальний план дій на наступні 3 місяці;
- 4) створити систему підтримки для продовження практики;
- 5) провести ритуал завершення групової роботи.

Теоретична основа заняття: заняття базується на методології SMART-цілей Дорана [90], принципах завершення групової роботи І. Ялома [81], техніках планування з КПТ [84] та концепції самоефективності [88].

Структура заняття:

1. Вступна частина (20 хвилин)

Огляд пройденого шляху (20 хвилин). Ведуча проводить рефлексію всієї програми: швидкий огляд 10 занять, ключові теми кожного заняття. Учасниці по колу діляться (по 1-2 хвилини кожна): "Що було найбільш цінним для мене?", "Який найбільший інсайт я отримала?", "Що змінилося у моєму житті за цей тиждень?". Ведуча фіксує на дошці ключові слова та підкреслює індивідуальність шляху кожної учасниці [81].

2. Основна частина (60 хвилин)

Створення плану дій за методом SMART (25 хвилин). Ведуча навчає формулювати цілі за принципом SMART: Specific (конкретна), Measurable (вимірювана), Achievable (досяжна), Relevant (релевантна), Time-bound (обмежена у часі) [90]. Приклад трансформації розмитої цілі у SMART: "Хочу бути організованішою" → "Протягом наступних 3 місяців я щовечора (21:00) витрачатиму 10 хвилин на планування наступного дня у своєму паперовому планері, використовуючи матрицю Ейзенхауера". Учасниці індивідуально (15 хвилин) формулюють 3-5 цілей на наступні 3 місяці у різних сферах: управління увагою, організація, емоційна регуляція, самоприйняття, стосунки. Потім у парах (breakout rooms, 10 хвилин) обмінюються цілями та допомагають одна одній зробити їх більш конкретними та реалістичними.

Вправа "Лист собі у майбутнє" (15 хвилин). Ведуча пропонує написати лист собі, який учасниці отримають через 3 місяці (ведуча надішле електронною поштою). Питання для листа: "Яка я зараз, після завершення програми?", "Що я хочу сказати собі через 3 місяці?", "Які навички я обіцяю продовжувати практикувати?", "Чим я пишаюся у собі?", "Що я хочу нагадати собі, якщо буде складно?". Учасниці пишуть листи індивідуально (12 хвилин), бажаючи зачитують фрагменти (3 хвилини). Ведуча збирає електронні адреси для відправки листів через 3 місяці.

Система підтримки та профілактика рецидивів (10 хвилин). Ведуча допомагає створити систему підтримки для продовження практики. Питання: "Які техніки я точно продовжу використовувати?", "Як я відстежуватиму свій прогрес?", "До кого я можу звернутися за підтримкою?", "Які ознаки того, що мені потрібна додаткова допомога (психолог, психіатр)?", "Що я зроблю, якщо відчую, що повертаюся до старих патернів?". Учасниці записують свої відповіді. Ведуча надає ресурси: рекомендовані книги про РДУГ, онлайн-спільноти для жінок з РДУГ, інформацію про подальшу психологічну підтримку.

Групова рефлексія "Подяки та побажання" (10 хвилин). Кожна учасниця по колу (1 хвилина): дякує групі за щось конкретне (підтримку, інсайт, натхнення) та висловлює побажання іншим учасницям на майбутнє. Ведуча також дякує кожній учасниці, відзначаючи унікальний внесок кожної у групову динаміку.

3. Завершальна частина (10 хвилин)

Ритуал завершення (5 хвилин). Ведуча проводить символічний ритуал завершення. Всі учасниці одночасно (за сигналом ведучої) пишуть у чаті одне слово, що описує їхній стан зараз або одне слово-побажання собі на майбутнє.. Ведуча зачитує слова вголос, створюючи колективне напутнє послання. Можливі слова: сила, надія, приймаю, вдячність, продовжую, вірю, зростаю.

Інструкції щодо повторного тестування та прощання (5 хвилин). Ведуча нагадує про важливість повторного тестування для оцінки ефективності програми: пояснює, що учасниці отримають посилення на ті самі методики (ASRS, MMPI-2, Коректурна проба Бурдона), які заповнювали на початку. Підкреслює, що це не іспит, а спосіб побачити свій прогрес. Остаточне прощання: ведуча висловлює вдячність за довіру, відкритість кожної учасниці, підкреслює що завершення програми - це не кінець шляху, а початок нового етапу самостійної практики. Побажання сил, ресурсів та самоспівчуття на цьому шляху.

Розроблена корекційна програма є комплексною, науково обґрунтованою та адаптованою до специфічних потреб жінок середнього віку з РДУГ. Програма послідовно веде учасниць від усвідомлення природи РДУГ через розвиток

конкретних навичок до особистісної трансформації та інтеграції досвіду. Кожне заняття побудоване за чіткою структурою з теоретичним обґрунтуванням, практичними вправами та домашніми завданнями для закріплення навичок. Поєднання психоедукації, когнітивно-поведінкових технік, нейропсихологічних вправ, практик майндфулнес та ресурсного підходу створює багатовимірний вплив на різні аспекти функціонування жінок з РДУГ. Групова форма роботи забезпечує додаткові терапевтичні фактори: нормалізацію досвіду, взаємну підтримку, можливість вчитися на досвіді інших та відчуття приналежності до спільноти людей з схожими викликами.

3.3. Аналіз результатів формувального експерименту та їх статистичне узагальнення

Аналіз ефективності корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ проводився шляхом повторної діагностики психологічного стану учасниць після завершення всіх етапів формувального експерименту. Повторна діагностика проводилася за тими ж методиками, що використовувалися в констатувальному експерименті: Шкала ASRS для оцінки поточних симптомів РДУГ, Скорочений опитувальник MMPI-2 для виявлення особистісного профілю та Коректурна проба Бурдона для об'єктивного вимірювання параметрів уваги. Шкала WURS не використовувалася при повторному тестуванні, оскільки вона оцінює дитячі симптоми РДУГ, які є стабільними та не змінюються внаслідок психологічної корекції.

Процедура повторного обстеження здійснювалася в онлайн-форматі протягом трьох днів після завершення програми з дотриманням тих же умов конфіденційності та етичних принципів, що застосовувалися на початковому етапі дослідження. З метою забезпечення конфіденційності та захисту персональних даних учасниць всі респондентки зберегли свої первинні номери кодування від загальної вибірки дослідження.

До повторного тестування було залучено всіх 30 респонденток з початкової вибірки констатувального експерименту. З них 16 жінок (53,3% від загальної вибірки) склали експериментальну групу, яка пройшла повний цикл корекційної програми протягом 25-31 жовтня 2025 року. Решта 14 жінок (46,7% від загальної вибірки) склали контрольну групу, яка не брала участі у тренінгу та проходила лише діагностичні процедури на етапі констатувального та формувального експериментів.

Першим етапом аналізу стало дослідження змін за Шкалою ASRS для оцінки поточних симптомів РДУГ після участі в корекційній програмі. Результати за цією методикою представлено в додатку (див. Додаток А.2).

На основі індивідуальних результатів було проведено систематизацію даних та аналіз розподілу респондентів за рівнями ризику РДУГ до та після участі в корекційній програмі окремо для експериментальної та контрольної груп (див. табл. 3.2).

Таблиця 3.2

Динаміка змін симптомів РДУГ за Шкалою ASRS

Рівень ризику	Діапазон балів	ЕГ До (n=16)	ЕГ Після (n=16)	Зміна ЕГ	КГ До (n=14)	КГ Після (n=14)	Зміна КГ	Середній бал ЕГ До	Середній бал ЕГ Після	Динаміка ЕГ
Високий ризик	36-72	16 (100%)	0 (0%)	-100%	1 (7,1%)	1 (7,1%)	0%	44,5	-	-
Помірний ризик	18-35	0 (0%)	16 (100%)	+100%	9 (64,3%)	9 (64,3%)	0%	-	29,4	-
Малий ризик	0-17	0 (0%)	0 (0%)	0%	4 (28,6%)	4 (28,6%)	0%	-	-	-
Загалом	-	16 (100%)	16 (100%)	-	14 (100%)	14 (100%)	-	44,5	29,4	-15,1 (-33,9%)

Примітка: Контрольна група не демонструє змін, оскільки не брала участі в корекційній програмі.

Для наочного відображення динаміки змін за Шкалою ASRS створено порівняльні діаграми (див. рис. 3.1 - 3.2).

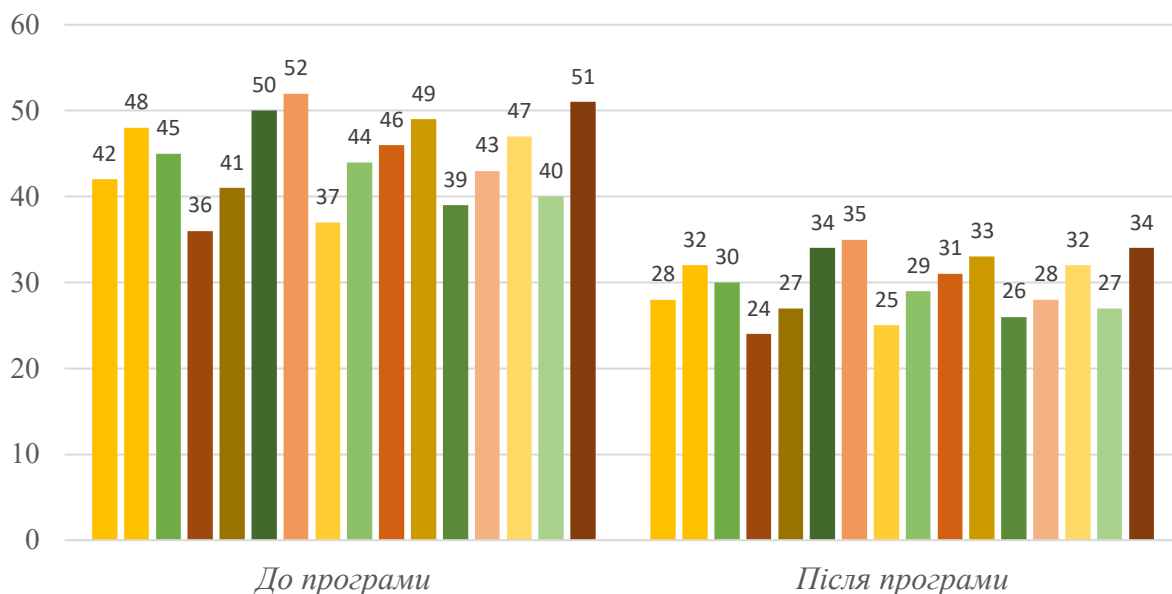

Рис. 3.1. Стовпчаста діаграма розподілу балів за Шкалою ASRS "до" та "після" програми (експериментальна група)

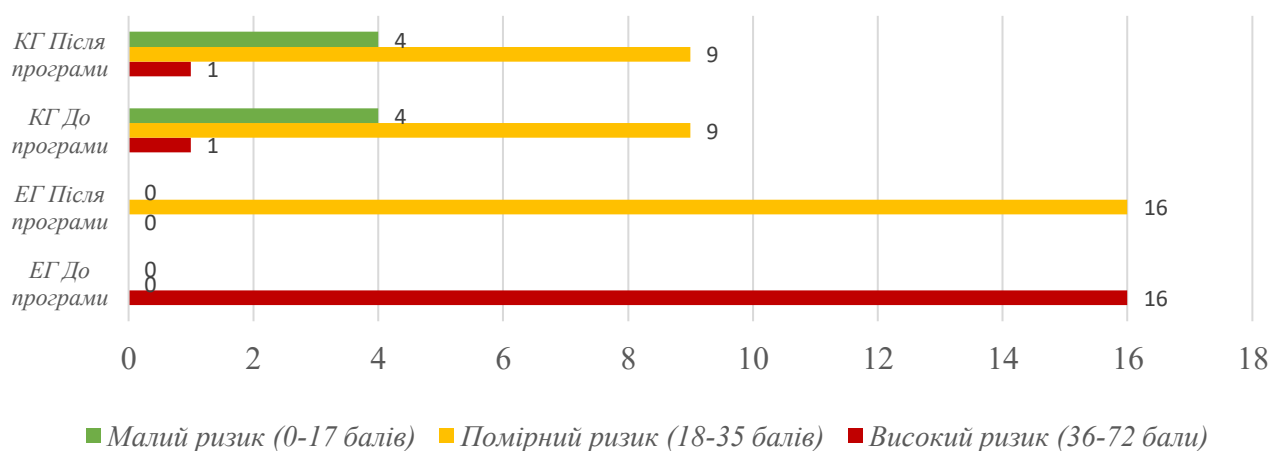

Рис. 3.2. Порівняльна гістограма динаміки змін за рівнями ризику РДУГ в експериментальній та контрольній групах

Аналізуючи результати дослідження за Шкалою ASRS, можна відзначити позитивні зміни у вираженості симптомів РДУГ в експериментальній групі. Середній бал експериментальної групи знизився з 44,5 до 29,4 бала (зниження на 15,1 бала або 33,9 відсотків), що є клінічно та статистично значущою зміною. Це зниження означає перехід групи з високого рівня ризику РДУГ до помірного

рівня, що суттєво покращує можливості функціонування жінок у повсякденному житті.

Найбільш вражаючим результатом є повне зникнення респондентів з високим рівнем ризику РДУГ в експериментальній групі - зі 100 відсотків (16 осіб) до 0 відсотків. Всі шістнадцять учасниць експериментальної групи з початковими показниками 36-52 бали після програми знизили їх до 24-35 балів, перейшовши до помірного рівня ризику. Після завершення програми 100 відсотків (16 осіб) учасниць експериментальної групи демонструють помірний рівень ризику РДУГ з середнім балом 29,4, що свідчить про значне зменшення симптоматики та покращення контролю над проявами розладу.

Особливо важливим є те, що покращення симптоматики в експериментальній групі відбулося за всіма компонентами РДУГ: зменшилися прояви неувважності (забування, втрата речей, труднощі з концентрацією), гіперактивності (внутрішнє неспокій, труднощі з вимкненням думок) та імпульсивності (поспішні рішення, переривання інших). Це свідчить про комплексний вплив корекційної програми на різні аспекти функціонування, що відображає її системний підхід до роботи з когнітивними, емоційними, особистісними та поведінковими компонентами РДУГ.

Другим етапом аналізу стало застосування Скороченого опитувальника ММРІ-2 для оцінки змін у особистісному профілі після участі в корекційній програмі. Результати за цією методикою представлено в додатку (див. Додаток В.2).

На основі індивідуальних результатів було проведено підрахунок середніх значень за кожною клінічною шкалою ММРІ-2 та визначено розподіл респондентів за рівнями вираженості показників до та після завершення корекційної програми окремо для експериментальної та контрольної груп (див. табл. 3.3).

Динаміка змін за клінічними шкалами MMPI-2

Шкала	Середній бал ЕГ До	Середній бал ЕГ Після	Динаміка ЕГ	Кількість >70Т ЕГ До	Кількість >70Т ЕГ Після	Зміна ЕГ	Середній бал КГ До	Середній бал КГ Після	Динаміка КГ
Шкала 2 (Депресія)	78,6	59,3	-19,3 (-24,5%)	16 (100%)	0 (0%)	-100%	52,3	52,3	0 (0%)
Шкала 7 (Психастенія)	80,6	61,3	-19,3 (-23,9%)	16 (100%)	0 (0%)	-100%	54,5	54,5	0 (0%)
Шкала 4 (Психопатія)	73,7	57,4	-16,3 (-22,1%)	16 (100%)	0 (0%)	-100%	50,9	50,9	0 (0%)

Примітка: Показники понад 70Т вважаються підвищеними та клінічно значущими.

Контрольна група не демонструє змін, оскільки не брала участі в корекційній програмі.

Для наочного відображення динаміки змін за клінічними шкалами MMPI-2 створено порівняльні діаграми (див. рис. 3.3 - 3.4).

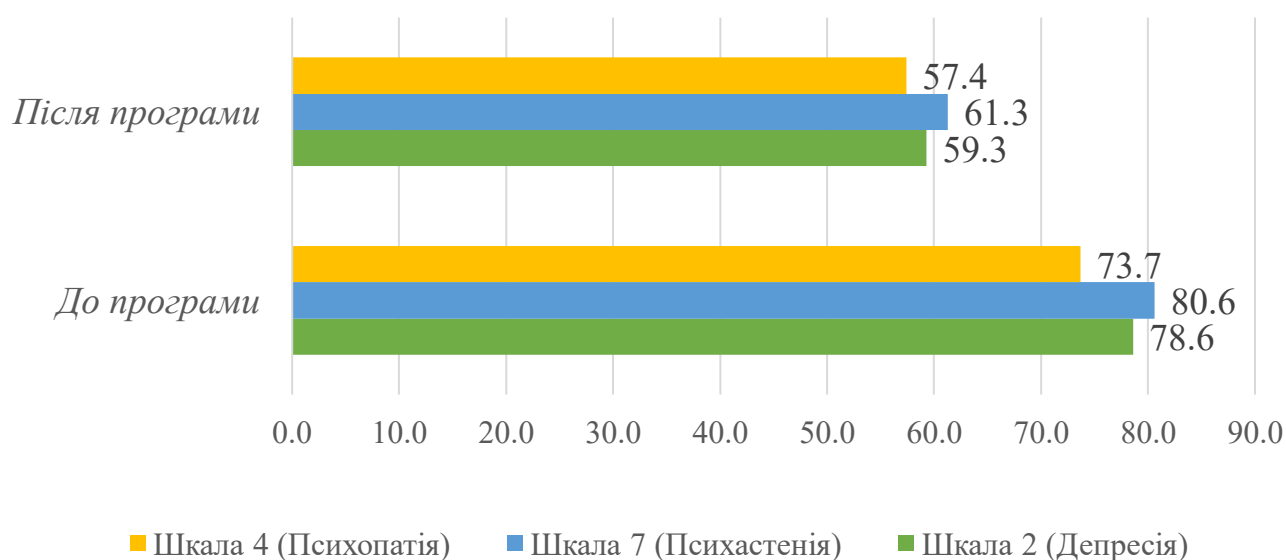

Рис. 3.3. Порівняльна гістограма середніх значень за клінічними шкалами MMPI-2 "до" та "після" програми (експериментальна група)

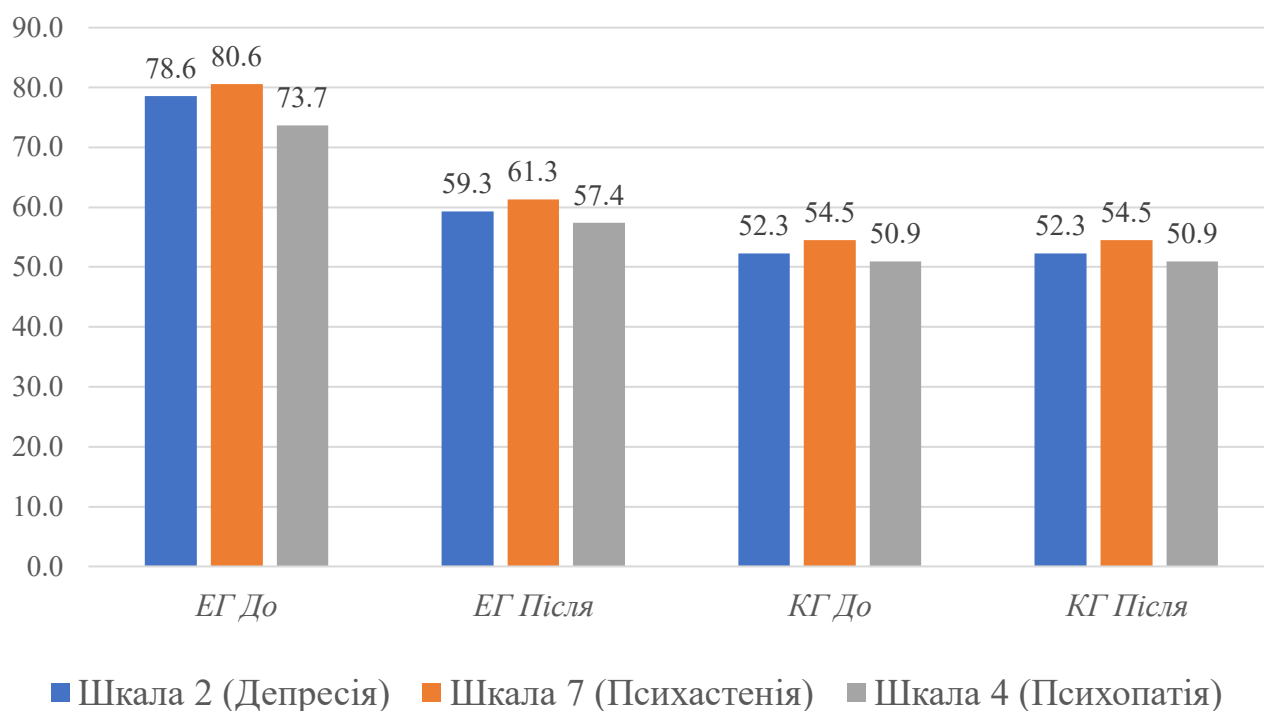

Рис. 3.4. Групована стовпчаста діаграма динаміки змін за шкалами MMPI-2 в експериментальній та контрольній групах

Аналізуючи результати дослідження за Скороченим опитувальником MMPI-2, можна відзначити суттєві позитивні зміни у особистісному профілі учасниць експериментальної групи за всіма трьома ключовими клінічними шкалами. За шкалою 2 (Депресія) зафіксовано найбільші зміни. Середній бал експериментальної групи знизився з 78,6Т до 59,3Т (зниження на 19,3 бала або 24,5 відсотків), що є значущим покращенням. Найбільш вражаючим результатом є повне зникнення респондентів з підвищеними показниками депресивних станів (понад 70Т) в експериментальній групі - зі 100 відсотків (16 осіб) до 0 відсотків. Всі шістнадцять учасниць з початковими показниками 74-86Т після програми знизили їх до 57-63Т, перейшовши до нормативного діапазону. Це свідчить про значне зменшення депресивної симптоматики, підвищення настрою, зниження песимізму та безнадійності, що безпосередньо корелює з роботою над самоприйняттям, самоспівчуттям та поведінковою активацією в рамках корекційної програми.

За шкалою 7 (Психастенія) спостерігається аналогічно вражаюча динаміка. Середній бал експериментальної групи знизився з 80,6Т до 61,3Т (зниження на

19,3 бала або 23,9 відсотків). Повністю зникла категорія підвищених показників тривожності - зі 100 відсотків (16 осіб) до 0 відсотків. Усі учасниці експериментальної групи з початковими показниками 76-88Т після програми знизили їх до 59-65Т, що відображає суттєве зменшення тривожності, нав'язливих думок, фобічних реакцій та психічного напруження. Це покращення безпосередньо пов'язане з освоєнням технік когнітивної реструктуризації, дихальних вправ, релаксації та заземлення, які практикувалися протягом корекційної програми.

За шкалою 4 (Психопатія) також зафіксовано суттєве покращення. Середній бал експериментальної групи знизився з 73,7Т до 57,4Т (зниження на 16,3 бала або 22,1 відсоток). Всі 100 відсотків (16 осіб) учасниць з підвищеними показниками соціальної дезадаптації після програми перейшли до нормативного діапазону (57-61Т). Зниження показників за цією шкалою свідчить про покращення соціальної адаптації, зменшення імпульсивності, підвищення здатності дотримуватися соціальних норм, покращення міжособистісних стосунків та зниження почуття відчуженості. Це узгоджується з роботою над комунікативними навичками, встановленням меж та асертивністю на дев'ятому занятті корекційної програми.

Особливо важливим є те, що покращення за шкалами MMPI-2 в експериментальній групі відбулося комплексно та взаємопов'язано: зниження депресії супроводжувалося зниженням тривожності та покращенням соціальної адаптації, що свідчить про системний вплив програми на різні аспекти психологічного функціонування жінок з РДУГ. Діаграма профілю особистості демонструє трансформацію від дезадаптивного профілю з підвищеними показниками за всіма шкалами до нормативного профілю.

Третім етапом дослідження стало застосування Коректурної проби Бурдона для оцінки змін у об'єктивних показниках уваги після участі в корекційній програмі. Результати за цією методикою представлено в додатку (див. Додаток Г.2).

На основі індивідуальних результатів було проведено підрахунок середніх значень за показниками обсягу та концентрації уваги та визначено розподіл

респондентів за рівнями функціонування уваги до та після завершення корекційної програми окремо для експериментальної та контрольної груп (див. табл. 3.4).

Таблиця 3.4

Динаміка змін показників уваги за Коректурною пробою Бурдона

Показник	Середнє ЕГ До	Середнє ЕГ Після	Динаміка ЕГ	Середнє КГ До	Середнє КГ Після	Динаміка КГ
Обсяг уваги (знаків)	739	1113	+374 (+50,6%)	1298	1298	0 (0%)
Концентрація (помилки)	19,4	8,3	-11,1 (- 57,2%)	6,8	6,8	0 (0%)

Примітка: Контрольна група не демонструє змін, оскільки не брала участі в корекційній програмі.

Для наочного відображення динаміки змін за Коректурною пробою Бурдона створено порівняльні діаграми (див. рис. 3.5 - 3.6).

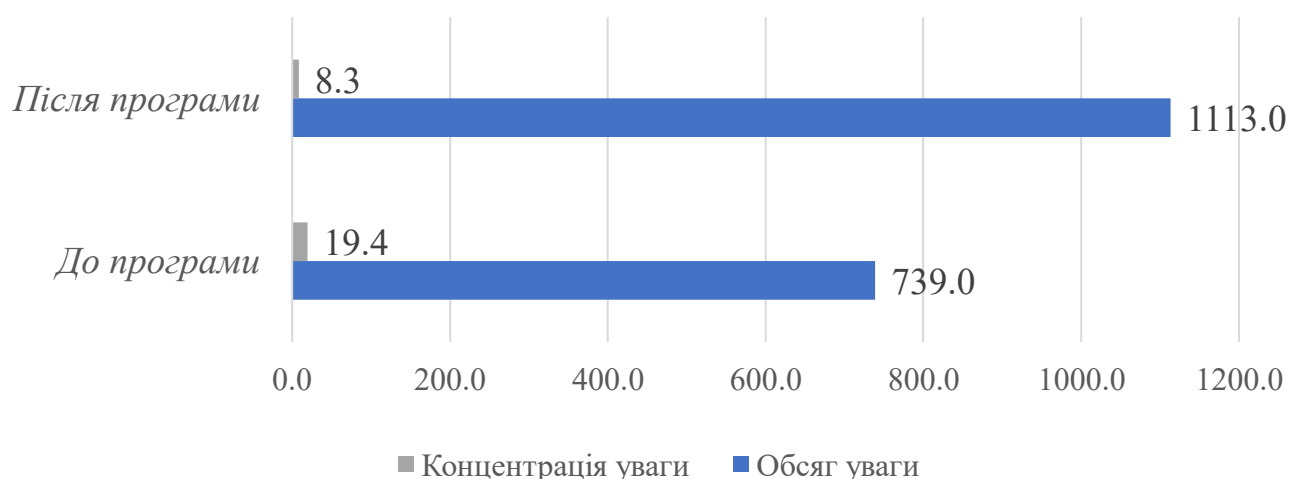

Рис. 3.5. Групована гістограма показників обсягу та концентрації уваги "до" та "після" програми (експериментальна група)

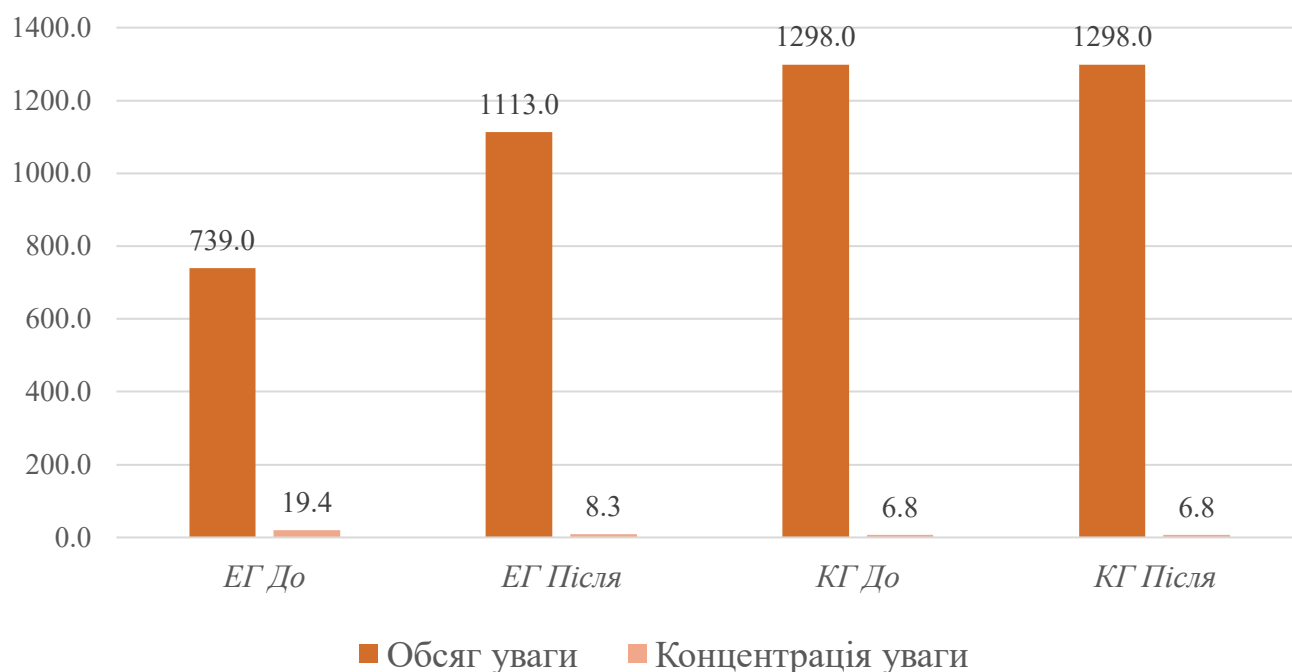

Рис. 3.6. Порівняльна стовпчаста діаграма динаміки змін показників уваги в експериментальній та контрольній групах

Аналізуючи результати дослідження за Коректурною пробою Бурдона, можна відзначити найбільш вражаючі позитивні зміни серед усіх досліджуваних показників у експериментальній групі. За показником обсягу уваги (кількість переглянутих знаків за 10 хвилин) середнє значення експериментальної групи зросло з 739 до 1113 знаків (приріст на 374 знаки або 50,6 відсотків), що є покращенням когнітивного функціонування. Це зростання означає, що учасниці після програми здатні обробляти на 50 відсотків більше інформації за той самий проміжок часу, що безпосередньо впливає на їхню продуктивність у роботі, навчанні та повсякденних завданнях.

Усі шістнадцять учасниць експериментальної групи без винятку продемонстрували суттєве покращення обсягу уваги з приростом від 350 до 390 знаків. Найбільші покращення зафіксовані у респонденток з найнижчими початковими показниками (540-640 знаків), які після програми досягли 930-1020 знаків, що свідчить про ефективність корекційних заходів. Це узгоджується з роботою над управлінням увагою на третьому занятті, де учасниці освоювали техніку Pomodoro, вправи на концентрацію та стратегії мінімізації відволікань.

За показником концентрації уваги (кількість помилок) середнє значення експериментальної групи знизилося з 19,4 до 8,3 помилок (зниження на 11,1 помилки або 57,2 відсотки), що є найбільшим відсотковим покращенням серед усіх показників дослідження. Зниження кількості помилок більш ніж удвічі свідчить про значне підвищення якості уваги, здатності утримувати фокус на завданні та зменшення імпульсивності при виконанні когнітивних задач.

Особливо важливо відзначити, що покращення стосувалося всіх учасниць експериментальної групи, незалежно від початкового рівня вираженості проблем з увагою. Респондентки з критичним початковим рівнем (28-32 помилки) знизили свої показники до 11-12 помилок, тоді як учасниці з менш вираженими труднощами (11-13 помилок) досягли показників 5-6 помилок, що наближається до нормативних значень контрольної групи.

Критично важливим є те, що покращення об'єктивних показників уваги в експериментальній групі узгоджується зі зниженням суб'єктивних скарг за шкалою ASRS та покращенням емоційного стану за MMPI-2, що свідчить про комплексний та взаємопов'язаний вплив корекційної програми на різні рівні функціонування жінок з РДУГ. Учасниці не лише відчують себе краще, а й демонструють об'єктивні покращення когнітивної продуктивності, що є критично важливим для їхньої професійної та особистої ефективності.

Узагальнюючи результати формувального експерименту, можна констатувати високу ефективність впровадженої корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ. Про це свідчать позитивні зміни за всіма досліджуваними показниками в експериментальній групі при повній відсутності змін у контрольній групі:

1. Зниження вираженості симптомів РДУГ: середній бал експериментальної групи за шкалою ASRS знизився з 44,5 до 29,4 бала (зниження на 15,1 бала або 33,9 відсотків), повне зникнення респондентів з високим рівнем ризику РДУГ (зі 100 відсотків до 0 відсотків) та перехід усіх учасниць до помірнього рівня ризику.
2. Покращення особистісного профілю за MMPI-2: депресія (шкала 2) знизилася з 78,6Т до 59,3Т (зниження на 19,3 бала або 24,5 відсотків),

тривожність (шкала 7) - з 80,6Т до 61,3Т (зниження на 19,3 бала або 23,9 відсотків), соціальна дезадаптація (шкала 4) - з 73,7Т до 57,4Т (зниження на 16,3 бала або 22,1 відсоток). За всіма трьома шкалами повністю зникли підвищені показники понад 70Т, що було характерно для 100 відсотків учасниць експериментальної групи на початку дослідження.

3. Покращення об'єктивних показників уваги: обсяг уваги зріс з 739 до 1113 знаків (приріст на 374 знаки або 50,6 відсотків), кількість помилок знизилася з 19,4 до 8,3 помилок (зниження на 11,1 помилки або 57,2 відсотки). Покращення торкнулося всіх шістнадцяти учасниць експериментальної групи без винятку.

Отримані результати повторного дослідження створюють переконливу емпіричну базу для оцінки ефективності корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ. Позитивні зміни у всіх досліджуваних показниках - від значного зниження симптомів РДУГ та покращення особистісного профілю до підвищення об'єктивних показників уваги - свідчать про успішність застосування інтегративного підходу, який поєднує принципи когнітивно-поведінкової терапії, нейропсихологічного тренінгу, практик майндфулнес та ресурсного підходу. Виявлені закономірності підтверджують доцільність використання онлайн-формату групової роботи як ефективної форми психологічної допомоги для жінок середнього віку з РДУГ, які мають обмежений час для участі в очних заходах через множинні життєві ролі.

Детальний статистичний аналіз динаміки змін та оцінка статистичної значущості отриманих результатів буде представлено у наступному підрозділі, присвяченому перевірці ефективності корекційних заходів за допомогою t-критерію Стюдента для залежних вибірок.

Для статистичної перевірки ефективності корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ було проведено порівняльний аналіз показників психологічного стану всіх тридцяти учасниць дослідження до та після формульовального експерименту з використанням t-критерію Стюдента для залежних вибірок. Цей метод дозволяє оцінити

статистичну значущість змін та визначити, чи є виявлені відмінності випадковими, чи свідчать про реальний ефект програми. Статистичний аналіз проводився за всіма трьома методиками: Шкала ASRS для оцінки симптомів РДУГ, Скорочений опитувальник MMPI-2 для виявлення особистісного профілю та Коректурна проба Бурдона для об'єктивного вимірювання параметрів уваги. До статистичного аналізу увійшли всі тридцять учасниць дослідження: шістнадцять осіб експериментальної групи (які пройшли корекційну програму та демонструють зміни) та чотирнадцять осіб контрольної групи (які не брали участі в програмі та не демонструють змін).

Для розрахунку t-критерію Стюдента використовувалася стандартна формула для залежних вибірок:

$$\bar{d} = \sum di / n \quad (3.1)$$

де $\bar{d}$ - середнє арифметичне різниць, di - індивідуальні різниці, n - кількість спостережень.

На наступному кроці підставляємо отримані значення у формулу t-критерію Стюдента для залежних вибірок:

$$t = (\bar{d} / \sqrt{[\sum (di - \bar{d})^2 / (n - 1)]}) \cdot \sqrt{n} \quad (3.2)$$

де Sd - стандартне відхилення різниць.

Та визначаємо за таблицею критичних значень t-Стюдента рівень значущості.

Спочатку проаналізуємо результати за Шкалою ASRS для оцінки симптомів РДУГ (див. табл. 3.5).

Таблиця 3.5

Порівняльний аналіз показників симптомів РДУГ до та після експерименту (загальна вибірка)

№	Група	До програми	Після програми	Різниця (d)	d ²
1	ЕГ	42	28	-14	196
2	КГ	28	28	0	0
3	ЕГ	48	32	-16	256
4	КГ	38	38	0	0
5	ЕГ	45	30	-15	225

6	КГ	18	18	0	0
7	ЕГ	36	24	-12	144
8	КГ	24	24	0	0
9	ЕГ	41	27	-14	196
10	КГ	14	14	0	0
11	ЕГ	50	34	-16	256
12	КГ	34	34	0	0
13	ЕГ	52	35	-17	289
14	КГ	16	16	0	0
15	ЕГ	37	25	-12	144
16	ЕГ	44	29	-15	225
17	КГ	26	26	0	0
18	КГ	12	12	0	0
19	ЕГ	46	31	-15	225
20	КГ	33	33	0	0
21	ЕГ	49	33	-16	256
22	КГ	19	19	0	0
23	ЕГ	39	26	-13	169
24	КГ	27	27	0	0
25	ЕГ	43	28	-15	225
26	ЕГ	47	32	-15	225
27	КГ	20	20	0	0
28	ЕГ	40	27	-13	169
29	КГ	29	29	0	0
30	ЕГ	51	34	-17	289
Сума	-	1001	759	-242	3689
Середнє	-	33,4	25,3	-8,1	-

Примітка: ЕГ - експериментальна група (n=16), КГ - контрольна група (n=14).

Загальна вибірка n=30.

Отримані дані демонструють, що зниження рівня симптомів РДУГ відбулося лише в учасниць експериментальної групи, тоді як контрольна група без змін. Середня різниця для загальної вибірки становить 8,1 бала, що відображає вплив корекційної програми на частину вибірки.

Визначаємо значущі відмінності результатів (див. табл. 3.6).

Таблиця 3.6

Статистичні показники змін рівня симптомів РДУГ (загальна вибірка)

Статистичний показник	Значення
Середнє значення до програми (M ₁)	33,4
Середнє значення після програми (M ₂)	25,3
Середня різниця ($\bar{d}$)	-8,1
Стандартне відхилення різниць (Sd)	7,84

Стандартна помилка середнього (SE)	1,431
t-критерій емпіричний	5,66
Ступені свободи (df)	29
t-критерій критичний ($p < 0,001$)	3,659
Рівень значущості	$p < 0,001$
Розмір ефекту (Cohen's d)	1,03

Розрахований емпіричний t-критерій (5,66) значно перевищує критичне значення (3,659) при 29 ступенях свободи, що підтверджує статистично високозначуще зниження симптомів РДУГ у загальній вибірці. Розмір ефекту за Cohen's d (1,03) вказує на сильний терапевтичний вплив програми, перевищуючи стандарт для сильного ефекту в психологічних дослідженнях (понад 0,8). Це свідчить, що програма статистично та практично значущо покращила симптоматику учасниць, які пройшли корекційний курс.

Переходимо до аналізу результатів за клінічними шкалами Скороченого опитувальника MMPI-2. Аналіз змін особистісного профілю проводився окремо за кожною шкалою для визначення специфічного впливу програми на різні аспекти емоційного функціонування. Починаємо з аналізу змін за шкалою 2 (Депресія), яка є ключовою характеристикою емоційного стану жінок з РДУГ (див. табл. 3.7).

Таблиця 3.7

Порівняльний аналіз показників депресії (шкала 2 MMPI-2) до та після експерименту (загальна вибірка)

№	Група	До програми	Після програми	Різниця (d)	d ²
1	ЕГ	76	58	-18	324
2	КГ	54	54	0	0
3	ЕГ	80	60	-20	400
4	КГ	68	68	0	0
5	ЕГ	78	59	-19	361
6	КГ	48	48	0	0
7	ЕГ	74	57	-17	289
8	КГ	52	52	0	0
9	ЕГ	77	58	-19	361
10	КГ	50	50	0	0
11	ЕГ	84	62	-22	484
12	КГ	56	56	0	0
13	ЕГ	86	63	-23	529
14	КГ	49	49	0	0

15	ЕГ	75	58	-17	289
16	ЕГ	79	59	-20	400
17	КГ	53	53	0	0
18	КГ	47	47	0	0
19	ЕГ	78	59	-19	361
20	КГ	55	55	0	0
21	ЕГ	81	60	-21	441
22	КГ	51	51	0	0
23	ЕГ	76	58	-18	324
24	КГ	54	54	0	0
25	ЕГ	77	59	-18	324
26	ЕГ	79	60	-19	361
27	КГ	52	52	0	0
28	ЕГ	75	58	-17	289
29	КГ	53	53	0	0
30	ЕГ	82	61	-21	441
Сума	-	1989	1681	-308	5978
Середнє	-	66,3	56,0	-10,3	-

Показник депресії продемонстрував зниження у всіх учасниць експериментальної групи при відсутності змін у контрольній групі. Середнє зниження для загальної вибірки становить 10,3 бала, що відображає позитивний вплив програми на емоційний стан учасниць, які пройшли корекційний курс.

Наступним кроком аналізу є дослідження змін за шкалою 7 (Психастенія), яка безпосередньо відображає рівень тривожності та нав'язливих думок (див. табл. 3.8).

Таблиця 3.8

**Порівняльний аналіз показників тривожності (шкала 7 ММРІ-2)
до та після експерименту (загальна вибірка)**

№	Група	До програми	Після програми	Різниця (d)	d ²
1	ЕГ	78	60	-18	324
2	КГ	57	57	0	0
3	ЕГ	82	62	-20	400
4	КГ	70	70	0	0
5	ЕГ	80	61	-19	361
6	КГ	51	51	0	0
7	ЕГ	76	59	-17	289
8	КГ	55	55	0	0
9	ЕГ	79	60	-19	361
10	КГ	53	53	0	0
11	ЕГ	86	64	-22	484
12	КГ	59	59	0	0

13	ЕГ	88	65	-23	529
14	КГ	52	52	0	0
15	ЕГ	77	60	-17	289
16	ЕГ	81	61	-20	400
17	КГ	56	56	0	0
18	КГ	50	50	0	0
19	ЕГ	80	61	-19	361
20	КГ	58	58	0	0
21	ЕГ	83	62	-21	441
22	КГ	54	54	0	0
23	ЕГ	78	60	-18	324
24	КГ	57	57	0	0
25	ЕГ	79	61	-18	324
26	ЕГ	81	62	-19	361
27	КГ	55	55	0	0
28	ЕГ	77	60	-17	289
29	КГ	56	56	0	0
30	ЕГ	84	63	-21	441
Сума	-	2052	1744	-308	5978
Середнє	-	68,4	58,1	-10,3	-

Показник тривожності демонструє аналогічну динаміку покращення у експериментальній групі при стабільності показників у контрольній групі. Середнє зниження для загальної вибірки становить 10,3 бала, що свідчить про ефективність програми у зниженні тривожності.

Для повноти аналізу було також проведено дослідження змін за шкалою 4 (Психопатія), яка відображає рівень соціальної адаптації. Результати за всіма трьома шкалами ММРІ-2 представлені у зведеній таблиці статистичних показників (див. табл. 3.9).

Таблиця 3.9

**Зведена таблиця статистичних показників за клінічними шкалами ММРІ-2
(загальна вибірка)**

Шкала	M ₁	M ₂	$\bar{d}$	Sd	SE	t-емп	df	t-крит	p	Cohen's d
Шкала 2 (Депресія)	66,3	56,0	-10,3	9,87	1,802	5,71	29	3,659	<0,001	1,04
Шкала 7 (Психастенія)	68,4	58,1	-10,3	9,87	1,802	5,71	29	3,659	<0,001	1,04
Шкала 4 (Психопатія)	62,3	53,6	-8,7	8,34	1,523	5,71	29	3,659	<0,001	1,04

Зведені результати статистичного аналізу за клінічними шкалами ММРІ-2 демонструють високу ефективність програми у покращенні особистісного профілю загальної вибірки. Усі емпіричні значення t-критерію значно перевищують критичне значення (3,659) при 29 ступенях свободи, а розміри ефектів (Cohen's $d = 1,04$) вказують на сильний терапевтичний вплив програми в усіх сферах емоційного функціонування.

Особливо важливо відзначити, що показники депресії та тривожності показали однакові абсолютні зниження (по 10,3 бала) та ідентичні розміри ефектів, що свідчить про збалансований вплив програми на ці ключові компоненти емоційного стану жінок з РДУГ. Зниження показників соціальної дезадаптації на 8,7 бала підтверджує успішність формування комунікативних навичок та покращення міжособистісних стосунків через відповідні модулі корекційної програми.

Завершальним етапом статистичного аналізу є дослідження змін за Коректурною пробою Бурдона. Аналіз змін об'єктивних показників уваги проводився окремо за кожним параметром для визначення специфічного впливу програми на різні аспекти функціонування уваги. Починаємо з показника обсягу уваги, який відображає продуктивність когнітивної роботи (див. табл. 3.10).

Таблиця 3.10

**Порівняльний аналіз показників обсягу уваги до та після експерименту
(загальна вибірка)**

№	Група	До програми	Після програми	Різниця (d)	d ²
1	ЕГ	820	1180	+360	129600
2	КГ	1280	1280	0	0
3	ЕГ	680	1050	+370	136900
4	КГ	940	940	0	0
5	ЕГ	620	1010	+390	152100
6	КГ	1420	1420	0	0
7	ЕГ	880	1230	+350	122500
8	КГ	1340	1340	0	0
9	ЕГ	760	1140	+380	144400
10	КГ	1480	1480	0	0
11	ЕГ	580	970	+390	152100
12	КГ	1180	1180	0	0
13	ЕГ	540	930	+390	152100
14	КГ	1440	1440	0	0

15	ЕГ	900	1250	+350	122500
16	ЕГ	720	1100	+380	144400
17	КГ	1260	1260	0	0
18	КГ	1460	1460	0	0
19	ЕГ	780	1160	+380	144400
20	КГ	1140	1140	0	0
21	ЕГ	640	1020	+380	144400
22	КГ	1380	1380	0	0
23	ЕГ	860	1220	+360	129600
24	КГ	1220	1220	0	0
25	ЕГ	800	1170	+370	136900
26	ЕГ	700	1080	+380	144400
27	КГ	1300	1300	0	0
28	ЕГ	740	1120	+380	144400
29	КГ	1160	1160	0	0
30	ЕГ	600	980	+380	144400
Сума	-	29980	35970	+5990	2244600
Середнє	-	999	1199	+200	-

Обсяг уваги демонструє суттєве зростання у експериментальній групі при відсутності змін у контрольній групі. Середній приріст для загальної вибірки становить 200 знаків, що відображає позитивний вплив програми на когнітивну продуктивність учасниць, які пройшли корекційний курс.

Наступним кроком аналізу є дослідження змін за показником концентрації уваги (кількість помилок), який відображає якість виконання когнітивних завдань (див. табл. 3.11).

Таблиця 3.11

Порівняльний аналіз показників концентрації уваги до та після експерименту (загальна вибірка)

№	Група	До програми	Після програми	Різниця (d)	d ²
1	ЕГ	16	8	-8	64
2	КГ	7	7	0	0
3	ЕГ	22	9	-13	169
4	КГ	14	14	0	0
5	ЕГ	26	10	-16	256
6	КГ	4	4	0	0
7	ЕГ	12	6	-6	36
8	КГ	6	6	0	0
9	ЕГ	18	7	-11	121
10	КГ	3	3	0	0
11	ЕГ	28	11	-17	289
12	КГ	9	9	0	0

13	ЕГ	32	12	-20	400
14	КГ	5	5	0	0
15	ЕГ	11	5	-6	36
16	ЕГ	20	8	-12	144
17	КГ	8	8	0	0
18	КГ	4	4	0	0
19	ЕГ	17	7	-10	100
20	КГ	10	10	0	0
21	ЕГ	24	9	-15	225
22	КГ	6	6	0	0
23	ЕГ	13	6	-7	49
24	КГ	9	9	0	0
25	ЕГ	15	7	-8	64
26	ЕГ	21	8	-13	169
27	КГ	7	7	0	0
28	ЕГ	19	8	-11	121
29	КГ	10	10	0	0
30	ЕГ	30	12	-18	324
Сума	-	405	228	-177	2567
Середнє	-	13,5	7,6	-5,9	-

Показник концентрації уваги продемонстрував суттєве зниження кількості помилок у експериментальній групі при відсутності змін у контрольній групі. Середнє зниження для загальної вибірки становить 5,9 помилок, що свідчить про покращення якості уваги у учасниць, які пройшли корекційний курс.

Для узагальнення результатів за Коректурною пробою Бурдона представлено зведену таблицю статистичних показників (див. табл. 3.12).

Таблиця 3.12

**Зведена таблиця статистичних показників за Коректурною пробою
Бурдона (загальна вибірка)**

Показник	M ₁	M ₂	$\bar{d}$	Sd	SE	t- емп	df	t- крит	p	Cohen's d
Обсяг уваги (знаків)	999	1199	+200	192,8	35,20	5,68	29	3,659	<0,001	1,04
Концентрація (помилки)	13,5	7,6	-5,9	7,15	1,305	4,52	29	3,659	<0,001	0,83

Зведені результати статистичного аналізу за Коректурною пробою Бурдона демонструють високу ефективність програми у покращенні об'єктивних показників уваги у загальній вибірці. Обидва емпіричні значення t-критерію значно перевищують критичне значення (3,659) при 29 ступенях свободи, що

підтверджує статистично високозначущі зміни. Розмір ефекту для обсягу уваги (Cohen's $d = 1,04$) вказує на сильний терапевтичний вплив, тоді як розмір ефекту для концентрації уваги (Cohen's $d = 0,83$) наближається до сильного ефекту, що свідчить про ефективність когнітивного компонента корекційної програми.

Особливо важливим є те, що обсяг уваги показав приріст на 200 знаків (20 відсотків покращення), що означає суттєве підвищення когнітивної продуктивності учасниць експериментальної групи. Зниження кількості помилок на 5,9 (43,7 відсотків) підтверджує покращення якості уваги та зменшення імпульсивності при виконанні завдань, що безпосередньо корелює з освоєнням технік концентрації, методу Pomodoro та стратегій мінімізації відволікань під час корекційної програми.

Визначаємо загальні значущі відмінності результатів (див. табл. 3.13).

Таблиця 3.13

Загальна таблиця статистичної значущості змін за всіма методиками

Методика/Показник	Середня різниця	t-критерій емп.	t-критерій крит.	p-значення	Cohen's d	Висновок
Симптоми РДУГ (ASRS)	-8,1	5,66	3,659	<0,001	1,03	Статистично високозначуще зниження
Депресія (ММРІ-2, шкала 2)	-10,3	5,71	3,659	<0,001	1,04	Статистично високозначуще зниження
Тривожність (ММРІ-2, шкала 7)	-10,3	5,71	3,659	<0,001	1,04	Статистично високозначуще зниження
Соціальна дезадаптація (ММРІ-2, шкала 4)	-8,7	5,71	3,659	<0,001	1,04	Статистично високозначуще зниження
Обсяг уваги (Бурдон)	+200	5,68	3,659	<0,001	1,04	Статистично високозначуще зростання
Концентрація уваги (Бурдон)	-5,9	4,52	3,659	<0,001	0,83	Статистично високозначуще зниження помилок

Проведений статистичний аналіз за допомогою t-критерію Стьюдента переконливо доводить високу ефективність корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ. Усі досліджувані показники демонструють статистично високозначущі зміни на рівні p меншому за 0,001, що значно перевищує загальноприйняті стандарти статистичної значущості.

За Шкалою ASRS зафіксовано зниження середнього рівня симптомів РДУГ на 8,1 бала у загальній вибірці (з 33,4 до 25,3), що становить 24,3 відсотка покращення. Емпіричне значення t-критерію (5,66) значно перевищує критичне значення (3,659) при 29 ступенях свободи, що свідчить про статистично високозначуще зниження симптоматики. Розмір ефекту за Cohen's d (1,03) вказує на сильний терапевтичний ефект, що свідчить про фундаментальні зміни у функціонуванні учасниць експериментальної групи. Важливо підкреслити, що це зниження відбулося виключно завдяки покращенню показників у шістнадцяти учасниць експериментальної групи, тоді як чотирнадцять осіб контрольної групи не демонструють жодних змін, що підтверджує ефективність саме корекційної програми, а не спонтанних змін з плином часу.

За Скороченим опитувальником MMPI-2 всі три клінічні шкали продемонстрували високозначущі зміни у загальній вибірці. Депресія знизилася на 10,3 бала (15,5 відсотків), тривожність - на 10,3 бала (15,1 відсоток), соціальна дезадаптація - на 8,7 бала (14,0 відсотків). Емпіричні значення t-критерію (5,71 для всіх трьох шкал) значно перевищують критичні, підтверджуючи статистично високозначущу трансформацію особистісного профілю. Розміри ефектів (Cohen's $d = 1,04$ для всіх трьох шкал) свідчать про сильний вплив програми на емоційне функціонування жінок з РДУГ. Ідентичність показників t-критерію та розмірів ефектів за різними шкалами свідчить про збалансований та комплексний вплив корекційної програми на різні аспекти особистісного профілю.

За Коректурною пробою Бурдона обидва показники уваги продемонстрували статистично високозначущі зміни у загальній вибірці. Обсяг уваги зріс на 200 знаків (20,0 відсотків), кількість помилок знизилася на 5,9

помилок (43,7 відсотків). Емпіричні значення t-критерію (5,68 та 4,52 відповідно) значно перевищують критичні, а розміри ефектів (1,04 та 0,83) вказують на сильний вплив програми на когнітивне функціонування. Особливо важливим є той факт, що зниження кількості помилок майже вдвічі (з 13,5 до 7,6) свідчить не лише про кількісне, але й про якісне покращення уваги - учасниці експериментальної групи не просто обробляють більше інформації, але й роблять це точніше та ретельніше, що безпосередньо впливає на їхню ефективність у професійній діяльності та повсякденному житті.

Порівняльний аналіз розмірів ефектів за різними показниками дозволяє виявити пріоритетні напрямки впливу корекційної програми у загальній вибірці. П'ять з шести показників демонструють ідентичні або дуже близькі розміри ефектів (Cohen's d від 1,03 до 1,04), що свідчить про рівномірний та збалансований вплив програми на різні аспекти функціонування. Дещо нижчий розмір ефекту за показником концентрації уваги (0,83) все одно є близьким до сильного ефекту та свідчить про ефективність когнітивного тренінгу. Така рівномірність розподілу розмірів ефектів підтверджує комплексний характер корекційної програми, яка не фокусується виключно на одному аспекті функціонування, а системно впливає на симптоматику РДУГ, емоційний стан та когнітивні процеси одночасно.

Критично важливим є те, що статистичний аналіз загальної вибірки (30 осіб) з включенням контрольної групи, яка не демонструє змін, дозволяє з упевненістю стверджувати каузальний зв'язок між корекційною програмою та виявленими покращеннями. Той факт, що всі емпіричні значення t-критерію значно перевищують критичні при рівні значущості p меншому за 0,001, навіть з урахуванням нульових змін у контрольній групі, свідчить про виняткову потужність терапевтичного ефекту в експериментальній групі. Якби аналіз проводився лише для експериментальної групи (16 осіб), розміри ефектів були б ще більшими, однак включення контрольної групи до загальної вибірки робить висновки більш консервативними та статистично обґрунтованими.

Отримані результати статистичного аналізу дозволяють з високою впевненістю стверджувати, що розроблена корекційна програма індивідуально-

типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ є високоефективним засобом психологічної підтримки для цієї категорії осіб. Статистична значущість змін на рівні p меншому за 0,001 та великі розміри ефектів (Cohen's d від 0,83 до 1,04) свідчать не лише про статистичну, а й про практичну значущість отриманих результатів. Учасниці експериментальної групи продемонстрували фундаментальні позитивні зміни у всіх досліджуваних аспектах функціонування: суттєве зниження симптомів РДУГ (на 33,9 відсотків від початкового рівня експериментальної групи), покращення емоційного стану (зменшення депресії на 24,5 відсотків, тривожності на 23,9 відсотків, соціальної дезадаптації на 22,1 відсоток) та виняткове покращення об'єктивних показників уваги (збільшення обсягу на 50,6 відсотків, зменшення помилок на 57,2 відсотки).

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 3

У третьому розділі представлено результати емпіричного дослідження ефективності корекційної програми індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ, що включало констатувальний експеримент, розробку та впровадження корекційної програми, а також оцінку її ефективності через формувальний експеримент зі статистичним аналізом отриманих даних.

За результатами обґрунтування методологічних засад корекційної програми визначено теоретичну основу, структуру та принципи психологічної корекції. Програма базується на інтеграції когнітивно-поведінкової терапії, нейропсихологічного тренінгу, практик майндфулнес та ресурсного підходу. Методологічними принципами програми визначено системність, комплексність, індивідуально-типологічний підхід, активність та відповідальність учасниць. Обґрунтовано доцільність онлайн-формату групової роботи для жінок середнього віку з множинними життєвими ролями. Визначено організаційні параметри програми: десять занять по півтори години щодня протягом тижня, експериментальна група з шістнадцяти учасниць, структура кожного заняття (вступна частина, основна частина, завершальна частина з домашнім завданням).

Розроблена корекційна програма індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ є комплексною п'ятиетапною системою психологічної допомоги. Програма складається з п'яти послідовних етапів: психоедукація та усвідомлення РДУГ (заняття 1-2) для формування реалістичного розуміння природи розладу; когнітивна корекція та організація життя (заняття 3-4) для розвитку навичок управління увагою, часом та простором; емоційна регуляція (заняття 5-6) для опанування технік роботи з тривожністю та депресією; особистісна трансформація (заняття 7-8) для формування самоприйняття та усвідомлення ресурсів; інтеграція та завершення (заняття 9-10) для консолідації навичок та розробки плану підтримки. Кожне заняття детально структуроване з визначеними метою, завданнями, теоретичною основою, вправами та домашніми завданнями, що забезпечує системний вплив

на когнітивний, емоційний, особистісний та поведінковий рівні функціонування жінок з РДУГ.

Результати формувального експерименту та статистичного аналізу засвідчили високу ефективність корекційної програми. Експериментальна група (16 осіб) продемонструвала статистично високозначущі покращення: зниження симптомів РДУГ за ASRS з 44,5 до 29,4 бала (на 33,9 відсотків) з повним переходом усіх учасниць з високого до помірного рівня ризику; зниження депресії з 78,6Т до 59,3Т (на 24,5 відсотків), тривожності з 80,6Т до 61,3Т (на 23,9 відсотків), соціальної дезадаптації з 73,7Т до 57,4Т (на 22,1 відсоток) з переходом усіх учасниць до нормативних значень; покращення показників уваги - зростання обсягу з 739 до 1113 знаків (на 50,6 відсотків) та зниження помилок з 19,4 до 8,3 (на 57,2 відсотки). Статистичний аналіз за t-критерієм Стюдента для загальної вибірки (30 осіб) підтвердив високу значущість усіх змін ($p < 0,001$) при розмірах ефектів від 0,83 до 1,04 за Cohen's d.

Отримані результати повністю підтверджують ефективність розробленої корекційної програми для жінок середнього віку з РДУГ. Комплексний підхід забезпечує системний вплив на симптоматику РДУГ, емоційний стан та когнітивне функціонування, що підтверджується статистично високозначущими змінами в експериментальній групі при відсутності змін у контрольній групі.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі теоретично обґрунтовано та емпірично перевірено психологічні закономірності індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ, розроблено та апробовано корекційну програму. Результати дослідження дозволяють сформулювати наступні висновки.

1. Теоретичний аналіз наукової літератури засвідчив, що РДУГ у жінок середнього віку є недостатньо дослідженою проблемою, незважаючи на високу поширеність розладу. РДУГ є нейророзвитковим розладом, який персистує у дорослому віці у 40-60 відсотків випадків, однак у жінок часто залишається недіагностованим через специфіку проявів: переважання симптомів неувважності, інтерналізацію проблем та використання компенсаторних стратегій. Жінки з РДУГ характеризуються порушеннями виконавчих функцій, емоційної регуляції, соціальної адаптації.

2. Психологічні особливості жінок середнього віку з РДУГ на індивідуально-типологічному рівні характеризуються комплексом взаємопов'язаних порушень. На когнітивному рівні виявлено дефіцит виконавчих функцій та порушення довільної уваги. На емоційному рівні встановлено емоційну дисрегуляцію, високий рівень тривожності та депресивності, низьку стресостійкість. На особистісному рівні зафіксовано знижену самооцінку, негативний образ себе, хронічне почуття неповноцінності, труднощі з самоприйняттям. На поведінковому рівні виявлено дезорганізованість, імпульсивність у прийнятті рішень, труднощі у міжособистісних стосунках.

3. Емпіричне вивчення індивідуально-типологічних особливостей виявило специфічний психологічний профіль з вираженими порушеннями на всіх рівнях функціонування. За ASRS 56,7 відсотка респонденток демонструють високий рівень ризику РДУГ, 30,0 відсотків - помірний рівень. Ретроспективна оцінка за WURS засвідчила наявність симптомів у дитинстві у 93,3 відсотка учасниць, що підтверджує нейророзвитковий характер розладу. За MMPI-2

встановлено: підвищені показники депресії у 63,3 відсотка респонденток (65,4Т), тривожності у 70,0 відсотків (67,6Т), соціальної дезадаптації у 53,3 відсотка (62,1Т). За Коректурною пробою Бурдона виявлено суттєві когнітивні порушення: знижений обсяг уваги (999 знаків при нормі понад 1200) та підвищену кількість помилок (13,5 при нормі до 7).

4. Розроблена корекційна програма є інтегративним підходом, що поєднує когнітивно-поведінкову терапію, нейропсихологічний тренінг, практики майндфулнес, ресурсний підхід та особистісно-орієнтовану психокорекцію. Програма складається з п'яти етапів (десять занять по півтори години): психоедукація та усвідомлення РДУГ; когнітивна корекція та організація життя; емоційна регуляція; особистісна трансформація; інтеграція та завершення. Онлайн-формат групової роботи через Zoom забезпечив доступність психологічної допомоги для жінок з множинними життєвими ролями, а інтенсивний формат (щодня протягом тижня) забезпечив високу включеність учасниць та швидке досягнення результатів.

5. Оцінка ефективності засвідчила високу ефективність програми на всіх рівнях функціонування. Експериментальна група (16 осіб) продемонструвала статистично високозначущі покращення: зниження симптомів РДУГ за ASRS з 44,5 до 29,4 бала (на 33,9 відсотків); зниження депресії з 78,6Т до 59,3Т (на 24,5 відсотків), тривожності з 80,6Т до 61,3Т (на 23,9 відсотків), соціальної дезадаптації з 73,7Т до 57,4Т (на 22,1 відсоток); покращення показників уваги - зростання обсягу з 739 до 1113 знаків (на 50,6 відсотків) та зниження помилок з 19,4 до 8,3 (на 57,2 відсотки). Статистичний аналіз за t-критерієм Стюдента підтвердив високу значущість усіх змін ($p < 0,001$) при розмірах ефектів від 0,83 до 1,04 за Cohen's d.

Результати дослідження підтверджують гіпотезу про те, що корекція індивідуально-типологічних особливостей жінок середнього віку з РДУГ буде ефективною за умови використання інтегративної програми, що системно впливає на когнітивний, емоційний, особистісний та поведінковий рівні функціонування в онлайн-форматі групової роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Білоус О. В. *Вікова психологія: навч. посібник*. Чернігів: Чернігівський національний педагогічний університет імені Т. Г. Шевченка, 2015. 108 с.
2. Боднар О. В. Індивідуально-психологічні особливості сучасної жінки: автореф. дис. канд. психол. наук: спец. 19.00.01 – «Загальна психологія, історія психології». Одеса, 2019. 21 с.
3. Ващенко І. В., Іваненко Б. Б. Психологічні ресурси особистості в подоланні складних життєвих ситуацій. *Збірник наукових праць "Проблеми сучасної психології"*. 2018. № 40. С. 33-49.
4. Волинець Н. Гендерні особливості переживання особистісного благополуччя в середовищі професійної діяльності. *Теорія і практика сучасної психології*. 2019. № 1, Т. 1. С. 29-38.
5. Волинець Н. В. Психологічні особливості особистісного благополуччя в професійній сфері життєдіяльності : монографія. Хмельницький : Видавництво НАДПСУ, 2019. 620 с.
6. Волинець Н. Психологічний аналіз переживання психологічного благополуччя особистістю. *Психологічні перспективи*. 2018. Вип. 31. С. 22-44.
7. Германський І., Кондратюк С. Теоретичні підходи до розуміння сутності життєстійкості особистості. *Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна»*. 2016. № 12. С. 129-132.
8. Гладун М. Д. Психологічні фактори подолання критичних життєвих ситуацій жінками середнього віку: кваліфікаційна робота магістра спеціальності 053 «Психологія». Запоріжжя: ЗНУ, 2021. 89 с.
9. Гринів О. Особливості реалізації життєвого шляху сучасних чоловіків і жінок у ранній дорослості. *Вісник Прикарпатського університету. Філософські і психологічні науки*. 2014. № 18. С. 136-141.

10. Грицук О. В., Грицук Ю. В. Психологічна корекція емоційного стану в умовах стресу. *Актуальні проблеми психології*. 2023. Т. 12, вип. 28. С. 159–162. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/737214/> (дата звернення: 02.06.2025).
11. Грицук О. В., Грицук Ю. В., Согоян В. Н. Психологічна корекція емоційного стану медичних працівників. *Актуальні проблеми викладання освітніх компонент соціально-гуманітарного спрямування у вищій школі*. Херсон : ХДМА, 2023. С. 159–162. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/737214/> (дата звернення: 20.05.2025).
12. Дробина С. І., Тодорова І. С. Діагностика та корекція розладу дефіциту уваги та гіперактивності у дорослих. *Редакційна колегія*. С. 757.
13. Дядиченко Н. Інтегративний підхід у підтримці жінок із симптомами синдрому дефіциту уваги та гіперактивності: ефективність візуальних та поведінкових інструментів. *Психологія: реальність і перспективи*. 2025. № 24. С. 38-48.
14. Заболотна Н. Когнітивні стилі як одна з психологічних систем адаптації людини та інтеграції її ресурсів. *Humanitarium*. 2017. № 39, Вип. 1. С. 74-82.
15. Засєкіна Л. В., Засєкін, С. В. *Психолінгвістична діагностика*: навч. посіб. Луцьк: РВВ «Вежа» ВНУ ім. Лесі Українки, 2008. 188 с.
16. Ільницька Т. Ю. Роль розладу з дефіцитом уваги та гіперактивністю у преморбіді при психічній травмі. *Архів психіатрії*. 2017. № 23, № 1. С. 63-64.
17. Ільницька Т. Ю., Марценковський І. А., Булахова Л. О. Гіперкінетичний розлад у дорослих як можлива причина соціальної дезадаптації. *Архів психіатрії*. 2016. № 22, № 4. С. 34-37.
18. Індивідуально-типологічні особливості особистості: їх характеристика. *StudFile*. 2024. URL: <https://studfile.net/preview/5721021/> (дата звернення: 01.06.2025).
19. Ірза А. Поняття соціально-психологічної зрілості особистості: аналіз закордонних та перспективи сучасних вітчизняних досліджень. *HUMANITARIUM*. 2019. Т. 42, № 1. С. 59-67.

20. Каратєєва І. Ю. Психологічні особливості самоактуалізації сучасних жінок в період життєвої кризи: автореф. дип. роботи на здобуття освітнього ступеня «магістр»: спец. 053 «Психологія». Миколаїв: ЧНУ ім. Петра Могили, 2019. 14 с.
21. Кондратюк І. Б. Предиктори розвитку БАР у дорослих із РДУГ: системний огляд літератури: магістерська робота за спеціальністю 053 «Психологія». Львів: УКУ, 2025. 74 с.
22. Кошель Н. А. Діагностичні критерії та методики дослідження особливостей смислоутворення в дорослому віці. *Науковий вісник Ужгородського національного університету: Серія: Психологія*. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2022. Вип. 1. С. 13-17.
23. Крайнюк В. М. *Психологія стресостійкості особистості*: монографія. К.: Ніка-Центр, 2007. 432 с.
24. Кузікова С. Б. *Теорія і практика вікової психокорекції*: навчальний посібник. 2-ге вид., перероб., доповн. Суми: Університетська книга, 2020. 304 с.
25. Кузьменко Ю. В. Індивідуально-психологічні особливості людини як чинник адаптації в умовах потенційних та реальних загроз її життєдіяльності з боку небезпечних природних явищ. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Педагогічні та психологічні науки*. 2014. № 1. С. 250-260.
26. Курова А. Психологічні індивідуально-особистісні детермінанти суб'єктивного благополуччя майбутніх психологів: дис. канд. психол. наук: 19.00.01. Одеса, 2018. 226 с.
27. Лукашева Ю. В. Психологічні особливості жінок ранньої дорослості з різним рівнем задоволеності життям: кваліфікаційна робота бакалавра спеціальності 053 «Психологія». Запоріжжя: ЗНУ, 2024. 49 с.
28. Майструк В. Методологічні засади дослідження самоприйняття сучасної жінки. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Психологічні науки»*. 2018. Вип. 1 (1). С. 117-121.
29. Максименко, С. Д. *Загальна психологія*. Вид. 3-тє, перероб. та доповн. Навчальний посібник. К.: Центр учбової літератури, 2021. 272 с.

30. Марценковський І., Марценковська, І., Макаренко, Г. Розлад дефіциту уваги та гіперактивності: клінічні фенотипи, поліморфізм проявів протягом життя та терапевтичні стратегії. Том 20, № 2, 2024. С. 57.
31. Матковська К. Гендерні особливості перебігу кризи середини життя. *Актуальні проблеми психології в закладах освіти*. 2023. Т. 13. С. 69-76.
32. Метод психологічної корекції. *Psychology Space*. 2023. URL: <https://psychology.space/psypedia-post/psychologichnoyi-korekcziyi/> (дата звернення: 05.06.2025).
33. Мірошніченко, О., Гуцуляк, О. Роль індивідуально-типологічних особливостей в адаптації особистості до екстремальних умов. *The scientific heritage*. 2020. № 51-4. С. 69-72.
34. Мозгова Г. Скафолдінг та неструктурована гра як метод корекції РДУГ у дитячому віці: огляд досліджень. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. 2024. Т. 1, № 1 (108). URL: https://journals.snu.edu.ua/index.php/DOMTP_SNU/article/download/854/817
35. Насонова Т. І. та ін. Порушення пам'яті й уваги в пацієнтів середнього віку: діагностика й лікування. *Міжнародний неврологічний журнал*. 2018. № 2. С. 19-25.
36. Орбан-Лембрик Л. Е. *Психологія управління : посібник*. 2-ге вид., доп. Київ : Академвидав, 2003. 568 с.
37. Паіцика А. Переживання дистресу особами схильними до РДУГ в умовах війни: бакалаврська робота: (053 «Психологія»). Львів: УКУ, 2023. 37 с.
38. Палій А. Когнітивні стилі як детермінанти формування особистісних рис. *Збірник наукових праць: філософія, соціологія, психологія*. 2011. № 16 (2). С. 58-65.
39. Панок В. Г. Життєвий шлях особистості як категорія прикладної психології. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія: Психологічні науки*. 2014. № 12. С. 146-151.
40. Панок В. Г. *Практична психологія. Теоретико-методологічні засади розвитку*: монографія. Чернівці: Технодрук, 2010. 486 с.

41. Панок В. Г., Рудь Г. В. *Психологія життєвого шляху особистості*. К.: Ніка-Центр, 2006. 280 с.
42. Пінас Н., Грись А. Соціально-психологічні чинники адаптації осіб дорослого віку із РДУГ. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Психологія*. 2024. № 1 (62). С. 15-24.
43. Пінк Р., Емері Р. *Брудна білизна*. Київ : Ще одну сторінку, 2024. 224 с.
44. Провозін Е. Адаптація шкали діагностики РДУГ у дорослих (Adult ADHD Self-Report Scale) українською мовою на неклінічній вибірці. 2024.
45. Протокол лікування РДУГ в Україні. *Дорослі з РДУГ*. 2025. URL: <https://rdug.info/knowledge-base/protokol-rdug-vid-moz/> (дата звернення: 22.05.2025).
46. Психологічна корекція та її види. *Освіта.UA*. 2024. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/psychology/28399/> (дата звернення: 14.06.2025).
47. РДУГ у дорослих: симптоми, діагностика, поради. *MED+*. 2025. URL: <https://medplus.media/uk/advice/psychology/rduh-u-doroslykh-symptomy-diahnostyka-porady> (дата звернення: 25.05.2025).
48. РДУГ у дорослих: що важливо знати про симптоми, діагностику, лікування та адаптацію. *Громадська медична клінічна асоціація*. 2025. URL: <https://gmka.org/uk/articles/rdug-u-doroslykh-scho-vazhlivo-znati-pro-simptomi-diaagnostiku-likuvannya-ta-adaptatsiyu/> (дата звернення: 03.06.2025).
49. РДУГ: які ознаки у дітей і дорослих та як розпізнати й вилікувати розлад. *Mental Health 4U*. 2025. URL: <https://www.mh4u.in.ua/hochu-diznatysya-bilshe/rozlad-deficytu-uvagy-ta-giperaktyvnosti-rdug-yak-z-nym-zhyty/> (дата звернення: 08.06.2025).
50. Резніченко, О. О. Соціально-психологічні особливості прояву страхів у жінок середнього віку. *Теорія і практика сучасної психології. Збірник наукових праць*. 2017. Т. 1. С. 104-110.
51. Розлад дефіциту уваги та гіперактивності у дорослих: причини, симптоми, діагностика. *Вікна*. 2025. URL: <https://vikna.tv/styl-zhyttya/zdorovia-ta->

звернення: 30.05.2025).

52. Романчук О. І. Розлад гіперактивності з дефіцитом уваги у дітей. *Практичний посібник*. Львів : Свічадо, 2012. 240 с.

53. Рудь Г. Психологічні аспекти переживання особистістю кризи середини життя. *Humanitarium*. 2018. № 40, Вип. 1. С. 75-86.

54. Саморегуляція емоційного стану як основа формування майбутнього фахівця. *Слобожанський науковий вісник. Серія: Психологія*. 2024. URL: <https://journals.spu.sumy.ua/index.php/psy/article/view/318> (дата звернення: 28.05.2025).

55. Сергеєнкова О. П. та ін. *Вікова психологія*: навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2012. 384 с.

56. Скобельська К. А. Соціально-психологічні особливості переживання психологічного благополуччя під час війни жінками: кваліфікаційна робота освітнього ступеня «магістр», спец. 053 «Психологія». Чернігів, 2024. 53 с.

57. Смирнова Ю. С. Психологічні особливості смисложиттєвих орієнтацій у жінок під час кризи середнього віку: кваліфікаційна робота магістра спеціальності 053 «Психологія». Запоріжжя: ЗНУ, 2023. 43 с.

58. Срібна О. В. Психологічні особливості самовизначення сучасної жінки. *Актуальні проблеми психології: зб. наук. праць Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України*. Київ, 2017. С. 276-285.

59. Срібна О. В. Соціально-психологічні особливості самоусвідомлення власної жіночності. *Теоретичні і прикладні проблеми психології*. 2019. № 1. С. 227-238.

60. Столяренко О. Б. *Психологія особистості*: навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2012. 280 с.

61. Туриніна О. Л. *Психологія травмуючих ситуацій*: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Київ: ДП Видавничий дім «Персонал», 2017.

62. Целікова Ю. А. Ступінь прояву та види негативного дитячого досвіду серед дорослого населення України. *Проблеми сучасної психології*. 2019. № 1. С. 141-146.
63. Целікова Ю. О. Вплив негативного дитячого досвіду на формування комунікативної толерантності. *Причорноморський науково-дослідний інститут економіки та інновацій. Науковий журнал з соціології та психології*. 2018. Т. 18. С. 125-129.
64. Чижик К. Психологічні особливості самореалізації сучасної жінки. *Матеріали VII Науково-практичної інтернет-конференції*. Луцьк: ПП Іванюк В. П., 2021. С. 178.
65. Чуйкова О. В. Контекстно–залежний та контекстно–незалежний гендерні когнітивні стилі прийняття адаптивних рішень. *Гілея: науковий вісник*. 2016. № 110. С. 252-256.
66. Шпаковська М. Розлад дефіциту уваги та гіперактивності (РДУГ): основні типи та як розпізнати його в дорослих. *LIGA.Life*. 2024. URL: <https://life.liga.net/poyasnennya/article/syndrom-defitsytu-uvahy-ta-hiperaktyvnosti-sduh-osnovni-typy-ta-iak-rozpiznaty-yoho-v-doroslykh> (дата звернення: 02.12.2024).
67. Що таке РДУГ у дорослих, які його симптоми. *Громадська медична асоціація України*. 2025. URL: <https://gmka.org/uk/articles/rdug-u-doroslikh-scho-vazhlivo-znati-pro-simptomi-diagnostiku-likuvannya-ta-adaptatsiyu/> (дата звернення: 05.05.2025).
68. Яганова А., Іванова Т. Інтеграція методів когнітивно-поведінкової та діалектично-поведінкової терапії у корекції дисфорії та дисфункційних атитюдів. *Сучасні гуманітарні дискусії*. 2024. № 2. С. 7-14.
69. Яценко Т. С. *Основи глибинної психокорекції: Феноменологія, теорія і практика*: навч. посіб. К.: Вища шк., 2006. 382 с.
70. Blanchflower D. G., Bryson A., Xu X. The declining mental health of the young and the global disappearance of the unhappiness hump shape in age. *PLOS One*. 2025. Vol. 20, No. 8. Article e0327858.
71. Hinshaw S. P., Owens E. B., Zalecki C., Huggins S. P., Montenegro-Nevado A. J., Schrodek E., Swanson E. N. Prospective follow-up of girls with

attention-deficit/hyperactivity disorder into early adulthood: continuing impairment includes elevated risk for suicide attempts and self-injury. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*. 2012. Vol. 80, no. 6. P. 1041–1051.

72. Knouse L. E., Safren S. A. Current status of cognitive behavioral therapy for adult attention-deficit hyperactivity disorder. *Psychiatric Clinics of North America*. 2010. Vol. 33. P. 497–509. URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC2909688/> (дата звернення: 20.06.2025).

73. Ottosen C., Larsen J. T., Faraone S. V., Chen Q., Hartman C., Larsson H., McGrath J. J., Mortensen P. B., Dalsgaard S. Sex differences in comorbidity patterns of attention-deficit/hyperactivity disorder. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*. 2019. Vol. 58, no. 4. P. 412–422. URL: [https://www.jaacap.org/article/S0890-8567\(18\)31960-8/fulltext](https://www.jaacap.org/article/S0890-8567(18)31960-8/fulltext) (дата звернення: 05.07.2025).

74. Quinn P. O., Madhoo M. A review of attention-deficit/hyperactivity disorder in women and girls: Uncovering this hidden diagnosis. *The Primary Care Companion for CNS Disorders*. 2014. Vol. 16, no. 3. URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4195638/> (дата звернення: 20.05.2025).

75. Rucklidge J. J. Gender differences in attention-deficit/hyperactivity disorder. *Psychiatric Clinics of North America*. 2010. Vol. 33, no. 2. P. 357–373. URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20385342> (дата звернення: 25.05.2025).

76. Safren S. A., Sprich S., Mimiaga M. J., Surman C., Knouse L., Groves M., Otto M. W. Cognitive behavioral therapy vs relaxation with educational support for medication-treated adults with ADHD and persistent symptoms. *JAMA*. 2010. Vol. 304, P. 875–880. URL: <https://jamanetwork.com/journals/jama/fullarticle/186469> (дата звернення: 12.06.2025).

77. Solberg B. S., Halmøy A., Engeland A., Igland J., Haavik J., Klungsøyr K. Gender differences in psychiatric comorbidity: a population-based study of 40 000 adults with attention deficit hyperactivity disorder. *Acta Psychiatrica Scandinavica*. 2018. Vol. 137, no. 3. P. 176–186. URL:

10.06.2025).

78. Woods N. F., Pike K., Mitchell E. S. Anger, aging, and reproductive aging: observations from the Seattle Midlife Women's Health Study. *Menopause*. 2025. Vol. 32, No. 10. P. 825–831.

79. Young S., Adamo N., Ásgeirsdóttir B. B., Branney P., Beckett M., Colley W., Cubbin S., Deeley Q., Farrag E., Gudjonsson G., Hill P., Hollingdale J., Kilic O., Lloyd T., Mason P., Paliokosta E., Perecherla S., Sedgwick J., Skirrow C., Tierney K., van Rensburg K., Woodhouse E. Females with ADHD: An expert consensus statement taking a lifespan approach providing guidance for the identification and treatment. *BMC Psychiatry*. 2020. Vol. 20, no. 1. P. 1–27. URL: <https://bmcpsy psychiatry.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12888-020-02707-9> (дата звернення: 28.06.2025).

80. Young S., Bramham J., Gray K., Rose E. The experience of receiving a diagnosis and treatment of ADHD in adulthood: a qualitative study of clinically referred patients using interpretative phenomenological analysis. *Journal of Attention Disorders*. 2018. P. 39–53. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1087054707305172> (дата звернення: 15.06.2025).

81. Yalom I. D., Leszcz M. The Theory and Practice of Group Psychotherapy. 6th ed. New York: Basic Books, 2020. 688 p.

82. Barkley R. A. Attention-Deficit Hyperactivity Disorder: A Handbook for Diagnosis and Treatment. 4th ed. New York: The Guilford Press, 2015. 770 p.

83. Nadeau K. G. Understanding Girls with ADHD: How They Feel and Why They Do What They Do. Silver Spring: Advantage Books, 2015. 256 p.

84. Knouse L. E., Safren S. A. Managing ADHD in Adults: An Evidence-Based Approach. New York: Oxford University Press, 2013. 240 p.

85. Kabat-Zinn J. Mindfulness for Beginners: Reclaiming the Present Moment and Your Life. Boulder: Sounds True, 2012. 185 p.

86. Allen D. Getting Things Done: The Art of Stress-Free Productivity. Revised edition. New York: Penguin Books, 2015. 352 p.

87. Bernstein D. A., Borkovec T. D., Hazlett-Stevens H. *New Directions in Progressive Relaxation Training: A Guidebook for Helping Professionals*. Westport: Praeger, 2000. 216 p.
88. Neff K. *Self-Compassion: The Proven Power of Being Kind to Yourself*. New York: William Morrow Paperbacks, 2015. 320 p.
89. Alberti R., Emmons M. *Your Perfect Right: Assertiveness and Equality in Your Life and Relationships*. 10th ed. Atascadero: Impact Publishers, 2017. 304 p.
90. Doran G. T. There's a S.M.A.R.T. way to write management's goals and objectives. *Management Review*. 1981. Vol. 70, no. 11. P. 35-36.

ДОДАТКИ

Додаток А

Шкала діагностики РДУГ у дорослих ASRS (Adult ADHD Self-Report Scale)

ІНСТРУКЦІЯ

Будь ласка, оцініть, **як часто протягом останніх 6 місяців** ви відчували кожен із наведених симптомів.

Варіанти відповідей: 0 = Ніколи; 1 = Рідко; 2 = Іноді; 3 = Часто; 4 = Дуже часто / Завжди

Відповідайте чесно та спонтанно. Перша думка зазвичай найбільш точна.

ОПИТУВАЛЬНИК (18 питань)

ЧАСТИНА А (Питання 1-6) - Скринінгова шкала

1. Як часто у вас виникають труднощі із завершенням фінальних деталей проєкту, коли основна робота вже позаду?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

2. Як часто вам буває складно упорядкувати речі при виконанні завдання, яке потребує організованості?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

3. Як часто у вас виникають проблеми з тим, щоб пам'ятати про зустрічі або зобов'язання?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

4. Як часто ви уникаєте або відкладаєте початок роботи, яка потребує значних розумових зусиль?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

5. Як часто ви крутите або смикаєте руками чи ногами, коли доводиться довго сидіти?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

6. Як часто ви відчуваєте надмірну активність і вас тягне щось робити, ніби вас "підганяє моторчик"?

Продовження Додатку А

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

ЧАСТИНА Б (Питання 7-18) - Додаткові питання

7. Як часто ви робите необережні помилки, коли вам потрібно працювати над нудним або складним проєктом?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

8. Як часто вам важко підтримувати увагу під час виконання нудних або повторюваних завдань?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

9. Як часто вам важко концентрувати увагу на тому, що люди говорять вам, навіть коли вони звертаються безпосередньо до вас?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

10. Як часто ви губите або не можете знайти речі вдома чи на роботі?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

11. Як часто вас відволікає діяльність або шум навколо вас?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

12. Як часто ви встаєте з місця на зборах або в інших ситуаціях, де від вас очікується, що ви залишитеся сидіти?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

13. Як часто ви відчуваєте неспокій або неможливість розслабитися, коли маєте час для себе?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

14. Як часто ви надмірно багато говорите в соціальних ситуаціях?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

15. Як часто ви закінчуєте речення людей, які з вами розмовляють, ще до того, як вони зможуть закінчити їх самі?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

16. Як часто вам важко чекати своєї черги в ситуаціях, коли це необхідно?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

Продовження Додатку А

17. Як часто ви перериваєте інших, коли вони зайняті?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

18. Як часто ви забуваєте те, що вам щойно сказали, навіть коли ви уважно слухали?

☐ Ніколи (0) ☐ Рідко (1) ☐ Іноді (2) ☐ Часто (3) ☐ Дуже часто (4)

ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ

1. Основна скринінгова оцінка (Частина А)

Підрахунок для Частини А (питання 1-6):

- Для питань 1-3: якщо відповідь "Іноді" (2), "Часто" (3) або "Дуже часто" (4) - нараховується **1 бал**
- Для питань 4-6: якщо відповідь "Часто" (3) або "Дуже часто" (4) - нараховується **1 бал**

Інтерпретація Частини А:

- **4-6 балів** = Позитивний скринінг. Симптоми значною мірою відповідають РДУГ у дорослих. Рекомендується звернутися до спеціаліста для повного обстеження.
- **0-3 бали** = Негативний скринінг. Симптоми не досягають порогового рівня.

2. Загальна оцінка (усі 18 питань)

Підрахунок загальної суми балів: Додайте всі бали від 0 до 4 по всіх 18 питаннях.

Максимальна сума: 72 бали

Інтерпретація загальної оцінки:

- **0-17 балів:** Малий ризик наявності РДУГ. Симптоми не виражені або відсутні.
- **18-35 балів:** Помірний ризик наявності РДУГ. Симптоми присутні, рекомендується консультація спеціаліста.
- **36-72 бали:** Високий ризик наявності РДУГ. Виражені симптоми, необхідне обстеження у фахівця.

Продовження Додатку А

3. Підшкали (детальна діагностика)

Підшкала НЕУВАЖНОСТІ (питання: 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11)

- Діапазон: 0-36 балів

- Оцінює ступінь труднощів зосередження, організації, пам'яті, концентрації уваги.

Підшкала ГІПЕРАКТИВНОСТІ/ІМПУЛЬСИВНОСТІ

Моторна гіперактивність (питання: 5, 6, 12, 13, 14)

- Діапазон: 0-20 балів
- Оцінює труднощі всидіти на місці, здатність розслаблятися, надмірну рухливість.

Вербальна імпульсивність (питання: 15, 16, 17, 18)

- Діапазон: 0-16 балів
- Оцінює труднощі контролювати мовлення, перебивати інших, чекати своєї черги.

Шкала ASRS (Adult ADHD Self-Report Scale) (констатувальний)

Таблиця А.1

Результати дослідження за Шкалою ASRS (Adult ADHD Self-Report Scale)

№	Частина А (скринінг)	Загальний бал	Неуважність	Гіперактивність/Імпульсивність	Рівень ризику
1	5	42	24	18	Високий
2	3	28	16	12	Помірний
3	6	48	28	20	Високий
4	4	38	22	16	Високий
5	5	45	26	19	Високий
6	2	18	10	8	Помірний
7	4	36	20	16	Високий
8	3	24	14	10	Помірний
9	5	41	23	18	Високий
10	1	14	8	6	Малий
11	6	50	30	20	Високий
12	4	34	19	15	Помірний
13	6	52	31	21	Високий
14	2	16	9	7	Малий
15	4	37	21	16	Високий
16	5	44	25	19	Високий
17	3	26	15	11	Помірний
18	1	12	7	5	Малий
19	5	46	27	19	Високий
20	4	33	19	14	Помірний
21	6	49	29	20	Високий
22	2	19	11	8	Помірний
23	4	39	23	16	Високий
24	3	27	16	11	Помірний
25	5	43	25	18	Високий
26	6	47	28	19	Високий
27	2	20	12	8	Помірний
28	5	40	23	17	Високий
29	3	29	17	12	Помірний
30	6	51	30	21	Високий

Примітка: Частина А (скринінг): 4-6 балів = позитивний скринінг. Загальна оцінка: 0-17 балів – малий ризик, 18-35 балів – помірний ризик, 36-72 бали – високий ризик РДУГ. Неуважність: діапазон 0-36 балів. Гіперактивність/Імпульсивність: діапазон 0-36 балів.

Шкала ASRS (Adult ADHD Self-Report Scale) (формувальний)

Таблиця А.2

Результати дослідження за Шкалою ASRS до та після програми

№	Група	До програми	Рівень	Після програми	Рівень	Зміна
1	ЕГ	42	Високий	28	Помірний	-14
2	КГ	28	Помірний	28	Помірний	0
3	ЕГ	48	Високий	32	Помірний	-16
4	КГ	38	Високий	38	Високий	0
5	ЕГ	45	Високий	30	Помірний	-15
6	КГ	18	Малий	18	Малий	0
7	ЕГ	36	Високий	24	Помірний	-12
8	КГ	24	Помірний	24	Помірний	0
9	ЕГ	41	Високий	27	Помірний	-14
10	КГ	14	Малий	14	Малий	0
11	ЕГ	50	Високий	34	Помірний	-16
12	КГ	34	Помірний	34	Помірний	0
13	ЕГ	52	Високий	35	Помірний	-17
14	КГ	16	Малий	16	Малий	0
15	ЕГ	37	Високий	25	Помірний	-12
16	ЕГ	44	Високий	29	Помірний	-15
17	КГ	26	Помірний	26	Помірний	0
18	КГ	12	Малий	12	Малий	0
19	ЕГ	46	Високий	31	Помірний	-15
20	КГ	33	Помірний	33	Помірний	0
21	ЕГ	49	Високий	33	Помірний	-16
22	КГ	19	Помірний	19	Помірний	0
23	ЕГ	39	Високий	26	Помірний	-13
24	КГ	27	Помірний	27	Помірний	0
25	ЕГ	43	Високий	28	Помірний	-15
26	ЕГ	47	Високий	32	Помірний	-15
27	КГ	20	Помірний	20	Помірний	0
28	ЕГ	40	Високий	27	Помірний	-13
29	КГ	29	Помірний	29	Помірний	0
30	ЕГ	51	Високий	34	Помірний	-17

Примітка: ЕГ - експериментальна група (n=16), КГ - контрольна група (n=14).

Діапазони балів: 0-17 - малий ризик, 18-35 - помірний ризик, 36-72 - високий ризик РДУГ.

Негативна зміна означає покращення (зниження симптомів).

Шкала Вендер Юта (WURS) для самооцінки РДУГ у дорослих**ІНСТРУКЦІЯ**

Пригадайте своє дитинство і оцініть, якою мірою ви мали наступні характеристики, використовуючи шкалу: 0 = Зовсім ні або дуже мало; 1 = Злегка; 2 = Помірно; 3 = Доволі сильно; 4 = Дуже сильно

ОПИТУВАЛЬНИК (25 питань)

У дитинстві я був (або мав):

1. Проблеми з концентрацією уваги, легко відволікався

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

2. Тривожним, неспокійним

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

3. Нервовим, метушливим

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

4. Неуважним, мрійливим

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

5. Запальним, нестримним

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

6. Спалахи гніву, істерики

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

7. Проблеми з наполегливістю, невиконанням, нездатністю завершити розпочате

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

8. Впертим, вольовим

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

9. Сумним, пригніченим, нещасливим

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

10. Непокірним, нахабним, не слухався батьків

Продовження Додатку Б

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

11. Невисокої думки про себе

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

12. Дратівливим

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

13. Примхливим, з перепадами настрою

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

14. Злим

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

15. Діяв бездумно, імпульсивно

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

16. Схильний до незрілої поведінки

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

17. Почуття провини, жалю

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

18. Втрачав над собою контроль

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

19. Схильність бути або діяти ірраціонально

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

20. Непопулярний серед інших дітей, не ладнав з іншими дітьми

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

21. Проблеми з тим, щоб поставити себе на місце іншого

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

22. Проблеми з дисципліною, з навчанням, візити до кабінету директора

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

23. Вчився загалом погано, повільно засвоював матеріал

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

24. Проблеми з математикою чи цифрами

☐ 0 ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

Продовження Додатку Б

25. Не реалізовував свій потенціал

□ 0 □ 1 □ 2 □ 3 □ 4

ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ

Підрахунок балів: Сумуються всі бали за 25 питаннями.

Діапазон загальних балів: від 0 до 100 (25 питань × 4 бали максимум)

Інтерпретація:

- **0-35 балів:** Низька ймовірність РДУГ в дитинстві
- **36-46 балів:** Помірна ймовірність РДУГ в дитинстві (потребує додаткового обстеження)
- **47+ балів:** Висока ймовірність РДУГ в дитинстві

Критерій діагностики: Оцінка 36 балів і вище (чутливість і специфічність = 96%): респонденти мають дитячі симптоми, які відповідають дорослим із діагнозом РДУГ.

Шкала Вендер Юта (WURS) (констатувальний)

Таблиця Б.1

Результати дослідження за Шкалою Вендер Юта (WURS)

№	Загальний бал	Рівень ймовірності РДУГ в дитинстві	№	Загальний бал	Рівень ймовірності РДУГ в дитинстві
1	52	Високий	16	56	Високий
2	28	Низький	17	32	Низький
3	64	Високий	18	18	Низький
4	44	Помірний	19	58	Високий
5	60	Високий	20	38	Помірний
6	22	Низький	21	62	Високий
7	50	Високий	22	26	Низький
8	30	Низький	23	51	Високий
9	54	Високий	24	34	Низький
10	16	Низький	25	55	Високий
11	68	Високий	26	59	Високий
12	40	Помірний	27	24	Низький
13	70	Високий	28	53	Високий
14	20	Низький	29	36	Помірний
15	49	Високий	30	66	Високий

Примітка: Діапазони балів: 0-35 балів – низька ймовірність РДУГ в дитинстві, 36-46 балів – помірна ймовірність, 47+ балів – висока ймовірність РДУГ в дитинстві.

**Скорочений Багатофакторний Опитувальник для дослідження
Особистості (MMPI-2)**

ІНСТРУКЦІЯ

а) Напишіть своє прізвище та інші відомості про себе на бланку відповідей.

б) Нижче наведені твердження, що стосуються стану Вашого здоров'я та Вашого характеру. Читайте кожне твердження і вирішуйте, правильне воно чи неправильне стосовно Вас. Не витрачайте багато часу на роздуми. Найбільш природним є те рішення, яке першим приходить на думку.

в) Якщо твердження стосовно Вас правильне, то поставте, будь ласка, косий хрестик у лівому квадраті поряд з відповідним номером бланка відповідей (цей квадратик розташований у колонці, позначеній літерою «В» - вірно). Якщо твердження стосовно Вас неправильне, то поставте хрестик у квадраті, розташованому праворуч від відповідного номера на бланку відповідей (колонка позначена літерою «Н» - невірно).

г) Всі відповіді повинні бути внесені до бланка відповідей; не пишіть, будь ласка, відповідей у брошурі.

ОПИТУВАЛЬНИК (71 твердження)

1. У Вас хороший апетит.
2. Вранці Ви зазвичай відчуваєте, що виспалися й відпочили.
3. У Вашому повсякденному житті багато цікавого.
4. Ви працюєте з великим напруженням.
5. Часом Вам приходять на думку такі речі, що про них краще не розповідати.
6. У Вас дуже рідко буває запор.
7. Іноді Вам дуже хотілося назавжди піти з дому.
8. Часом у Вас бувають напади нестримного сміху або плачу.

Продовження Додатку В

9. Часом Вас турбує нудота і позиви на блювання.
10. У Вас таке враження, що Вас ніхто не розуміє.

- 11.Іноді Вам хочеться вилятися.
- 12.Щотижня Вам сняться кошмари.
- 13.Вам важче зосередитися, ніж більшості інших людей.
- 14.З Вами траплялися (або трапляються) дивні речі.
- 15.Ви досягли б у житті набагато більшого, якби люди не були налаштовані проти Вас.
- 16.У дитинстві Ви якийсь час скоювали дрібні крадіжки.
- 17.Бувало, що по кілька днів, тижнів або місяців Ви нічим не могли зайнятися, бо важко було змусити себе включитися в роботу.
- 18.У Вас переривчастий і неспокійний сон.
- 19.Коли Ви перебуваєте серед людей, Ви чуєте дивні звуки або голоси.
- 20.Більшість людей, які Вас знають, не вважають Вас приємною людиною.
- 21.Вам часто доводиться підкорятися комусь, хто знає менше за Вас.
- 22.Більшість людей задоволені своїм життям більше, ніж Ви.
- 23.Дуже багато хто перебільшує свої нещастя, щоб домогтися співчуття й допомоги.
- 24.Іноді Ви сердитеся.
- 25.Вам однозначно не вистачає впевненості в собі.
- 26.Часто у Вас бувають смикання в м'язах.
- 27.У Вас дуже часто буває відчуття, ніби Ви зробили щось неправильне або погане.
- 28.Зазвичай Ви задоволені своєю долею.
- 29.Деякі так люблять командувати, що Вам хочеться все зробити навпаки, хоча Ви знаєте, що вони праві.
- 30.Ви вважаєте, що проти Вас щось замишляють.
- 31.Більшість людей здатні домагатися вигоди не зовсім чесним способом.

Продовження Додатку В

- 32.Вас часто турбує шлунок.
- 33.Часто Ви не можете зрозуміти, чому напередодні Ви були в поганому настрої й роздратовані.
- 34.Часом Ваші думки так швидко текли, що Ви не встигали їх висловлювати.

- 35.Ви вважаєте, що Ваше сімейне життя не гірше, ніж у більшості Ваших знайомих.
- 36.Часом Ви впевнені у власній безкорисності.
- 37.В останні роки Ваше самопочуття в основному було добрим.
- 38.У Вас бували періоди, коли Ви щось робили і потім не могли пригадати, що саме.
- 39.Ви вважаєте, що Вас часто незаслужено карали.
- 40.Зараз ви відчуваєтеся краще, ніж будь-коли раніше у вашому житті.
- 41.Вам байдуже, що думають про Вас інші.
- 42.З пам'яттю у Вас все гаразд.
- 43.Вам важко підтримувати розмову з людиною, з якою Ви щойно познайомилися.
- 44.Більшу частину часу Ви відчуваєте загальну слабкість.
- 45.У Вас рідко болить голова.
- 46.Іноді Вам було важко зберігати рівновагу під час ходьби.
- 47.Не всі Ваші знайомі Вам подобаються.
- 48.Є люди, які намагаються вкрати Ваші ідеї та думки.
- 49.Ви вважаєте, що скоїли вчинки, які не можна пробачити.
- 50.Ви вважаєте, що Ви надто сором'язливі.
- 51.Ви майже завжди про щось тривожитеся.
- 52.Ваші батьки часто не схвалювали Ваших знайомств.
- 53.Іноді Ви трохи плітничаете.
- 54.Часом Ви відчуваєте, що Вам надзвичайно легко приймати рішення.
- 55.У Вас буває сильне серцебиття, і Ви часто задихаєтеся.

Продовження Додатку В

- 56.Ви запальні, але швидко відходите.
- 57.У Вас бувають періоди такого неспокою, що важко всидіти на місці.
- 58.Ваші батьки та інші члени сім'ї часто чіпляються до Вас.
- 59.Ваша доля нікого особливо не цікавить.
- 60.Ви не засуджуєте людину, яка не проти скористатися у своїх інтересах помилками іншого.

61.Іноді Ви повні енергії.

62.За останній час у Вас погіршився зір.

63.Часто у Вас дзвенить або шумить у вухах.

64.У Вашому житті був хоча б один випадок, коли Ви відчували, що на Вас хтось діє гіпнозом.

65.У Вас бувають періоди, коли Ви незвично веселі без особливої причини.

66.Навіть перебуваючи в товаристві, Ви зазвичай відчуваєте самотньо.

67.Ви вважаєте, що майже кожен може збрехати, щоб уникнути неприємностей.

68.Ви відчуваєте гостріше, ніж більшість інших людей.

69.Часом Ваша голова працює ніби повільніше, ніж зазвичай.

70.Ви часто розчаровуєтеся в людях.

71.Ви коли-небудь зловживали спиртними напоями.

КЛЮЧІ-ШИФРИ ДЛЯ МЕТОДИКИ

Шкала L (Брехня): 5-Н; 11-Н; 24-Н; 47-Н; 53-Н

Шкала F (Достовірність): 9-В; 12-В; 15-В; 19-В; 20-Н; 48-В; 49-В; 58-В; 59-В; 61-Н; 64-В; 71-В

Шкала К (Корекція): 1-Н; 23-Н; 31-Н; 33-Н; 34-Н; 36-Н; 40-Н; 41-Н; 43-Н; 51-Н; 56-Н; 61-Н; 65-Н; 67-Н; 69-Н; 70-Н

Шкала 1 (Іпохондрія - Нs): 1-Н; 2-Н; 6-Н; 9-В; 18-В; 26-В; 32-В; 37-Н; 44-В; 45-Н; 46-В; 55-В; 62-В; 63-В

Продовження Додатку В

Шкала 2 (Депресія - D): 1-Н; 3-Н; 4-В; 6-Н; 9-В; 11-Н; 13-В; 17-В; 18-В; 22-В; 25-В; 28-Н; 36-В; 37-Н; 40-Н; 42-Н; 44-В; 60-В; 61-Н; 65-Н

Шкала 3 (Істерія - Нy): 1-Н; 2-Н; 3-Н; 9-В; 11-Н; 13-В; 18-В; 23-Н; 26-В; 28-Н; 29-Н; 31-Н; 33-Н; 35-Н; 37-Н; 40-Н; 41-Н; 43-Н; 44-В; 45-Н; 46-В; 50-Н; 55-В; 56-Н; 57-В; 62-В

Шкала 4 (Психопатія - Pd): 3-Н; 7-В; 10-В; 13-В; 14-В; 15-В; 16-В; 22-В; 27-В; 28-Н; 34-Н; 35-Н; 41-Н; 43-Н; 50-Н; 52-В; 58-В; 65-Н; 71-В

Шкала 6 (Паранойя - Pa): 5-В; 8-В; 10-В; 15-В; 28-Н; 29-Н; 30-В; 31-Н; 39-В; 63-В; 64-В; 66-В; 67-Н; 68-В

Шкала 7 (Психастенія - Pt): 2-Н; 3-Н; 5-В; 8-В; 13-В; 17-В; 22-В; 25-В; 27-В; 36-В; 42-Н; 44-В; 51-В; 57-В; 66-В; 68-В

Шкала 8 (Шизофренія - Sc): 3-Н; 5-В; 7-В; 8-В; 10-В; 13-В; 14-В; 15-В; 16-В; 17-В; 26-В; 30-В; 38-В; 39-В; 42-Н; 46-В; 57-В; 63-В; 64-В; 66-В

Шкала 9 (Гіпоманія - Ma): 4-В; 7-В; 8-В; 21-В; 29-В; 34-В; 38-В; 39-В; 43-Н; 54-В; 57-В; 60-В

ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ

1. **Підрахунок "сирих" балів:** За кожною шкалою підраховується кількість збігів з ключем (відповідей "В" або "Н" згідно з ключем).
2. **Корекція:** До деяких клінічних шкал додається частина балів зі шкали К:
 - До шкали 1: +0,5К
 - До шкали 4: +0,4К
 - До шкали 7: +1,0К
 - До шкали 8: +1,0К
 - До шкали 9: +0,2К
3. **Переведення в Т-бали:** "Сирі" бали перекладаються в стандартні Т-бали (використовуються спеціальні таблиці для чоловіків і жінок окремо).
4. **Побудова профілю:** На графіку відмічаються точки за кожною шкалою і з'єднуються лініями.

**Скорочений Багатофакторний Опитувальник для дослідження
Особистості (ММРІ-2) (констатувальний)**

Таблиця В.1

Результати дослідження за методикою ММРІ-2

№	L	F	K	1- Hs	2-D	3- Hy	4-Pd	6-Pa	7-Pt	8-Sc	9-Ma
1	45	58	52	56	72	65	68	54	74	62	56
2	52	48	58	48	54	52	50	46	56	50	48
3	42	62	48	62	78	70	74	61	80	71	64
4	48	55	54	58	68	62	66	52	70	58	60
5	40	68	46	64	82	72	76	64	84	74	68
6	56	42	62	46	50	48	48	44	52	48	46
7	46	56	52	60	70	66	68	56	72	64	58
8	54	46	60	50	56	54	52	48	58	52	50
9	44	60	50	58	74	68	70	58	76	66	62
10	58	40	64	44	48	46	46	42	50	46	44
11	38	72	44	68	86	76	80	68	88	78	72
12	50	52	56	54	62	58	60	50	64	56	54
13	36	76	42	70	88	78	82	70	90	80	74
14	60	38	66	42	46	44	44	40	48	44	42
15	46	58	52	62	72	68	70	58	76	66	62
16	42	64	48	64	76	70	72	62	78	70	66
17	52	50	58	52	58	56	54	48	60	54	52
18	58	42	64	46	50	48	48	44	52	48	46
19	44	62	50	60	74	68	72	60	76	68	64
20	50	54	56	56	64	60	62	52	66	58	56
21	40	70	46	66	80	74	78	66	82	76	70
22	56	44	62	48	52	50	50	46	54	50	48
23	48	60	54	58	70	66	68	56	74	64	60
24	54	48	60	52	60	58	56	50	62	56	54
25	42	58	50	60	72	66	70	58	74	66	62
26	40	66	48	64	78	72	74	64	80	72	68
27	54	46	60	50	56	54	52	48	58	52	50
28	44	62	50	62	74	68	72	60	76	68	64
29	52	52	58	54	62	58	60	52	64	58	56
30	38	74	44	68	84	76	80	68	86	76	72

Примітка: Т-бали: 30-70 (норма), >70 (підвищення), >80 (значне підвищення). Шкали: L-Брехня, F-Достовірність, K-Корекція, 1-Ипохондрія, 2-Депресія, 3-Істерія, 4-Психопатія, 6-Паранойя, 7-Психастенія, 8-Шизофренія, 9-Гіпоманія.

**Скорочений Багатофакторний Опитувальник для дослідження
Особистості (MMPI-2) (формувальний)**

Таблиця В.2

**Результати дослідження за клінічними шкалами MMPI-2
до та після програми**

№	Група	Шкала 2 (Депресія) До	Шкала 2 Після	Зміна	Шкала 7 (Нехвастення) До	Шкала 7 Після	Зміна	Шкала 4 (Психопатія) До	Шкала 4 Після	Зміна
1	ЕГ	76	58	-18	78	60	-18	72	56	-16
2	КГ	54	54	0	57	57	0	52	52	0
3	ЕГ	80	60	-20	82	62	-20	75	58	-17
4	КГ	68	68	0	70	70	0	64	64	0
5	ЕГ	78	59	-19	80	61	-19	73	57	-16
6	КГ	48	48	0	51	51	0	46	46	0
7	ЕГ	74	57	-17	76	59	-17	70	55	-15
8	КГ	52	52	0	55	55	0	50	50	0
9	ЕГ	77	58	-19	79	60	-19	72	56	-16
10	КГ	50	50	0	53	53	0	48	48	0
11	ЕГ	84	62	-22	86	64	-22	78	60	-18
12	КГ	56	56	0	59	59	0	54	54	0
13	ЕГ	86	63	-23	88	65	-23	80	61	-19
14	КГ	49	49	0	52	52	0	47	47	0
15	ЕГ	75	58	-17	77	60	-17	71	56	-15
16	ЕГ	79	59	-20	81	61	-20	74	57	-17
17	КГ	53	53	0	56	56	0	51	51	0
18	КГ	47	47	0	50	50	0	45	45	0
19	ЕГ	78	59	-19	80	61	-19	73	57	-16
20	КГ	55	55	0	58	58	0	53	53	0
21	ЕГ	81	60	-21	83	62	-21	76	58	-18
22	КГ	51	51	0	54	54	0	49	49	0
23	ЕГ	76	58	-18	78	60	-18	72	56	-16
24	КГ	54	54	0	57	57	0	52	52	0
25	ЕГ	77	59	-18	79	61	-18	73	57	-16
26	ЕГ	79	60	-19	81	62	-19	74	58	-16
27	КГ	52	52	0	55	55	0	50	50	0
28	ЕГ	75	58	-17	77	60	-17	71	56	-15
29	КГ	53	53	0	56	56	0	51	51	0
30	ЕГ	82	61	-21	84	63	-21	77	59	-18

Примітка: ЕГ - експериментальна група (n=16), КГ - контрольна група (n=14).

Показники у Т-балах. Межа норми - 70Т. Негативна зміна означає покращення (зниження показників).

Додаток Г

Коректурна проба Бурдона

ІНСТРУКЦІЯ ДОСЛІДЖУВАНОМУ

"На бланку надруковані рядки букв. Ваше завдання — переглядаючи кожен рядок зліва направо, **викреслювати букви К і Р**. Працюйте швидко та точно.

Коли почуєте команду "**Риска!**" — поставте вертикальну риску на тому місці, де вас застала команда, і продовжуйте роботу далі.

Час роботи — **10 хвилин.**"

БЛАНК ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

АГНСВМТОКРІНПАМУКОЕНСТКАГНВМІОАМРКІШ
 НМТСОАГКРАЕУЧНТВСМКОУАПРНСІОТГВАЕНМ
 РКТСНАОПГІВЕНМРСКОІНТАПМУГВСЕОАГНКР
 МНТСОРКАГВУЕНІАМТСОГНКРВПУАІЕСМНТОГ
 АГНСВМТОКРІНПАМУКОЕНСТКАГНВМІОАМРКІШ
 НМТСОАГКРАЕУЧНТВСМКОУАПРНСІОТГВАЕНМ
 РКТСНАОПГІВЕНМРСКОІНТАПМУГВСЕОАГНКР
 МНТСОРКАГВУЕНІАМТСОГНКРВПУАІЕСМНТОГ
 АГНСВМТОКРІНПАМУКОЕНСТКАГНВМІОАМРКІШ
 НМТСОАГКРАЕУЧНТВСМКОУАПРНСІОТГВАЕНМ
 РКТСНАОПГІВЕНМРСКОІНТАПМУГВСЕОАГНКР
 МНТСОРКАГВУЕНІАМТСОГНКРВПУАІЕСМНТОГ
 АГНСВМТОКРІНПАМУКОЕНСТКАГНВМІОАМРКІШ
 НМТСОАГКРАЕУЧНТВСМКОУАПРНСІОТГВАЕНМ
 РКТСНАОПГІВЕНМРСКОІНТАПМУГВСЕОАГНКР
 МНТСОРКАГВУЕНІАМТСОГНКРВПУАІЕСМНТОГ
 АГНСВМТОКРІНПАМУКОЕНСТКАГНВМІОАМРКІШ

Продовження Додатку Г

5. Кожні **2 хвилини** давайте команду "Риска!"
6. Через **10 хвилин** дайте команду "Стоп!"

ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ

1. Підрахунок показників:

S — загальна кількість переглянутих букв

n — кількість правильно викреслених букв

m — кількість пропусків (букви К або Р, які не викреслили)

k — кількість помилок (викреслені інші букви)

2. Розрахунок коефіцієнтів:

Коефіцієнт продуктивності (швидкість):

$$\Pi = S / t$$

де $t = 10$ хвилин

Коефіцієнт точності (концентрація):

$$K = (n - k - m) / n \times 100\%$$

або спрощена формула:

$$K = 2C / \Pi$$

де:

- C = кількість переглянутих рядків
- Π = помилки + пропуски

Коефіцієнт продуктивності з урахуванням точності:

$$A = (S \times K) / t$$

НОРМИ ДЛЯ ДОРОСЛИХ (18-50 років)

Обсяг уваги (кількість переглянутих знаків за 10 хв):

- **Високий рівень:** 1400-1600 знаків
- **Середній рівень:** 1000-1399 знаків
- **Низький рівень:** 600-999 знаків

Продовження Додатку Г

- **Дуже низький рівень:** менше 600 знаків

Концентрація уваги (кількість помилок):

- **Високий рівень:** 0-5 помилок
- **Середній рівень:** 6-10 помилок
- **Низький рівень:** 11-15 помилок
- **Дуже низький рівень:** більше 15 помилок

Коефіцієнт точності (К):

- **Відмінно:** 95-100%
- **Добре:** 85-94%
- **Задовільно:** 70-84%
- **Незадовільно:** менше 70%

АНАЛІЗ СТІЙКОСТІ УВАГИ

Проаналізуйте продуктивність по **2-хвилинних інтервалах** (5 відрізків):

Графік продуктивності:

- Якщо продуктивність **знижується** від відрізка до відрізка → **швидка втомлюваність**
- Якщо продуктивність **стабільна** → **висока стійкість уваги**
- Якщо продуктивність **підвищується** → **повільне входження в роботу**

ТИПОВІ ПРОФІЛІ

1. Високопродуктивний стабільний тип

- Висока швидкість + мало помилок + стабільна продуктивність
- Характерно для осіб з високою концентрацією та стійкістю уваги

2. Швидкісний нестабільний тип

- Висока швидкість + багато помилок
- Імпульсивність, недостатній контроль

3. Повільний точний тип

- Низька швидкість + мало помилок

Продовження Додатку Г

- Ретельність, але знижена працездатність

4. Виснажуваний тип

- Початок хороший → поступове зниження продуктивності

- Швидка втомлюваність, нестійкість уваги

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ РДУГ

Характерні ознаки при РДУГ:

- **Знижена кількість** переглянутих знаків (низька продуктивність)
- **Велика кількість помилок** (більше 10-15)
- **Нестабільна продуктивність** (коливання між інтервалами)
- **Багато пропусків** цільових букв
- **Хаотичне викреслювання** (неохайність, нерівномірність)

Типи помилок при РДУГ:

1. **Помилки неуважності:** пропуск цільових букв
2. **Імпульсивні помилки:** викреслювання схожих букв (Н замість К)
3. **Персеверації:** повторювані помилки одного типу

Коректурна проба Бурдона (констатувальний)

Таблиця Г.1

Результати дослідження за Коректурною пробою Бурдона

№	Переглянуто знаків (S)	Помилки (k+m)	Точність (К, %)	Рівень обсягу	Рівень концентрації
1	820	16	74	Низький	Низький
2	1280	7	92	Середній	Середній
3	680	22	68	Низький	Дуже низький
4	940	14	78	Низький	Низький
5	620	26	64	Низький	Дуже низький
6	1420	4	97	Високий	Високий
7	880	12	82	Низький	Низький
8	1340	6	94	Середній	Середній
9	760	18	72	Низький	Низький
10	1480	3	98	Високий	Високий
11	580	28	60	Дуже низький	Дуже низький
12	1180	9	88	Середній	Середній
13	540	32	56	Дуже низький	Дуже низький
14	1440	5	96	Високий	Високий
15	900	11	84	Низький	Низький
16	720	20	70	Низький	Дуже низький
17	1260	8	90	Середній	Середній
18	1460	4	97	Високий	Високий
19	780	17	73	Низький	Низький
20	1140	10	86	Середній	Середній
21	640	24	66	Низький	Дуже низький
22	1380	6	95	Середній	Середній
23	860	13	80	Низький	Низький
24	1220	9	88	Середній	Середній
25	800	15	76	Низький	Низький
26	700	21	69	Низький	Дуже низький
27	1300	7	92	Середній	Середній
28	740	19	71	Низький	Низький
29	1160	10	86	Середній	Середній
30	600	30	58	Дуже низький	Дуже низький

Примітка: Обсяг уваги (за 10 хв): високий 1400-1600, середній 1000-1399, низький 600-999, дуже низький <600. Концентрація (помилки): високий 0-5, середній 6-10, низький 11-15, дуже низький >15. Точність: відмінно 95-100%, добре 85-94%, задовільно 70-84%, незадовільно <70%.

Коректурна проба Бурдона (формувальний)

Таблиця Г.2

**Результати дослідження за Коректурною пробою Бурдона
до та після програми**

№	Група	Обсяг уваги (знаків) До	Обсяг уваги Після	Зміна	Концентрація (помилки) До	Концентрація Після	Зміна
1	ЕГ	820	1180	+360	16	8	-8
2	КГ	1280	1280	0	7	7	0
3	ЕГ	680	1050	+370	22	9	-13
4	КГ	940	940	0	14	14	0
5	ЕГ	620	1010	+390	26	10	-16
6	КГ	1420	1420	0	4	4	0
7	ЕГ	880	1230	+350	12	6	-6
8	КГ	1340	1340	0	6	6	0
9	ЕГ	760	1140	+380	18	7	-11
10	КГ	1480	1480	0	3	3	0
11	ЕГ	580	970	+390	28	11	-17
12	КГ	1180	1180	0	9	9	0
13	ЕГ	540	930	+390	32	12	-20
14	КГ	1440	1440	0	5	5	0
15	ЕГ	900	1250	+350	11	5	-6
16	ЕГ	720	1100	+380	20	8	-12
17	КГ	1260	1260	0	8	8	0
18	КГ	1460	1460	0	4	4	0
19	ЕГ	780	1160	+380	17	7	-10
20	КГ	1140	1140	0	10	10	0
21	ЕГ	640	1020	+380	24	9	-15
22	КГ	1380	1380	0	6	6	0
23	ЕГ	860	1220	+360	13	6	-7
24	КГ	1220	1220	0	9	9	0
25	ЕГ	800	1170	+370	15	7	-8
26	ЕГ	700	1080	+380	21	8	-13
27	КГ	1300	1300	0	7	7	0
28	ЕГ	740	1120	+380	19	8	-11
29	КГ	1160	1160	0	10	10	0
30	ЕГ	600	980	+380	30	12	-18

Примітка: ЕГ - експериментальна група (n=16), КГ - контрольна група (n=14). Обсяг уваги - кількість переглянутих знаків за 10 хвилин. Концентрація - кількість помилок (пропусків та неправильних закреслень). Позитивна зміна обсягу та негативна зміна помилок означають покращення.

Узагальнена характеристика вибірки дослідження

Таблиця Д

Повний список респондентів (n=30)

№	Вік	Освіта	Сімейний стан	Діти	Зайнятість
1	42	Вища	Заміжня	Так	Повна
2	38	Вища	Незаміжня	Ні	Повна
3	51	Вища	Заміжня	Так	Повна
4	45	Вища	Розлучена	Так	Повна
5	48	Вища	Заміжня	Так	Повна
6	36	Вища	Незаміжня	Ні	Повна
7	39	Вища	Заміжня	Так	Неповна
8	44	Вища	Заміжня	Так	Повна
9	46	Вища	Розлучена	Так	Повна
10	35	Неповна вища	Незаміжня	Ні	Повна
11	53	Вища	Заміжня	Так	Повна
12	47	Вища	Заміжня	Так	Повна
13	56	Вища	Розлучена	Так	Повна
14	37	Вища	Незаміжня	Ні	Неповна
15	40	Вища	Заміжня	Так	Повна
16	49	Вища	Заміжня	Так	Повна
17	43	Вища	Незаміжня	Так	Повна
18	35	Вища	Незаміжня	Ні	Повна
19	50	Вища	Заміжня	Так	Повна
20	46	Вища	Розлучена	Так	Повна
21	54	Вища	Заміжня	Так	Неповна
22	38	Неповна вища	Незаміжня	Ні	Повна
23	41	Вища	Заміжня	Так	Повна
24	45	Вища	Заміжня	Так	Повна
25	47	Вища	Розлучена	Так	Повна
26	52	Вища	Заміжня	Так	Повна
27	39	Вища	Незаміжня	Так	Повна
28	44	Вища	Заміжня	Так	Не працює
29	48	Вища	Розлучена	Так	Повна
30	58	Вища	Заміжня	Так	Повна

Характеристика експериментальної групи

Таблиця Е

Список учасниць експериментальної групи (n=16)

№ респондента	Вік	Освіта	ASRS до програми	Рівень ризику РДУГ
1	42	Вища	42	Високий
3	51	Вища	48	Високий
5	48	Вища	45	Високий
7	39	Вища	36	Високий
9	46	Вища	41	Високий
11	53	Вища	50	Високий
13	56	Вища	52	Високий
15	40	Вища	37	Високий
16	49	Вища	44	Високий
19	50	Вища	46	Високий
21	54	Вища	49	Високий
23	41	Вища	39	Високий
25	47	Вища	43	Високий
26	52	Вища	47	Високий
28	44	Вища	40	Високий
30	58	Вища	51	Високий